

ଶୁଭକୃଷ୍ଣ

ବୁଦ୍ଧାର ଅର୍ଦ୍ଧ୍ୟ

ଶୁଭଦୃଷ୍ଟି

ତୁଷାର ଅର୍ଘ୍ୟ

ଷଷ୍ଠ ସଂସ୍କରଣ : ତୁଷାର ଅର୍ଘ୍ୟ

ପବିତ୍ର ମାର୍ଗଶୀର ମାସର ମାଣବସା ଗୁରୁବାର ଏବଂ ସୁଦଶା ବ୍ରତ ଅବସରରେ ଶୁଭଦୃଷ୍ଟି ପରିବାର ତରଫରୁ ସମସ୍ତ ପାଠକପାଠିକା, ଲେଖକଲେଖିକା, ଶୁଭାକାଂକ୍ଷୀ ବନ୍ଧୁ ତଥା ସମସ୍ତ ଓଡ଼ିଆଙ୍କୁ ଶୁଭେଚ୍ଛା।

ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ସମ୍ପାଦକ
ଏ. ପି. ଶୁଭକାନ୍ତ

ସମ୍ପାଦକ
ପ୍ରଭାତ କୁମାର ବଳ

ସମ୍ପାଦିକା
ଅଭିଲିପ୍ତା ପାଢୀ

ପ୍ରଚ୍ଛଦ ଚିତ୍ର
ଶାଶ୍ୱତ ଦେବଦତ୍ତ

ଏ ସଂଖ୍ୟା ରେ

ମତାମତ-----4

କାହାଣୀ ବିଭାଗ-----11

ଛାୟା-----ଦୀପକ ଷଡ଼ଙ୍ଗୀ-----12

ଅବହେଳିତ ପ୍ରେମିକ-----ସଂଗ୍ରାମ ମହାରଣା---15

ଶିଳା ପ୍ରେମ--ପ୍ରିୟଦର୍ଶିନୀ ପଣ୍ଡା-----17

ପୁଅ ତୁ ଏ ଚଷା ବାପ ର ସନ୍ତାନ ନୁହଁ--ଲିସ୍ତା

ଆଚାର୍ଯ୍ୟ---18

ତୁମେ ମୁଁ ଆଉ ବେଳାଭୂମି-----ସଙ୍ଗମିତ୍ରା ପଟ୍ଟନାୟକ-----19

ପେଟ ପୁରୁନି-----ଶିବାନନ୍ଦ ବାରିକ-----20

ଶେଷ ଉପହାର-----ଇତିଶ୍ରୀ ସାହୁ-----23

କବିତା ବିଭାଗ-----26

ସେଇ ନୀରବ ରାସ୍ତା ରେ-----ଲିସ୍ତା ଦାସ-----27

ସ୍ମୃତି ତୁମ ପାଇଁ ପଦେ-----ଶ୍ରୀମତୀ ନିରୁପମା ମିଶ୍ର-----28

ସୁନ୍ଦର ଏ ଆମ ସଂସାର ----ଅନିତା ଜେନା-----29

ପ୍ରକୃତି-----ରଶ୍ମିବାଳା ଶତପଥୀ-----30

ଶିଶୁ ଅଟେ ପରା ଭବିଷ୍ୟତ ଏ ଦେଶର-----ଶାନ୍ତନୁ କୁମାର

ରାଉତ-----31

ଗାଁ ରେ ପଡ଼ିଛି ଶୀତ-----ରୁଦ୍ର ନାରାୟଣ

ପାଣିଗ୍ରାହୀ-----32

ସତ୍ୟବାନ ବ୍ରତ ୨୦୪୦-----ପବିତ୍ର ବେହେରା -----33

ଅନାମିକା-----ଅମ୍ବୁଜା ମହାନ୍ତି-----34

ସଂସାର ନୁହେଁ ଜହର-----ଶ୍ରୀ ଯଚନ୍ଦ୍ର ସ୍ୱାଇଁ-----35

ମୁଁ ଜାଣିନି-----ଭବାନୀ ଶଙ୍କର ନାୟକ-----36

ସନ୍ଧ୍ୟା-----ଲଲାଟେନ୍ଦୁ ବାରିକ-----37

ତୁମେଯେ ସେହି-----ଦୁଷ୍ମନ୍ତ-----38

ତୁମେ ଯନ୍ତ୍ରଣା ନା ଆନନ୍ଦ-----ଶୁଭଶ୍ରୀ ବେହେରା---40

ପ୍ରକୃତିର ରାଣୀ ତିଖାଲି-----କ୍ଷିରସିନ୍ଧୁ ନାଏକ-----41

ସଂପାଦକୀୟ----- 3

ସାକ୍ଷାତକାର : ଶୀତଲ

ପଟ୍ଟନାୟକ-----5

ଭ୍ରାଗନ ଚିକେନ : ଦେବସ୍ମିତା ସିଂହ

ପଟ୍ଟନାୟକ-----52

ପ୍ରବନ୍ଧ ବିଭାଗ-----42

ଅଲୋଡ଼ା କନ୍ୟା ସନ୍ତାନ-----ନିଗମ କୁମାର

ବେହେରା-----43

ଜୟ କିଷାନ ଧନିର ବାଉଁଶବହକ : କୃଷି

ବିଧେୟକ---ଅଂଶୁମାନ ମହାରଣା---45

ଗୋଆ ମୁକ୍ତିସଂଗ୍ରାମର ଗୁମନାମ ଗାଆ---ଓମ ପ୍ରିୟଦର୍ଶୀ

ଛୋଟରାୟ-----48

ଆମ ରୋଷେଇଶାଳା-----51

ସୂଚନା-----53

ସମ୍ପାଦକୀୟ

ଉତ୍ତର ପଟରୁ କୁହୁଡ଼ି ଓ କାକର ମିଶା ଦଲକାଏ ପବନ ଆସି ପିଟିହୁଏ ଶରୀରର ସଂଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ଅଙ୍ଗମାନଙ୍କରେ । ଉତ୍ତରିତ ହୁଏ ଦେହ , ପୌଷର ପ୍ରଚଣ୍ଡ ଶୀତଳତାରେ ସଙ୍କୁଚିତ ହୁଏ ମନ । ପାହାଡ଼ିଆ ଧାନକେଣ୍ଡାରୁ ଉତୁରି ପଡୁଥିବା ଚୋପା ଚୋପା ଲଜ୍ଜାହୀନ କାକର , ଆମ୍ବ ତୋଟାରୁ କୁହୁଡ଼ି ମାଡ଼ରେ ଆତ୍ମସମର୍ପଣ କରି ଦୁର୍ବିସହ ହୋଇପଡ଼ିଥିବା କଅଁଳିଆ ବଉଳ , ପାହାଡ଼ାର ଅନେକ ପୂର୍ବରୁ ମହମାୟୀ ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କୁ ଉପାସନାର୍ଥେ ଗ୍ରାମ ବଧୂର ଝୋଟି ତିତାର ଚଞ୍ଚଳତା , ବନ୍ୟାର ଦାଉରେ ଗହୀରବିଲରୁ ଧୋଇଯାଇଥିବା ସ୍ବପ୍ନ ମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିରୋପଣ ପରେ ପୌଷର ସ୍ବର୍ଣ୍ଣରେ ମୁଣ୍ଡ ଟେକିଥିବା ଶସ୍ୟ ସରୋବାର ଦେଖି ଗରିବ ଚାଷୀର ପରିତୃପ୍ତିର ହସ ଏବଂ ପବନ ପ୍ରେମରେ ପଡ଼ି ନିଜକୁ ସମର୍ପି ଦେଇଥିବା ରଙ୍ଗୀନ ପୁଷ୍ପତରୁ ମାନଙ୍କର ପରସ୍ପର ଶିର ହଲାଇ ଦେଉଥିବା ସ୍ବାଭିମାନର ସ୍ବାକୃତି , ଏସବୁର ଅନ୍ତରାଳେ ବିଲମ୍ବିତ ମଗୁଣୁରକୁ ବିଶ୍ବାସ କରି "ଶୀତ" ସତରେ ଆସିଛି ।

ଅବଶ୍ୟ ଗଲାଥର ଭଳି ଏଥର ଶୀତରେ ସେ ଉତ୍ସୁକତା ନାହିଁ । ନିଜ ଶରୀରରେ ଥିବା ଉଷ୍ମମୟ ଓ ଅସ୍ଥିତାକୁ ମୁଠାଏ ଚାଦରରେ ଭର୍ତ୍ତୀ କରି ସଞ୍ଜୁଆ ଶୀତରେ ଥରିଯିବାର ମୋହ ନାହିଁ । ତମାମ ରାତି କୁହୁଡ଼ି ଓ କାକରର ପ୍ରେମରେ ଭିଜିସାରିବା ପରେ ସକାଳର କୁହୁଡ଼ି ଖରାରେ ବସି ' ଓଃ ' ବୋଲି କହିବାର ଆତ୍ମତୃପ୍ତି ନାହିଁ । ମୋଟ ଉପରେ କହିବାକୁ ଗଲେ ଶୀତ ଆସିଛି କିନ୍ତୁ , ଶିତକୁ ନନେଇ ।

ମହାମାରୀ କରୋନାର କରାଳ ରୂପ ଆଗରେ ଶୀତ ବି ମୁହଁ ଲୁଚାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛି । ମଣିଷ ସମାଜ ତାଲାବନ୍ଦ ରେ ଥିବାବେଳେ ଧୀରେ ଧୀରେ କିଛି ମଣିଷଙ୍କ ମାନବିକତାରେ ବି ତାଲା ପଡ଼ିଯାଇଥିବା ମନେହୁଏ ସାମ୍ପ୍ରତିକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ନଜରକୁ ଆସିଲା ପରେ ।

ଏସବୁର ବିତମ୍ବନା ଭିତରେ ମହାବାହୁ,ମହାପ୍ରଭୁ,ବିଶ୍ବନିୟତା ବଳିୟାରଭୁଜ,କାଳିଆ ସାଆନ୍ତ ଆଉ ଆବଦ୍ଧ କରିପାରିନାହାନ୍ତି ନିଜକୁ ପହଞ୍ଚ ପକାଇ । ଭକ୍ତ ବସନ୍ତ , ଭାବଗ୍ରାହୀ କାଳିଆ ଠାକୁରଙ୍କ ପ୍ରାଣ କାନ୍ଦି ଉଠିଛି ଭକ୍ତଶୂନ୍ୟ ବାଇଶି ପାହାଚ ଓ ବଡ଼ ଦାଣ୍ଡ କୁ ଦେଖି । ଜାନୁୟାରୀ ୩ ତାରିଖ ୨୦୨୧ ରୁ ଭାବ ବିନୋଦନ ପାଇଁ ଦୁଖୀର ଦୁଃଖ ଲାଘବ ପାଇଁ ଖୋଲୁଛି ସିଂହଦ୍ବାର । ନୂତନ ବର୍ଷର ବିଭୁ ଦର୍ଶନର ମାର୍ମିକ ଫଳସ୍ବରୂପ କରୋନା ମୁକ୍ତ ଏକ ନୂତନ ବିଶ୍ବକୁ ସେ ଆମକୁ ଭେଟି ଦିଅନ୍ତୁ ।

ପ୍ରହାତ କୁମାର ଭଳି

ଆପଣଙ୍କ ମତାମତ

- ପାର୍ବଣ ଅର୍ଘ୍ୟରେ ସ୍ଥାନ ପାଇଥିବା ସମସ୍ତ କାହାଣୀ ଓ କବିତା ଅତ୍ୟନ୍ତ ମର୍ମସ୍ପର୍ଶୀ ଏଥି ସହିତ ଏଥିରେ ସ୍ଥାନ ପାଇଥିବା ଶିବଶଙ୍କର ଦାସଙ୍କ ସାକ୍ଷାତକାର ପୃଷ୍ଠା ମଧ୍ୟ ଅନେକଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣା ଯୋଗାଇବାରେ ସହାୟକ ହେବ।

ଦିଗମ୍ବର (ବ୍ୟାସନଗର, ଯାଜପୁର)

digambarsahoo348@gmail.com

ତୁଷାର ଅର୍ଘ୍ୟ

- ସର୍ବପ୍ରଥମେ ମୁଁ ସମସ୍ତ କର୍ମକର୍ତ୍ତା ଓ ସଂପାଦନ ମଣ୍ଡଳୀ, ପାଠକ ପାଠିକା, ଲେଖକ ଲେଖିକା ମାନଙ୍କୁ ଅନେକ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଆଉ ଶୁଭକାମନା ଜଣାଉଛି। ସର୍ବପରେ ମୁଁ କହିବାକୁ ଚାହୁଁଛି ଯେ ମନ ଭିତର ଭାବନା କୁ ଯେତେବେଳେ ଲେଖନୀ ମୁନ ରେ ପ୍ରକାଶ କରିବା ସେତେବେଳେ ମନ ରେ ଥିବା ସ୍ବନ୍ଦ ଅନେକ ପରିମାଣ ରେ ହାଲକା ଲାଗିବ। ସମସ୍ତେ ଏଠି ପେଷାଦାର ଲେଖକ ନୁହଁନ୍ତି କି ଜନ୍ମରୁ କେହି ଶିଖି ଆସି ନଥାନ୍ତି । କିଛି ଶିଖିବାକୁ ପଡେ ଆଉ କିଛି ଶିଖେଇବାକୁ ପଡେ, ହେଲେ ଶୁଭଦୃଷ୍ଟି ର ଫର୍ଦ୍ଦ ଗୁଡ଼ା ଏମିତି ଯେ ଏଠି ଯେତେ ଶିଖିଲେ ବି ଆହୁରି ଆଗ୍ରହ ବଢେ , କାହିଁକି ନା ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ନାନା ରଙ୍ଗ ର କବିତା, ଗଳ୍ପ, ଅଶ୍ରୁଗଳ୍ପ, ଏମିତି ଅନେକ ଯାହା କି ମନକୁ ବହୁତ ଶାନ୍ତି ଆଉ ଆପଣା ର ମନେ ହୁଏ। ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ସବୁବେଳେ ଏଇ ପରିବାର ସହ ଯୋଡି ହେଇ ରହିବାକୁ ଚାହେଁ। ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ପାଖରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛି ତାଙ୍କର ଶୁଭଦୃଷ୍ଟି ସବୁବେଳେ ଏ ପରିବାର ଉପରେ ଥାଉ ଏମିତି ଗୋଟେ ଗୋଟେ ସଂସ୍କରଣ ପ୍ରତିଫଳିତ ହେଉ ।

ସଂଗ୍ରାମ ମହାରଣା (ଇନ୍ଦୁପୁର , କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା)

sangram.sonali1@gmail.com

- ଶୁଭଦୃଷ୍ଟି ପାର୍ବଣ ଅର୍ଘ୍ୟ ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ଥିଲା । ସମ୍ପାଦକୀୟ ଏବଂ ପ୍ରଚ୍ଛଦ ଚିତ୍ର ଆକର୍ଷଣୀୟ ଥିଲା । ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛି ଶୁଭଦୃଷ୍ଟି ଏମିତି ଉନ୍ନତି ପଥରେ ଆଗେଇଗାଲୁ।

ଦେବନାରାୟଣ ରାୟ (କଟକ)

debanarayan83@gmail.com

- ଶୁଭଦୃଷ୍ଟି ଇ- ପତ୍ରିକା ନବ ଲେଖକ ଓ ଲେଖିକାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନୂଆ ସୁଯୋଗ ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିବା ଏକ ନୂଆ ଆଶା ଓ ଆକାଂକ୍ଷା ର ପୃଷ୍ଠପୋଷକ । ଏହି ପତ୍ରିକାରେ ସ୍ଥାନ ପାଇଥିବା ସମସ୍ତ କାହାଣୀ ଓ କବିତା ଅତ୍ୟନ୍ତ ମର୍ମସ୍ପର୍ଶୀ ଏଥି ସହିତ ଏଥିରେ ସ୍ଥାନ ପାଇଥିବା ସାକ୍ଷାତକାର ପୃଷ୍ଠା ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ ହୋଇ ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଗୋଟେ ପ୍ରେରଣା ଯୋଗାଇବାରେ ସହାୟକ ହେଉଅଛି। ପତ୍ରିକା ତ ଅନେକ ରହିଛି କିନ୍ତୁ ପାଠକଙ୍କୁ ଆଦୃତ ହେଲା ପରି ଓ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣା ଯୋଗାଇଦେବା କାର୍ଯ୍ୟ ଖୁବ୍ କମ୍ ପତ୍ରିକା କରିଥାନ୍ତି ଏଥି ମଧ୍ୟରୁ ଶୁଭଦୃଷ୍ଟି ପତ୍ରିକା ଅନ୍ୟତମ । ଆଗାମୀ ଦିନରେ ଏହି ପତ୍ରିକା ଆହୁରି ନୂଆ ନୂଆ ସୁଯୋଗ ସୃଷ୍ଟି କରି ପାଠକଙ୍କ ପାଖରେ ଆହୁରି ଅଧିକ ମାତ୍ରାରେ ନିଜର ପରାକାଷ୍ଠା ପ୍ରଦର୍ଶନରେ ସଫଳ ହେଉ ଓ ବଣରେ ଫୁଟି ଝରି ପଡୁଥିବା ପ୍ରତିଭାକୁ ନିଜ ପତ୍ରିକାରେ ସ୍ଥାନ ଦେଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହିତ କରିବାରେ ସଫଳ ହେଉ ଏହା ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କର ଆଶା ।

ମଧୁସ୍ମିତା ସେନାପତି (ଫୁଲନଖରା, କଟକ)

madhusmitasony221@gmail.com

ସାକ୍ଷାତକାର : ଶୀତଲ ପଟ୍ଟନାୟକ

ଦୟାର ଅର୍ପଣ

ଶୀତଲ ପଟ୍ଟନାୟକ ଆଜିର ଯୁବପିଢ଼ି ପାଖରେ ଏକ ଲୋକପ୍ରିୟ ନାମ। ପ୍ରଥମେ ତରଙ୍ଗ ଟିଭିର "ରାଜୀ" ଧାରାବାହିକ ରୁ ଆରମ୍ଭ କରି "ରଖ୍‌ଲେ ସିଏ ମାରିବ କିଏ" ପରି ଧାରାବାହିକରେ ଅଭିନୟ କରି ସେ ଦର୍ଶକଙ୍କ ମନରେ ନିଜର ଛାପ ଛାଡ଼ିଯାଇଛନ୍ତି।

ତାଙ୍କ ଅଭିନୀତ ମ୍ୟୁଜିକ ଭିଡ଼ିଓ ନାହିଁ ନଥିବା ପ୍ରଶଂସା ଗୋଟାଉଛି। ନିଜକୁ କେବଳ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର କିମ୍ବା ମ୍ୟୁଜିକ୍ ଭିଡ଼ିଓ ରେ ବାନ୍ଧି ନ ରଖି ଥିଏଟର ରେ "ତୁହଲ୍" ପରି ନାଟକ ମାଧ୍ୟମରେ ନିଜ ଦକ୍ଷତାର ପ୍ରମାଣ ଦେଇଛନ୍ତି ଶୀତଲ।

ତେବେ ଶୁଭଦୃଷ୍ଟି ପରିବାର ତରଫରୁ ଷଷ୍ଠ ସଂସ୍କରଣ ସାକ୍ଷାତକାର ପାଇଁ ଓଡ଼ିଆ ଅଭିନୟ ଜଗତର ଉଦୟମାନ ତାରକା ଶୀତଲ ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କୁ ଆମେ ପଚାରିଥିଲୁ କିଛି ପ୍ରଶ୍ନ ।

ପ୍ରଶ୍ନ : ଆପଣଙ୍କ ପିଲାବେଳ ଓ ପଢ଼ାପଢ଼ି ବିଷୟରେ ପାଠକମାନଙ୍କୁ କିଛି ସୂଚନା ଦିଅନ୍ତୁ ।

ଉତ୍ତର : ମୋର ପିଲାବେଳ କେବେ ବି ଇଚ୍ଛା ନଥିଲା ଅଭିନୟ ଜଗତକୁ ଆସିବି ବୋଲି, ଆରମ୍ଭରୁ ଭାବିଆସିଥିଲି ଯେ ପାଠ ପଢ଼ା ସରିବା ପରେ କର୍ପୋରେଟ ସେକ୍ଟର ରେ ଚାକିରୀ କରିବି ଆଉ ସକାଳ ୯ ରୁ ସନ୍ଧ୍ୟା ୫ ଯାଏ ଅଫିସ୍ ରେ କଟିବି। ମୁଁ ଷ୍ଟାଣ୍ଡାର୍ଡ ୯ ରେ ପଢୁଥିବା ସମୟରେ ତରଙ୍ଗର ଧାରାବାହିକ 'ରାଜୀ' ର ମୁଖ୍ୟ ଚରିତ୍ର ପାଇଁ ଅତିସନ୍ ଚାଲିଥାଏ। ସେ ଚରିତ୍ରଟି ପୂର୍ବରୁ ମୋ ସାନ ଭଉଣୀ କରୁଥିଲା ଯେହେତୁ କାହାଣୀରେ ତାଙ୍କୁ ୫ବର୍ଷ ପରର ଚରିତ୍ର ଦେଖାଇବାର ଥିଲା ତେଣୁ ସେମାନେ ଅତିସନ୍ କରୁଥିଲେ। ମୋର ପ୍ରଥମେ ଇଚ୍ଛା ନଥିଲା ବାସ୍ ଯାହା ହେବ ଦେଖାଯିବ ଭାବିକି ଯାଇଥିଲି। ସୌଭାଗ୍ୟବଶତଃ ସେମାନେ ମୋତେ ସେ ଚରିତ୍ର ପାଇଁ ଚୟନ କରିଥିଲେ। ତା ପରଠୁ ଜୀବନରେ ଅନେକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆସିଛି। ମୁଁ ସେଣ୍ଟ ଜାଭିୟର୍ସ ହାଇସ୍କୁଲରେ ପ୍ରଥମରୁ ହିଁ ପଢ଼ିଛି ଆଉ ଏବେ ମୋର +୨ ସରିଲା, ଆଉ ଆଗକୁ କଣ କରିବି ଭାବୁଛି। ବାସ୍ ଜୀବନ ତା ଏମିତି ହିଁ ସାଧାରଣ ଥିଲା।

(ରାଜୀ ଧାରାବାହିକ ରେ ଶୀତଲ)

ପ୍ରଶ୍ନ : କେବେ ଅଭିନୟ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଆସି ଭୁଲ୍ କରିଛି କି ବୋଲି ଭାବିଛନ୍ତି କି ?

ଉତ୍ତର : ଏଇଟା ସତ ଯେ ଅଭିନୟକୁ ଆସିବାକୁ ଇଚ୍ଛା ନଥିଲା କିନ୍ତୁ ଏଇ ୪ ବର୍ଷ ଭିତରେ କେବେ ଏମିତି ଅନୁଭବ ହୋଇନାହିଁ କି ଅଭିନୟ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ବାଛିକି କିଛି ଭୁଲ୍ କରିଛି। ଅଭିନୟ ଜଗତରେ କାମ ର ଚାପ (ପାର୍କଲୋଡ୍) ଆଉ ବିଭିନ୍ନ ଲୋକଙ୍କର କଥା ସବୁ ଥାଏ କିନ୍ତୁ ଏସବୁ ବ୍ୟତୀତ ଲୋକଙ୍କର ପ୍ରଶଂସା, ଆଉ କୌଣସି ଜାଗାକୁ ଗଲେ ଲୋକଙ୍କର ଚିହ୍ନିବା, ଭଲପାଇବା ରେ ସେସବୁ ଭୁଲି ହୋଇଯାଏ, ତେଣୁ ମୁଁ କେବେ ଭାବେନା ଯେ ଅଭିନୟକୁ ପ୍ରଫେସନ ବାଛି ଭୁଲ୍ କରିଛି ।

ପ୍ରଶ୍ନ : ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଜୀବନରେ ପରିବାରର ପ୍ରଭାବ ରହିଥାଏ, ଆପଣଙ୍କ ମାମା ବି ଜଣେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଅଭିନେତ୍ରୀ ତ ଆପଣଙ୍କ ଜୀବନରେ ଆପଣଙ୍କ ପରିବାରର ପ୍ରଭାବ କିପରି ରହିଥିଲା ?

ଉତ୍ତର : ପ୍ରଭାବ କହିଲେ ମୁଁ ଯଦି ଆଜି ଅଭିନୟ କରିପାରୁଛି ତେବେ ମୋ ମାମା ପାଇଁ, ମୁଁ ବହୁତ ଲାଜକୁଳୀ ସ୍ୱଭାବର ମୋତେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହ ମିଶିବାରେ କାମ କରିବାରେ ଟିକେ ସମୟ ଲାଗେ। କ୍ୟାମେରା ଆଗରେ ଏତେ ଲୋକଙ୍କ ଆଗରେ ଅଭିନୟ କରିବା ସହଜ ହୋଇନଥିଲା ପ୍ରଥମେ ମୋ ମାମା, ପାପା ଭଉଣୀ ସମସ୍ତେ ମୋତେ ସେଥିରେ ସପୋର୍ଟ କରିଥିଲେ।

କେବଳ ଯେ ଅଭିନୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ତା ଦୁହେଁ ବରଂ ଘରକରଣା ଠୁ ଆରମ୍ଭ କରି ପଢ଼ାପଢ଼ି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋ ପରିବାର ମୋ ପାଇଁ ବହୁତ ସପୋର୍ଟିଭ୍। ତାଙ୍କର ମୋ ପ୍ରତି ଏଇଟା ଥିଲା କି "ତୁ ଯଦି ଏଇ ପ୍ରଫେସନ କୁ ନ ବାଛି ଆଉ କିଛି ବି କରିଥାନ୍ତୁ ଆମେ ସବୁବେଳେ ତୋ ସହିତ ରହିଥାନ୍ତୁ।"

(ପରିବାର ସହ ଶୀତଳ)

ପ୍ରଶ୍ନ : ଆରମ୍ଭରୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ 'ରାମୀ' ଧାରାବାହିକରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତଥା ଥିଏଟରରେ କରିଥିବା 'ତୁହଲ୍' ରେ ଆପଣଙ୍କର ଚରିତ୍ର ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣଙ୍କ ଅଭିନୟର ଯାତ୍ରା କିପରି ଥିଲା ଆଉ ଥିଏଟର ଆଉ ସିରିଏଲ୍ ଭିତରେ ଆପଣଙ୍କ ଅନୁଭୂତି କେମିତି ଥିଲା ?

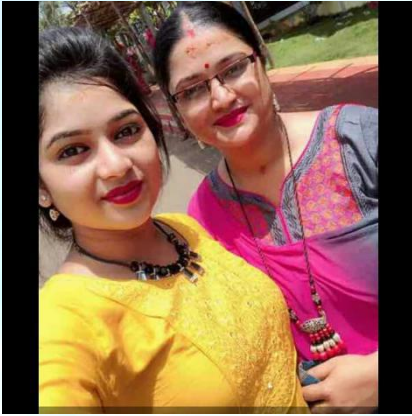
ଉତ୍ତର : ଅଭିନୟର ଯାତ୍ରା ତ କହିବାକୁ ଗଲେ ଏବେ ଏବେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି, ଏଇ କିଛିବର୍ଷ ହେଲା ମୁଁ ଯାହା ନୂଆ ଶିଖୁଛି। ଥିଏଟର କଥା ଯେଉଁ କହିଲେ, ଥିଏଟର ଆଉ ସିରିଏଲ୍ ଦୁଇଟା ଯାକ ଅଭିନୟର ପ୍ଲାଟଫର୍ମ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସମାନ ହେଲେ ବି ଉଭୟ ଭିନ୍ନ। ସିରିଏଲ୍ ହେଉଛି ଗ୍ଲାମର୍ ଲେନ୍ ଆଉ ଥିଏଟର ହେଉଛି ଡିସିପ୍ଲିନ ଲାଭନ୍। ସିରିଏଲ୍ରେ ଆମେ କେବଳ ଆକ୍ଟିଂ କରିଦେଉ ବାସ୍ ସରିଲା କିନ୍ତୁ ଥିଏଟର ରେ ଆକ୍ଟିଂ ସମୟରେ ବ୍ୟବହାର ହେଉଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିନିଷ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ କଣ ସଂକେତ ଦିଏ, ଲାଇଟ୍, ପୋଜିସନ୍ ଏସବୁ କୁ ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ପଡ଼େ ଆଉ ଏତେ ବଡ଼ ଖୋଲା ମଞ୍ଚରେ ଲୋକଙ୍କ ସାମନାରେ ବିନା କୌଣସି କର୍ ରେ ଅଭିନୟ କରିବା ବହୁତ ବଡ଼ କଥା। କହିବାକୁ ଗଲେ ଥିଏଟର ଓ ସିରିଏଲ୍ ଦୁଇଟା ଯାକ ମୋର ପସନ୍ଦ ଓ ଉଭୟ ମୋ ଜୀବନରେ ଗୁରୁତ୍ବ ବହନ କରେ। ଗୋଟି ଜାଗାରେ ମୁଁ ଠିକ୍ ସେ କାମ ଶିଖିବାକୁ ପାଇଲି ଆଉ ଗୋଟି ଜାଗାରେ ମୁଁ ଫେମ୍ ପାଇଲି।

('ତୁହଲ୍' ନାଟକ ରେ ଶୀତଳ)

ପ୍ରଶ୍ନ : ଓଡ଼ିଆ ଅଭିନୟ ଜଗତରେ ଆପଣଙ୍କ ସବୁଠୁ ପ୍ରିୟ ଅଭିନେତା/ଅଭିନେତ୍ରୀ କିଏ ଓ କାହାକୁ ଆପଣ ନିଜର ଆଦର୍ଶ ବୋଲି ମାନନ୍ତି ?

ଉତ୍ତର : ଆଦର୍ଶ ଭାବରେ ଯଦି କହିବେ ତାହେଲେ ମୁଁ କହିବି ମୋ ମାମା (ଅଭିନେତ୍ରୀ କୀର୍ତ୍ତି ମହାନ୍ତି)। କାରଣ ମୁଁ କାହାଠାରୁ ବିଧିବଦ୍ଧ ଭାବେ ଅଭିନୟ ଶିଖିନି ଯାହା ବି ଶିଖୁଛି ମୋ ମାମା ଠାରୁ ଶିଖୁଛି। ମୋ ପାଇଁ ଯାହା ପ୍ରେରଣା ଜଣେ ଅଭିନେତ୍ରୀ, ଜଣେ ମା ସବୁକିଛି ହେଉଛି ମୋ ମାମା।

(ମାଙ୍କ ସହ ଶୀତଳ)

ପ୍ରଶ୍ନ - ଅଭିନୟ ବ୍ୟତୀତ ଆପଣଙ୍କୁ କଣ କରିବା ପାଇଁ ଭଲ ଲାଗେ ?

ଉତ୍ତର - ମୋତେ ରୋଷେଇ ବହୁତ୍ ପସନ୍ଦ। ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ଷ୍ଟାଣ୍ଡାର୍ଡ୍ ୩ ରେ ଥିଲି, ପ୍ରଥମେ ରୋଷେଇ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲି। ସେବେଠୁ କିଛି କିଛି ରୋଷେଇ କରିବା ଚାଲିଛି। ସେମିତିରେ ବି ମୁଁ ଘରେ ରୋଷେଇ କରେ।

ପ୍ରଶ୍ନ : ଆପଣଙ୍କୁ ଅଭିନୟ ପାଇଁ ସବୁଠୁ ଅଧିକ ପ୍ରଶଂସା କେବେ ମିଳିଥିଲା, ଯାହାକୁ ଆପଣ ଜୀବନସାରା ମନେ ରଖୁଛନ୍ତି ?

ଉତ୍ତର : ମୁଁ କହିଛି ଯେ ମୋ ମାମା ମୋ ପାଇଁ ପ୍ରେରଣା ଆଉ ସୌଭାଗ୍ୟବଶତଃ ମୋର ପ୍ରଥମ ସିରିଏଲ୍ 'ରାମୀ' ରେ ମୁଁ ତାଙ୍କ ସହ ଅଭିନୟ କରିଥିଲି। ଜଣେ ମା ସବୁବେଳେ ଚାହେଁ ତା ପିଲା ସବୁକିଛି ପରଦେଖୁ କରୁ, ତେଣୁ ଅନ୍ୟ ଲୋକ ଯେତେ ପ୍ରଶଂସା କଲେ ବି ଜଣେ ମା କେବେ ବି ସାମ୍ନାରେ କହିବେନି ତୁ ଭଲ କରୁଛୁ ବରଂ ସବୁବେଳେ କହିବେ ତୁ ଆଉ ଟିକେ ଭଲ କରିପାରିଥାନ୍ତୁ। ମୋ ସହିତ ବି ସବୁବେଳେ ସେମିତି ହେଉଥିଲା କିନ୍ତୁ ଯେଉଁଦିନ ମୁଁ ଥିଏଟର ରେ ମୋର ପ୍ରଥମ ନାଟକ 'ତୁହଲ' କରୁଥିଲି, ମୁଁ ମଞ୍ଚ ଉପରେ ଅଭିନୟ କରୁଥାଏ ଆଉ ମୋ ନଜର ମୋ ମାମା ଉପରେ ପଡ଼ିଲା ତା ଆଖିରୁ ଦୁଇଧାର ଲୁହ ଝରୁଥିଲା। ସେଦିନ ମୋତେ ଲାଗିଲା ଯେ ହଁ ମୁଁ ଭଲ କାମ କରିଛି ଯାହା ପାଇଁ ମୋ ମାମା ବି ଗର୍ବ ଅନୁଭବ କରିଛି। ସେଦିନ ର ସେଇ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ହିଁ ଥିଲା ମୋ ଚାରି ବର୍ଷର ଅଭିନୟ ଜୀବନର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଉପହାର, ଯାହାକୁ ମୁଁ କେବେ ବି ଭୁଲିପାରିବି ନାହିଁ।

ପ୍ରଶ୍ନ : ବହୁତ ନୂଆ ପ୍ରତିଭା ଅଭିନୟ ଜଗତକୁ ଆସି କିଛି ନୂଆ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଆପଣ କଣ କହିବେ ?

ଉତ୍ତର : ହଁ ଏବେ ବହୁତ ଭଲ ପିଲା ଆସୁଛନ୍ତି । ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଏବେ ନୂଆ ଡେବୁ ବେଶୀ କିଛି କହିବିନି ହଁ ଏତିକି କହିବି ଅଭିନୟ ଏପରି ନୁହଁ ଯେ ଅଭିନୟ କରିଦେଲି ସରିଗଲା, ଗୋଟିଏ କି ଦୁଇଟା ସିରିଏଲ୍ ରେ ମୁଖ୍ୟ ଚରିତ୍ର କରିଦେଲେ ଅଭିନେତା/ଅଭିନେତ୍ରୀ ହୋଇଗଲି। ପ୍ରଥମେ ଅଭିନୟକୁ ଭଲଭାବେ ଶିଖନ୍ତୁ। ଅଭିନୟ ବ୍ୟତୀତ ବିଭିନ୍ନ ସହଯୋଗୀଙ୍କ କାମ, ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କ ସହ କଥାହେବା, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର କାମକୁ ଦେଖି ବହୁତ କିଛି ଶିଖନ୍ତୁ। ଅଭିନୟ ପାଇଁ ଏସବୁ ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ ତେଣୁ ଏସବୁ ଦିଗ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ଦେବା ଜରୁରୀ ।

ପ୍ରଶ୍ନ : ଆପଣଙ୍କୁ ପଢ଼ାପଢ଼ି କରିବାକୁ ଭଲ ଲାଗେ ?

ଉତ୍ତର : ମୁଁ ସେମିତି କୌଣସି ବଛା ବଛା ଲେଖକଙ୍କ ଲେଖା ପଢ଼େନି କିନ୍ତୁ ହଁ ବେଳେବେଳେ କିଛି ଇଂରାଜୀ ଆଉ ହିନ୍ଦୀ କବିତା, ଗଳ୍ପ, ଉପନ୍ୟାସ ଆଦି ପଢ଼େ ।

ପ୍ରଶ୍ନ : ଆପଣ କେବେ କିଛି ଲେଖାଲେଖି କରିଛନ୍ତି କି ?

ଉତ୍ତର : ହଁ, ମୁଁ ଏମିତି କିଛି ଛୋଟ ଛୋଟ ଲେଖେ; ହେଲେ ମୋତେ କାହିଁ ଲାଗେନି ଯେ ମୋ ଲେଖା କେବେ କାହାକୁ ଦେଖାଇପାରିବି। ମୁଁ ଯାହା ଲେଖେ ନିଜ ଖୁସି ପାଇଁ ଲେଖେ, ଯେତେବେଳେ ଯାହା ମନକୁ ଆସେ ଲେଖେ। ମୁଁ ଜାଣିନି ଲେଖାର ଶୈଳୀ କେମିତି, କଣ ଲେଖିଲେ ଠିକ୍ ହେବ କିନ୍ତୁ ମୋ ପକ୍ଷେ ଯେତିକି ସମ୍ଭବ ମୁଁ ଲେଖେ ଆଉ ଲେଖିବାପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରେ। ଏମିତି ଯଦି ଆପଣ କହିବେ ଏ ବିଷୟରେ ଲେଖିକି ଦିଅନ୍ତୁ ହୁଏତ ମୁଁ ଲେଖିପାରିବିନି କିନ୍ତୁ ହଠାତ୍ ଯଦି ରାତି ୪ଟାରେ ମନକୁ ଆସିଯାଏ ତେବେ ଉଠିକି କିଛି ଲେଖିଦେବି।

ପ୍ରଶ୍ନ : ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା କିମ୍ବା ସଂସ୍କୃତି ପାଇଁ ଆମେ ସିନେମା ମାଧ୍ୟମରେ କିଛି କାମ କରିପାରିବା କି ?

ଉତ୍ତର : ହଁ ନିଶ୍ଚିତଭାବେ କରିହେବ। ଅନେକ ଜଣ ଏସବୁ ଉପରେ ପ୍ରଚେଷ୍ଟା ଜାରି ରଖୁଛନ୍ତି ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ନୂଆ ନୂଆ ମନୋରଞ୍ଜନଧର୍ମୀ ଷ୍ଟେସ୍ ସିରିଜ୍, ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର, ଶର୍ଟ ଫିଲ୍ମ ନିର୍ମାଣ କରୁଛନ୍ତି। କ୍ରୀଡ଼ା, ରାଜନୀତି, ଗଣମାଧ୍ୟମ, ସାହିତ୍ୟ ସବୁ ମାଧ୍ୟମରେ ଆମେ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଓ ସଂସ୍କୃତି ପାଇଁ କାମ କରିପାରିବା। ଅଭିନୟ ତଥା ମନୋରଞ୍ଜନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆମେ କାହାଣୀ ମାଧ୍ୟମରେ ଭାଷା ଓ ସଂସ୍କୃତିକୁ ନେଇ କାମ କରିପାରିବା।

ଏଇ ସାକ୍ଷାତକାର ପାଇଁ ନିଜର ସମୟ ଦେଇ ଥିବାରୁ ଶୁଭଦୃଷ୍ଟି ପରିବାର ତରଫରୁ ଶୀତଲଙ୍କୁ ବହୁତ ଧନ୍ୟବାଦ।

ଦୁଷାର ଅର୍ଘ୍ୟ

କାହାଣୀ ବିଭାଗ

ଅଜୟ ର ବନ୍ଧୁ ସହଦେବ ତାକୁ ବହୁତ ଥର ଡାକିଛି ଯେ ଠାରେ ଏଇ ସହରୀ ଜୀବନଯାପନ ଛାଡ଼ି କିଛି ଦିନ ଶିମିଳିପାଳ ଜଙ୍ଗଲ ଆଡେ ବୁଲି ଆସିବାକୁ , କିନ୍ତୁ ଅଜୟ ପାଖରେ ଏ ସବୁ ପାଇଁ ସମୟ ନ ଥିଲା । ବ୍ୟାଙ୍କ୍ ଚାକିରି ର ବ୍ୟସ୍ତତା ଆଉ ଲେଖାଲେଖି ରୁ ଫୁରସତ ମିଳିଲେ ତ କୁଆଡେ ଯିବ । ସହଦେବ ତା'ର ପିଲା ଦିନର ବନ୍ଧୁ । ଏକା ସ୍କୁଲ ଓ କଲେଜ ରୁ ପାଠ ପଢ଼ା ସରିବା ପରେ ସେ ଷ୍ଟେଟ୍ ବ୍ୟାଙ୍କ୍ ରେ ଯୋଗ ଦିଏ ଆଉ ସହଦେବ ଡାକ୍ତରୀ ପଢେ ବୁର୍ଲା ମେଡିକାଲ କଲେଜରେ । ଏବେ ସହଦେବ ୨ ବର୍ଷ ହେଲାଣି ଶିମିଳିପାଳ ଅଞ୍ଚଳରେ ପୋଷ୍ଟିଂ ପାଇଛି । ଅଜୟର ଲେଖାଲେଖି ର ଅଭ୍ୟାସ କଲେଜ ବେଳରୁ । ରହସ୍ୟ ଓ ରୋମାଞ୍ଚ କାହାଣୀ ରଚନା କରିବାରେ ସେ ସିଦ୍ଧହସ୍ତ । ତା'ର ବହୁ କାହାଣୀ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ପତ୍ରପତ୍ରିକାରେ ସ୍ଥାନ ପାଇଛି । ସହଦେବ ବି ତା'ର ଲେଖାର ଗୋଟେ ବଡ଼ ପ୍ରଶଂସକ । ସହଦେବ ସେଥିପାଇଁ ତାକୁ ବହୁତ ଥର ଡାକିଛି ଯେ “ତୁ ଏଠିକି ଥରେ ଆସେ ଦେଖୁ ତତେ ଏ ବଣଜଙ୍ଗଲ ଘେରା ପାହାଡ଼ ପର୍ବତ ଭିତରେ ତୋର କାହାଣୀ ପାଇଁ ଗୋଟେ ଭଲ ପ୍ଲଟ୍ ମିଳିଯିବ” । ସବୁ ଥର ନାହିଁ ନାହିଁ କହିଲା ପରେ ଏଥର ଶୀତଦିନ ଡିସେମ୍ବରରେ ଅଜୟ ଭବିଳା ଯେ ସେ ସହଦେବ ପାଖକୁ ଶିମିଳିପାଳ ଯିବା ପାଇଁ । କଟକରୁ ଗାଡି ଧରିଲା ସେ ଶିମିଳିପାଳ ପାଇଁ । ଗାଡି ଚାଲି ଥାଏ ଘାଟି ରାସ୍ତା ଦେଇ । ଜଙ୍ଗଲର ଅପରୂପ ଶୋଭା ତାକୁ ଅଭିଭୂତ କରୁଥାଏ । ଗାଡି ବସ୍ ଷ୍ଟାଣ୍ଡ ରେ ପହଞ୍ଚିବା ପୂର୍ବ ରୁ ସେ ସହଦେବ କୁ ଫୋନ୍ କରିଦେଲା । ସହଦେବ କାର୍ ଧରି କି ଆସି ବସ୍ ଷ୍ଟାଣ୍ଡ ରେ ଅଜୟ କୁ ଅପେକ୍ଷା କରିଥାଏ । ବସ୍ ଆସି ପହଞ୍ଚିଗଲା । ଦୁଇ ବନ୍ଧୁଙ୍କର ପୁରା ୬ ବର୍ଷ ପରେ ଦେଖା ସାକ୍ଷାତ । କାର୍ ରେ ବସି ଦୁଇ ଜଣ ସହଦେବର ସରକାରୀ ଲାଟର୍ କୁ ଗଲେ । ବହୁ ସମୟ ଧରି ଦୁଇ ଜଣ ବନ୍ଧୁ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେଲେ । ସହଦେବର ବାହାଘର ଠିକ ହୋଇ ସାରିଥାଏ ଆସନ୍ତା ଫେବୃଆରି ମାସକୁ । ରାତିରେ ଖାଇପିଇ ଦୁଇ ବନ୍ଧୁ ଗପ କରି ଶୋଇ ପଡିଲେ ।

ସକାଳୁ ଉଠି ତା ଜଳଖିଆ ଖାଇ ସହଦେବ ଚାଲିଗଲା ତା କ୍ଲିନିକ୍ କୁ । ଅଜୟ କୁ ସବୁ ବତେଇ ଦେଇଗଲା ଯେ କେଉଁଠି କ'ଣ ଅଛି । ସହଦେବ ଗଲା ପରେ ଅଜୟ ହାତରେ ବହି ଖଣ୍ଡେ ଧରି ଲାଟର୍ ଆଗରେ ଥିବା ଲନ୍ ରେ ବସି ଶୀତୁଆ ସକାଳକୁ ଭରପୁର ଉପଭୋଗ କରୁଥାଏ । ଏଇ ସମୟରେ ସହଦେବ ର ପିଅନ ଆଣି ତା କପ ସହିତ ଖବରକାଗଜ ଆଣି ଦେଇଗଲା । ଆଉ କହି କି ଗଲା ଯେ ତା'ର ଘରେ କିଛି କାମ ଅଛି ; କିଛି ସମୟ ପରେ ସେ ଆସିଲେ ଖରାବେଳ ପାଇଁ ଖାଇବା ତିଆରି କରିଦେବ । ଏତିକି କହି ସେ ଯିବା ର କିଛି ସମୟ ପରେ । ଗେଟ୍ ଖୋଲି ଜଣେ ଅତି ଜୀର୍ଣ୍ଣକାୟ ଲୋକ ଆସିଲା । ଅଜୟ କୁ ଦେଖି ନମସ୍କାର କଲା । ଅଜୟ ଭବିଳା ବୋଧେ ସହଦେବର କୌଣସି ରୋଗୀ ହୋଇଥିବ । ସେଥି ପାଇଁ ସେ ତାକୁ କହିଲା ଏବେ ସାର୍ ଘରେ ନାହାଁନ୍ତି ତୁମେ ସନ୍ଧ୍ୟା ବେଳକୁ ଆସ । ଏତିକି କହି ସାରି ଅଜୟ ତା ଠାରୁ ନଜର ଫେରାଇ ନେଇ ଖବରକାଗଜ ଉପରେ ପକେଇ ପଢି ବସିଲା ଆଉ ତାକୁ ଧ୍ୟାନ ଦେଲା ନାହିଁ । କିଛି ସମୟ ପରେ ଖବର କାଗଜ ଲେଉଟାଇଲେ ବେଳକୁ ସେ ଲୋକଟି ଆସି ପୁରା ଅଜୟ ର ପାଖରେ ଛିଡା ହୋଇ ଯାଇଥାଏ ।

ଚମକି ଉଠିଲା ଅଜୟ ତାକୁ ଦେଖି ।

ତା ଦେହରୁ ଗୋଟେ ଅଜବ ପ୍ରକାର ର ଗନ୍ଧ ବାହାରୁ ଥାଏ ଲାଗୁ ଥାଏ ଯେମିତି ସେ ଲୋକଟି ବହୁତ ଦିନ ହେଲା ଗାଧୁଆପାଧୁଆ କରିନି । ଏଥର ଅଜୟ ତାକୁ ଟିକେ ଚଢ଼ା ଗଳାରେ କହିଲା “କହିଲି ପରା ଏବେ ସହଦେବ ନାହିଁ କ୍ଲିନିକ କୁ ଯାଇଛି ତୁମେ ସନ୍ଧ୍ୟା ବେଳେ ଆସ ତା ସହ ଦେଖା ହେବ” । ଲୋକ ଟି କିପରି ଏକ ଅଭୂତ ସ୍ଵର ରେ କହିଲା “ମୁଁ ତାଙ୍କର କ୍ଷମା ପାଖ କୁ ଆସିନି । ମୁଁ ତୁମ ପାଖ କୁ ଆସିଛି” । ଏତିକି କହି ଜୋର ରେ କାଶି ଉଠିଲା । ଏମିତି ଗୋଟେ ଅଭୂତ ପ୍ରକାର ର ଶବ୍ଦ ଶୁଣି ଅଜୟ ଡରି ଯାଇ ଚେୟାର ରୁ ଉଠି ପଡ଼ି କହିଲା “କିଏ ତୁମେ? ମୋ ପାଖରେ ତୁମର କି କାମ ?” ଲୋକଟି କହିଲା “ତୁମେ ଅଜୟ ମହାନ୍ତି ନା ବିଶିଷ୍ଟ କାହାଣୀକାର । ମୋର ଶେଷ ଇଚ୍ଛା ତୁମେ ମୋ ଜୀବନର କାହାଣୀ କୁ ବି ଦୁନିଆ କୁ ଜଣାଅ” । ଅଜୟ ଡରି ଯାଇ କହିଲା “ତୁମେ ମୋତେ କେମିତି ଜାଣିଲ ଯେ ମୁଁ ଲେଖାଲେଖି କରେ ବୋଲି” । ଲୋକଟି କହିଲା ମୋ ପାଖେ ବେଶି ସମୟ ନାହିଁ “ମୁଁ ଯାହା କହୁଛି ତୁମେ ତାକୁ ମନ ଦେଇ ଶୁଣ” । ଅଜୟକୁ କହିଲା ଚେୟାର ବସିବା ପାଇଁ ଓ ନିଜେ ତଳେ ବସି ସେ ଗପିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲା ।

ମୋ ନା ରଘୁନାଥ ଦାସ । ମୁଁ ଏଇ ଶିମିଳିପାଳ ଜଙ୍ଗଲ ରେ ଫରେଷ୍ଟ ଅଫିସର ଭାବେ ୧୫ ବର୍ଷ ତଳେ ଆସିଥିଲି । ମୋତେ ରହିବା ପାଇଁ ଗୋଟେ ଲୋକ ଡିଆଁ ହୋଇଥିଲା ଆଉ ବୋଲହାକ କରିବା ପାଇଁ ଗୋଟେ ପିଅନ ଶମ୍ଭୁ । ଶମ୍ଭୁ ମୋର ବହୁତ ଯତ୍ନ ନେଉଥିଲା । ମୋର ଖାଇବା ପିଇବା,ରେ ଯେପରି କିଛି ଅସୁବିଧା ନା ହେବ ସେଥିପାଇଁ ସେ ସବୁ ବେଳେ ଯତ୍ନ ବାନ ଥିଲା । ଧୀରେ ଧୀରେ ମୋର ଆଉ ଶମ୍ଭୁ ଭିତରେ ଗୋଟେ ଭଲ ବନ୍ଧୁତା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଗଲା । କିନ୍ତୁ କିଛି ବର୍ଷ ଯିବା ପରେ ମୁଁ ଶମ୍ଭୁ ର ଚାଲି ଚଳନରେ ଗୋଟେ ଭିନ୍ନତା ଲକ୍ଷ୍ୟ କଲି । ମୁଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କଲି ସେ ବେଳେ ବେଳେ ମୋ ପକେଟ ରୁ ପଇସା ଚୋରି କରୁଛି ମୋର ଅନୁପସ୍ଥିତି ରେ ମୋ ଜିନିଷ ପତ୍ର ଖୋଲାଉଛି ଯେଉଁଠା କି ମୋତେ ଟିକେ ଭଲ ଲାଗୁ ନଥିଲା । ଥରେ ମୁଁ ରାତିରେ ଦେଖିଲି ସେ ଏକ୍ସଟିଆ ଯାଇ କେଉଁଠି ଗୋଟେ ଗୁଣୀ ବିଦ୍ୟା ଶିଖୁଛି । ମୁଁ ତାକୁ ଏ ବିଷୟରେ ଚାରିଦି କଲି । କହିଲି ତୋର ଯଦି ଏମିତି କିଛି କରିବାର ଅଛି ତୁ ଆଉ ମୋ ସଙ୍ଗେ ରହନା । ଏତିକି କହି ତାକୁ ଘରୁ ଚାଲି ଯିବାକୁ କହିଲି । ସେ ଭୀଷଣ ଭାବେ ମୋ ଉପରେ ରାଗିଗଲା । ମୋ ଉପରେ ପ୍ରତିଶୋଧ ପରାୟଣ ହୋଇ ଉଠିଲା । ଏମିତି ଦିନେ ରାତିରେ ହଠାତ୍ ସେ ରାଗି ଯାଇ ଗୋଟେ କଚୁରୀ ଧରି ମୋତେ ହାଣି ବାକୁ ଆସିଲା । ମୁଁ ଦେଖିଲି ସେ ମୁଣ୍ଡରେ ନାଲି ସିନ୍ଦୂର ପିନ୍ଧିଛି । ଅଣ୍ଟା ରେ ଗୋଟେ ବାଘ ଛାଲ ପିନ୍ଧିଛି । ଆଖି ଯୋଡ଼ାକ ଲାଲ ଲାଲ ହୋଇ ଯାଇଛି ସତେ ଯେପରି କେଉଁ ଆତ୍ମା ତା ଦେହରେ ପ୍ରବେଶ କରିଛି । ତା’ର କଥାର ସ୍ଵର ବି ବଦଳି ଯାଇଛି । କେମିତି ଗୋଟେ ପୁରୁଷ ଓ ନାରୀ ମିଶାମିଶି ସ୍ଵରରେ ସେ ଗର୍ଜନ କରୁଥାଏ । ମୁଁ ତାକୁ ଦେଖି ଖୁବ ଡରି ଯାଇଥାଏ । ସେ ମୋ ପାଖକୁ କଚୁରୀ ଧରି ଝପଟି ଆସିଲା ବେଳକୁ ମୁଁ ତାର ହାତ କୁ ମାଡ଼ି ବସିଲି । ଆଉ ପାଖରେ ଥିବା ଠେଙ୍ଗା ରେ ତା ମୁଣ୍ଡ କୁ ଗୋଟେ ଶାଢ଼ି ପାହାର ଦେଲି । ଠେଙ୍ଗା ପାହାର ଖାଇ ଶମ୍ଭୁ ସେଇଠି ଟଳି ପଡ଼ିଲା । ତା ମୁଣ୍ଡ ଫାଟି ରକ୍ତ ଧାର ବୋହି ଚାଲିଥାଏ । ସେ ପଡ଼ି ଯିବାର ଦେଖି ମୁଁ ତାକୁ ଉଠେଇଲା ବେଳକୁ ଗଲା ରୁ ସେ ମୋତେ ପୁଣି ସେମିତି ଗର୍ଜନ କରି କହିଲା “ରଘୁ ଦାସ ଆଜି ମୁଁ ତତେ ମାରି ବଳି ଦେଇ ଥିଲେ ମୋର ସିଦ୍ଧି ହେଇ ଥାଆନ୍ତା , କିନ୍ତୁ ତୁ ମୋତେ ମାରି ମୋର ସିଦ୍ଧି ରେ ବାଧା ଦେଲୁ । ମୁଁ ସିନା ଆଜି ଚାଲି ଯାଉଛି କିନ୍ତୁ ମନେରଖ ଯେତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁ ବଞ୍ଚିଛୁ ମୁଁ ତତେ ଶାନ୍ତିରେ ରଖେଇ ଦେବିନି । ସବୁ ବେଳେ ତୋ ସହ ତୋ ପାଖେ ପାଖେ ଛାୟା ହେଇ ରହିଥିବି । ତୋର ଉଠିବା ବସିବା ଶୋଇବା ରହିବା ସବୁ କୁ ମୁଁ ହିଁ ପରିଚାଳନା କରେଇବି । ଆଉ ଠିକ ବର୍ଷେ ପରେ ମୁଁ ତତେ ମୋ ପାଖ କୁ ନେଇ ଆସିବି” । ଏତିକି କହି ଶମ୍ଭୁ ସେଇଠି ଟଳି ପଡ଼ିଲା ।

ଏତକ କଥା କହି ସରିବା ପରେ ଅଜୟ ପାଖରେ ବସିଥିବା ରଘୁ ହଠାତ ଛିଡ଼ା ହେଇ କି କାନ୍ଦି ବାକୁ ଲାଗିଲା କହିଲା ହେଇ ଦେଖ ଅଜୟ ବାବୁ ସେ ଶମ୍ଭୁ କେମିତି ସେ ଗେର୍ ପାଖରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଛି । ରଘୁ ଅଙ୍ଗୁଳି ଦେଖାଇଲା ଗେର୍ ଆଡ଼ କୁ । ଅଜୟ କୁ କିଛି ଦେଖାଯାଉ ନ ଥାଏ । କିନ୍ତୁ ହଠାତ୍ କେଉଁଠୁ ଗୁଡାଏ କୁକୁର ଭୁକିବା ଆରମ୍ଭ କରି ଦେଲେ କେମିତି ଗୋଟେ ଅଭୂତ ସ୍ଵରରେ । ଏଥର ଅଜୟ ଶଙ୍କିତ ହେଇ ପଡିଲା । ଡିସେମ୍ବର ମାସ ଶୀତରେ ବି ସେ ଝାଳରେ ଗାଧେଇ ପଡିଥାଏ । ରଘୁ କହିଲା ଅଜୟ ବାବୁ କାଲି ହେଉଛି ଶମ୍ଭୁ ର ବର୍ଷକିଆ ଆଉ ମୋ ଜୀବନ ର ଶେଷ ଦିନ । ଆପଣ ଯେମିତି ହେଲେ ମୋର ଏ କାହାଣୀ କୁ ଲୋକ ଲୋଚନ କୁ ଆଶନ୍ତୁ କାରଣ ମୋତେ ଲୋକ ମାନେ ଆଜି ଯାଏଁ ଭୁଲ ବୁଝି ଆସିଛନ୍ତି ଯେ ମୁଁ କାହିଁକି ଶମ୍ଭୁ ର ହତ୍ୟା କରି ବୋଲି । ଆଉ ପୁଲିସ ଠାରୁ ଲୁଚି ଲୁଚି ମୁଁ ବି ଅଣ ନିଶ୍ଵାସୀ ହୋଇ ଗଲିଣି । ଏତିକି କଥା କହି ସାରି ରଘୁ ସେଠାରୁ ଚାଲି ଗଲା । ସେଦିନ ରାତିରେ ଅଜୟ ଠିକ ସେ ସୋଇ ପାରିଲା ନାହିଁ । ସେ ମନସ୍ଥ କଲା ଯେ ପର ଦିନ ଏଠାରୁ ସେ ଚାଲି ଯିବ ବୋଲି । ସକାଳୁ ସକାଳୁ ଉଠି ସହଦେବ କୁ କହିଲା ଯେ ତାକୁ ବସ ଷ୍ଟାଣ୍ଡ ରେ ନେଇ ଛାଡି ଦେଇ ଆସିବାକୁ । ତା'ର ବ୍ୟାଙ୍କ ରୁ ଫୋନ ଆସିଥିଲା କିଛି ଗୋଟେ ଜରୁରୀ କାମ ପାଇଁ ତାକୁ ଆଜି ହିଁ ଯିବା କୁ ପଡିବ ବୋଲି । ସହଦେବ ଅଜୟ କୁ ନେଇ ବସ୍ ରେ ବସାଇ ଦେଇ ଆସିଲା । ବସ୍ ରେ କିଛି ବାଟ ଗଲା ପରେ ଡ୍ରାଇଭର ହଠାତ ବସ୍ ଟିକୁ ରଖି ଦେଲା କହିଲା ଆଗରେ କିଛି ଗୋଟେ ଦୁର୍ଘଟଣା ହୋଇଛି ବୋଧ ହୁଏ ସେଥି ପାଇଁ ଲୋକେ ରାସ୍ତାରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଛନ୍ତି । ଉତ୍ସୁକତା ର ସହ ଅଜୟ ବସ୍ ରୁ ବାହାରି ବାହାରକୁ ଆସିଲା ଜାଣିବା ପାଇଁ କଣ ହୋଇଛି ବୋଲି । ଦେଖିଲା ଗୋଟେ ଲୋକ ର ତଣ୍ଡି କାଟି କେହି ଜଣେ ହତ୍ୟା କରି ଫିଙ୍ଗି ଦେଇଛି । କିନ୍ତୁ ଏ କଣ ଏ ତ ସେଇ ଲୋକ ଯିଏ କାଲି ତା ପାଖ କୁ ଆସିଥିଲା । ଭୟରେ ଶୀତେଇ ଉଠିଲା ତା'ର ସର୍ବାଙ୍ଗ ଶରୀର । ରୂପଚାପ୍ ଆସି ସେ ନିଜ ସିଟ୍ ରେ ବସି ପଡିଲା । କିଛି ସମୟ ପରେ ପୁଲିସ ଆସିବାରୁ ରାସ୍ତା ସଫା ହେଲା ପରେ ଗାଡି ଚାଲିଲା କଟକ ଆଡିମୁଖେ । ରାସ୍ତା ସାରା ଅଜୟ ସେଇ କଥା ଭାବି ଭାବି ଅନ୍ୟମନସ୍କ ହୋଇ ପଡୁଥାଏ । ରାତିରେ ଘରେ ପହଞ୍ଚିବା ପରେ ସେ ରଘୁ କହିଥିବା ସବୁ କଥା କୁ ଗୋଟେ କାହାଣୀ ର ରୂପଦେଇ ଗୋଟିଏ ଭଲ ପତ୍ରିକା କୁ ପଠେଇ ଦେଲା । ରାତିରେ ଶୋଇ ବାକୁ ଗଲା ବେଳକୁ ସେ ଦେଖିଲା ଗୋଟେ ଛାୟା ଯେପରି ତା ଘରୁ ବାହାରିଗଲା । ପର ମାସର ସଂଖ୍ୟା ରେ ଅଜୟ ର ଗପ “ଛାୟା” ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା ଓଡିଶା ର ଗୋଟେ ନାମୀ ପତ୍ରିକାରେ ।

ଆସିଷ୍ଟାଣ୍ଟ ପ୍ରଫେସର
ରୋଲାଣ୍ଡ ଫାର୍ମାସୀ କଲେଜ୍, ବ୍ରହ୍ମପୁର

ଅବହେଳିତ ପ୍ରେମିକ

-ସଂଗ୍ରାମ ମହାରଣା

ସେଦିନ ଏମିତି ଗୋଟେ ଦିନ ଥିଲା ଯାହାକି ଏକ ପୁରୁଣା ବର୍ଷ ସରିବା ପାଇଁ ମାତ୍ର ୨ ଦିନ ବାକି ଥିଲା। ଆଉ ସେଦିନ ସାରା ଦୁନିଆ ଜଗି ବସିଥିଲା ଏକ ଅଲଗା ଖୁସି ନେଇ ଯାହାକି ନୁଆ ବର୍ଷ ର ଆସିବା ଅପେକ୍ଷା

ରେ, ହେଲେ କିନ୍ତୁ ସାରା ଦୁନିଆ ର ଖୁସି ଭିତରେ ସଂପର୍କ ର ଖୁସି ଥିଲା ଦୁଇ ପାଦ ଆଗରେ। କାହିଁକି ନା ସେ ଅପେକ୍ଷା କରି ବସିଥିଲା ତାର ଜୀବନ ର ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଖୁସି କୁ, ଯାହା କି ଥିଲା ରତ୍ନପର୍ଣ୍ଣା। ହଁ, ରତ୍ନପର୍ଣ୍ଣା ଆଉ ସଂପର୍କ, ଦୁହେଁ ଦୁହେଁଙ୍କ ପାଇଁ ଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ଭିତରେ ବେଶି ଭାଷା ର ଆଦାନ ପ୍ରଦାନ ନ ଥିଲେ ବି ପରସ୍ପର ର ଭାବନାକୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ବେଶୀ ସମୟ ଲାଗୁ ନଥିଲା। ନିଜ ନିଜ ଭିତରେ ଲୁଚି ଲୁଚି ସେମାନେ ନିଜ ର ଲୁକାୟିତ ପ୍ରେମ କୁ ଜାହିର କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ, ବେଳେ ବେଳେ ସଫଳ ହେଉ ଥିଲେ ଆଉ ବେଳେ ବେଳେ ନିଜ ଭିତରେ ନିଜ କଷ୍ଟ କୁ ସାଇତି ରଖୁଥିଲେ। ବର୍ଷ ବର୍ଷ ର ଅପେକ୍ଷା ଯେ ଗୋଟେ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ର ଦେଖା ସାକ୍ଷାତ ରେ ସରି ଯାଉଥିଲା ଏ କଥା କହିବା ଟା କି ବୁଝିବା ଟା ବିଶେଷ କିଛି କଷ୍ଟ ନଥିଲା । ସେଦିନ ଏମିତି ଗୋଟେ ଦିନ ଥିଲା ଯାହାକି ପୁରୁଣା ବର୍ଷ ସରିବା ପାଇଁ ମାତ୍ର ୨ ଦିନ ବାକି ଥିଲା। ଆଉ ସେଦିନ ବି ବହୁତ ସମୟ ର ବ୍ୟବଧାନରେ ମିଳନ ର ଦିନ ଥିଲା ସଂପର୍କ ଆଉ ରତ୍ନପର୍ଣ୍ଣା ମଧ୍ୟ ରେ। ଆଉ ଗୋଟେ ବହୁତ ବଡ଼ ଖୁସି ର ଦିନ ଥିଲା ସେଦିନ ସେ ଦୁହେଁଙ୍କ ପାଇଁ କାହିଁକି ନା ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ସଂପର୍କ ଯାଇଥିଲା ରତ୍ନପର୍ଣ୍ଣା କୁ ଷ୍ଟେସନ ରୁ ଆଣିବା ପାଇଁ ପୁଣି ବାଇକ୍ ରେ, ଯାହା କି ଉଭୟଙ୍କ ର ଗୋଟେ ସ୍ୱପ୍ନ ଆଉ ଆଶା ଥିଲା। ଗାଡି ପହଞ୍ଚିବା ର ପାଖାପାଖି ୨ ଘଣ୍ଟା ପୂର୍ବରୁ ସଂପର୍କ ପହଞ୍ଚି ସାରିଥିଲା ଷ୍ଟେସନ ରେ। ଟ୍ରେନ୍ ପରେ ଟ୍ରେନ୍ ଆସୁଥାଏ ଆଉ ଯାଉଥାଏ କିନ୍ତୁ ନା ଆସୁଥାଏ ରତ୍ନପର୍ଣ୍ଣା ନା ଆସୁଥାଏ ରତ୍ନପର୍ଣ୍ଣା ର ଗାଡି । ହେଲେ ବି ଧର୍ଯ୍ୟ ର ସହ ଅପେକ୍ଷା କରିଥାଏ ସଂପର୍କ। ଶେଷରେ ଟ୍ରେନ୍ ପହଞ୍ଚିବା ର କିଛି ସମୟ ପରେ ସଂପର୍କ ଦେଖିଲା ତାର ପ୍ରିୟ ର ମନ ର ମଣିଷକୁ, ଦେଖୁ ନିଜ ଭିତର ଖୁସି କୁ ନିଜ ଭିତରେ ରଖି ହାତରୁ ବ୍ୟାଗ୍ ନେଇ ଦୁହେଁ ଚାଲିଲେ ଗାଡି ପାଖକୁ। ଉଭୟ ଗୋଟେ ବହୁତ ବଡ଼ ଖୁସି ରେ ଚୁପ୍ ଚାପ୍ ରହିଥିଲେ, ଆଉ କିଛି ସମୟ ପରେ ରତ୍ନପର୍ଣ୍ଣା ହସିଦେଇ କହିଥିଲା ସଂପର୍କ କୁ ଗାଡି ଚଲେଇଲା ବେଳେ କି ମତେ ଗାଡିରୁ ପକେଇ ଦବନି ତ! ହେଲେ ସଂପର୍କ ସବୁ ଦିନ ଭଳି ଚୁପ୍ ଥିଲା, କେମିତି ଉଭୟ ଦବ ସେ ଏ ପ୍ରଶ୍ନ ର। ଯାହା କୁ ନେଇ ସେ ସାରା ଜୀବନ ସେ ବଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖୁଛି କେମିତି ସେ ଏତେ ବଡ଼ କଥା ଭାବି ପାରୁଛି। ଏମିତି ଖୁସି ରେ ହସ ମଜା କରି ଦୁହେଁ ଚାଲିଥିଲେ। ଅତ୍ୟାଧୁନିକ ର ଯୁଗ ପିଲା ଆଉ ସାଂଗରେ ସ୍ମାର୍ଟଫୋନ୍, ରାସ୍ତା ରେ କିଛି ସେଲ୍ଫି ମଧ୍ୟ ନେଇ ଥିଲେ । ଶେଷ ରେ ମନ ପସନ୍ଦ ର ଚକଲେଟ ଦେଇ ଠିକଣା ଜାଗା ରେ ଛାଡି ଦେଇ ବିଦାୟ ନେଇ ଫେରିଯାଇ ଥିଲା ସଂପର୍କ । ହେଲେ ଆଜି ସେ ଦିନ ବିତିବା ର ଅନେକ ବର୍ଷ କଟି ଗଲାଣି।ଆଉ ସମୟ ର ଜୀବନ ଚକ୍ର ଭିତରେ ସବୁ କିଛି ଯେମିତି ଚକ୍ରବିନ୍ଦୁ ଭିତରେ ହଜି ସାରିଛି ଆଉ ତା ସହ ଲିଭି ଯାଇଛି ଅନେକ କିଛି କାହାଣୀ ର ପରିକଳ୍ପନା। ସବୁ ଯେମିତି ଝଟ ବାହା ର ପ୍ରଭାବ ରେ ଛିନିଭିନି ହେଇଯାଇଛି।

ଆଉ ସଂପର୍କ ଏକାକୀ ନିଜ ଜୀବନ ର ସବୁ କ୍ଷଣ କୁ କେବଳ କଟି ଯାଇଥିବା ସମୟ କୁ ଭାବି ନିଜକୁ ନିଜ ପାଖ ରେ ହଜେଇ ଚାଲିଛି। ଏମିତି ସବୁ ଭାବିଲା ବେଳକୁ ହଠାତ୍ କିଛି ଶବ୍ଦ ଶୁଣିଲା। ସଂପର୍କ, ନିଜ ମନ ବନାଂଚଳରୁ ଫେରି ଦେଖେ ତ ସାମ୍ନା ରେ ବସ୍ ଟି ହର୍ଷ୍ଟ ଦଉଛି। ବସ୍ ଡ୍ରାଇଭର ସଂପର୍କ ର ଅନ୍ୟ ମନସ୍କ କୁ ବୁଝି ପାରି ବସ୍ ଟି କୁ ସେଇଠି ରଖିଦେଇ ହର୍ଷ୍ଟ ମାରି ଥିଲା। ଆଉ ସଂପର୍କ ଏତେ ସବୁ କଥା ଯେ କେବଳ ଭାବି ଭାବି ଗାଡି ଚଳାଉଥିଲା ଏ ସବୁକଥା ଭାବିଲା ପରେ ରାସ୍ତା କଡରେ ଠିଆ ହେଇ ଦେଖୁଥିଲା ଚାଲି ଯାଇଥିବା ବସ୍ ଟି କୁ ଆଉ ଦେଖୁ ଦେଖୁ ନଜର ପଡିଥିଲା ଅସ୍ତ ହେଉଥିବା ସୂର୍ଯ୍ୟ କୁ। ହେଲେ ସେତେବେଳେ ସଂପର୍କ କୁ କାହିଁକି କେ ଜାଣି ସବୁ କିଛି ଅସ୍ପଷ୍ଟ ଦେଖା ଯାଉଥିଲା। ହଁ, ନିଜ ଅଜାଣତ ରେ ଆଖି ର କେଉଁ ଏକ କୋଣରୁ ଲୁହ କେଇ ଟୋପା ଝରି ପଡିଥିଲା । ନିଜ ପକେଟ୍ ରୁ ରୁମାଲ କାଢି ନିଜ କୁ ସଜାଡି ଚାଲି ଯାଇଥିଲା ସେ ଯାଗାରୁ ଆଉ ଗୋଟେ ଯାଗାକୁ ଯେଉଁଠି କି ନିଜର ଭାବନା କୁ ଯେମିତି କେହି ଭାଙ୍ଗି ନ ପାରିବେ....

ଇନ୍ଦୁପୁର, କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା

ଶୁଭଦୃଷ୍ଟି
ଓଡ଼ିଆ ଇ ପତ୍ରିକା
ଓ
ୱେବ୍ ପୋର୍ଟାଲ

ପଢ଼ିବା ପାଇଁ ଏବେ ହିଁ ଦେଖନ୍ତୁ ଆମର ୱେବସାଇଟ

ଶିଳାପ୍ରେମ

-ପ୍ରିୟଦର୍ଶିନୀ ପଣ୍ଡା

ମତେ ଆସି ଅଧ ରାତିରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରେ ସେ, କଣ ତୁମେ କିଛି ଅନୁଭବ କରିପାରୁଛ? ମୁଁ ଉଜାଗର ତୁମ ପାଇଁ ରାତି ରାତି ।

ଏଇ ଅଜାଳିକାର ଚାରି କାନ୍ଧ ରେ ବନ୍ଦୀ ହେଇ ମୁଁ ହଜେଇ ଚାଲିଛି ସବୁ ସ୍ଥଳ କୁ । ଉତ୍ତର ରେ ମୁଁ କୁହେ ତୁମକୁ ଅନୁଭବ କରିଛି ମୁଁ ପ୍ରତିଟି ମାଟି, ଗୋଡ଼ି, ବାଲି ରେ ତୁମେ ଏ ଅଜାଳିକା ରେ ବନ୍ଦୀ ନୁହେଁ, ମୁଁ ଅନେକ ଥର ଦେଖୁଛି ତୁମକୁ ନୁପୁର ବାନ୍ଧିବାର । ରୁଣୁ ଝୁଣୁ ଶବ୍ଦ ରେ ମୁଁ ବି ଅନେକ ରାତି ଉଜାଗର ରେ କଟିଛି । ତୁମର ଅପରୂପ କୁ ମୁଁ କଞ୍ଚନାରେ ବହୁତ ଥର ଆଙ୍କିଛି । କେବେ ହାତ ଧରି ଚାଲିଛି ସେ ଅଗ୍ର ଭାଗକୁ ପୁଣି କେବେ ସଜେଇଛି ତୁମ ପଥ କୁ । ତାର ପ୍ରଶ୍ନ ସରେନା ପଚାରେ କେବେ ଖୋଜିଛ ମତେ ନିରୋଳାରେ?! କେବେ ଶୁଣିଛ ମୋ ଚିତ୍କାର ନୀରବରେ!?

ମୁଁ ଉତ୍ତର ଦିଏ ତୁମେ ଆଜିବି ରହିଛ ଏକ ନିଷ୍ପପତ,ନିଷ୍ଠାପ ଏ ଚକ୍ଷୁ ସୀମାନ୍ତରେ । ତୁମେ ମୋ ପାଇଁ ଜଡ଼ ନୁହେଁ ମୁଁ ବି ବାଞ୍ଛି ତୁମ ସହ ଅବସାଦ ଅବସରେ । କୁହ ମୁଁ କଣ କେବେ ଲିଭେଇ ଦେଇଛି ତୁମ ପାଇଁ ଜଳୁଥିବା ସେ ନାଲି ନେଲି ବତୀ?! କେବେ କଣ ତୁମକୁ ବାସ୍ତବତାର ବିପରୀତ ଭାବିଛି!? ତୁମ ସାଥେ ମୁଁ ବି ଯାଇଛି ତୁମର ସେ ଭାନୁମତିର ଦେଶକୁ କେବେ ତୁମର ନୃତ୍ୟ ରେ କେବେ ତୁମର ରୂପ ରେ ମୁଁ ବି ବିଭୋର ସାଜିଛି ଅନେକ ଥର । ହେଲେ ଗୋଟେ ପ୍ରଶ୍ନ ତୁମେ ବାସ୍ତବ ଭାସ୍କରର ଆବିର୍ଭାବ ରେ ପୁଣି କାହିଁକି ଲୁଚିଯାଅ ସେ ଅଜାଳିକା ର ଚାରି କାନ୍ଧରେ!?

ଯାଜପୁର

"ପୁଅ ତୁ' ଏ ଚଷା ବାପାର ସନ୍ତାନ ନୁହଁ"

-ଲିସ୍ତା ଆଚାର୍ଯ୍ୟ

"ରହ.. ଆ..ରେ..ରହ.. କଣ କି ରେ ଦାମ ମୋ କଥା ଶୁଣା ଯାଉ ନାହିଁ? " ପଛରୁ ଡାକି ଡାକି ଦାମ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିଲା ସୁଦାମା। ଦୁହେଁ ପିଲା ଦିନରୁ ଖୁବ୍ ଭଲ ସାଙ୍ଗ। କଥା ଛଳରେ ସୁଦାମା ଦାମକୁ କହିଲା, " ହଲରେ, ତୋ ପୁଅକୁ ତୁ ରାଜଧାନୀ ରେ ପଢ଼େଇ ପରା। "

ହଁ, ଛୁଆଟା ସ୍ନାତକୋତ୍ତର ପଢ଼ୁଛି। ଉତ୍କଳ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ରେ। କାହିଁ କଣ ହେଲା କି??

ନା.. ନା.. ସେ କିଛି ନୁହେଁ। କଥା କଣ କି ଦାମ କାଲି ବିଲବାଡ଼ି କଥା ବୁଝିବାକୁ ରଜତ ପାଖକୁ ଯାଇଥିଲା। ଦେଖିଲା ବେଳକୁ ତୋ ପୁଅ ରାମୁ ମାଟି ଖୋଳୁଥିଲା। ପଚାରିଲା ରୁ କହିଲା, " ଦାଦା ହିଡ଼ରେ ପରିବା ଗଛ ଲଗାଉଛି। ବିଲରେ ତ ମୁଗ, ବିରି ଲାଗିଛି। ହିଡ଼ ପାଖ ଜାଗା ଖାଲି ଅଛି। ସେଥିରେ ପରିବା ଗଛ ଲଗେଇ ଦଉଛି। ପରିବା ଯେଉଁ ଦରଦାମ ବଢ଼ିଲା ନି ; ସେଥିରେ କିଣି ଖାଇବା ବଡ଼ କଷ୍ଟକର। "

ହଁ.. ସୁଦାମା! ସେ ପୁଅ ଟୋକାର କଥା ଶୁଣି ମୁଁ ବି ହଁ କଲି। କିଛି ନ ହେଲେ..ପରିବା ଖର୍ଚ୍ଚ ତା କିଛିଦିନ ପାଇଁ ରହିଯିବ । ଏ ମହଙ୍ଗା ଦୁନିଆ ରେ ଘର ଚଳେଇବା କେତେ କଷ୍ଟ କର।

ସୁଦାମା ହଁ କରି ଦାମ ଠାରୁ ମେଲାଣି ନେଲା। ଘରକୁ ଯିବା ରାସ୍ତାରେ ଭାବୁଥାଏ, "କାଳନ୍ଦୀ ଚରଣଙ୍କ ପୁଅ ବରକୁ କେଉଁଠି ନା କେଉଁଠି ଆଜି ବି ବଞ୍ଚିଛି। ମୋ ଶିକ୍ଷିତ ପୁଅ ଯେ କି କୃଷି ବିଦ୍ୱାଳୟ ରେ ଗବେଷଣା କରୁଛି, ଦିନେ ବି ମୋ କାନ୍ଧ ରେ କାନ୍ଧ ମିଶାଇ ବିଲରେ ମାଟି ଖୋଳିନି। " ତା ମୋବାଇଲ୍ ତା ଭଲ ତ ସେ ଭଲ। ନ ହେଲେ ମହାମାରୀ ରେ ମିଳିଥିବା ଛୁଟି କୁ ସେ ଖଟରେ ଶୋଇ ଫେସବୁକ କି ଯୁଟ୍ୟୁବରେ ଦିନ କାଟି ନ ଥାନ୍ତା। " ଚଷା ପୁଅ ତ ଜନ୍ମ ରୁ ମାଟି ମା' ପାଇଁ ସମର୍ପିତ। ଏ ମାନେ କେବେ ବି ଚଷା ପୁଅର ସୁଯୋଗ୍ୟ ସନ୍ତାନ ନୁହନ୍ତି।

Q. N -G(14)

ବ୍ରହ୍ମପୁର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ।

ତୁମେ, ମୁଁ ଆଉ ବେଳାଭୂମି

ସଂପାଦିତ୍ରୀ ପଟ୍ଟନାୟକ

ବେଳାଭୂମି ରେ ଆଜି ମୁଁ ଏକା କିନ୍ତୁ ଅବଶୋଷ ନାହିଁ କାରଣ ନା କାହାକୁ ପାଇବାକୁ ଇଚ୍ଛା ଅଛି ନା ହଜେଇବାର ଭୟ .

ଯୋଉ ସାଗର ତା ଲହଡ଼ି ରେ ସବୁ ଧୋଇ ନେଇଛି କଣ ବା ଆଉ ବାକି ଅଛି ମୋ ପାଖେ ଯାହା ପାଇଁ ମୁଁ ଚିନ୍ତା କରିବି .

ହଁ ସେଇଟା ଅଲଗା କଥା ଯେ ଏଇ ବେଳାଭୂମି ରେ ହିଁ ଆମ ପ୍ରଥମ ଦେଖା ହୋଇଥିଲା ଆଉ ବୋଧ ହୁଏ ଶେଷ ବି ..

ଜାଣିନି ସେଦିନ କଣ ହେଲା ,ତୁମେ ମୋ ହାତ ଛାଡ଼ିଦେଲ ନା ମୋ ହାତ ଖସିଗଲା ..

ଚାଲିଗଲା କୋଉ ଏକ ଦୂର ରାଜଜ କୁ ,ଯୋଉଠୁ ନା କେବେ ତମେ ଫେରିବ ନା ମୁଁ ତୁମକୁ ଫେରେଇ ଆଣି ପାରିବି .

ହଁ ପ୍ରତି କ୍ଷଣ ରେ ତମକୁ ଅନୁଭବ କରୁଛି ,ଲାଗୁଛି ଯେମିତି ତମେ ମୋ ଆଖ ପାଖ ସବୁଠି ରହିଛ ..

ଆମ ମିଛି ମିଛିକା ବାହାଘର ର ସାକ୍ଷୀ ତ ଏଇ ବେଳାଭୂମି ଥିଲା ହେଲେ ଅଲଗା ହବାର ବି କାରଣ ହେବ ସେଇଟା ମୋତେ ଅଜଣା ଥିଲା ..

ତୁମକୁ ସମୁଦ୍ର ଜମା ପସନ୍ଦ ନୁହେଁ ହେଲେ କେବଳ ମୋ ପାଇଁ ତୁମେ ଆସ ,ସମୁଦ୍ର ପାଣି ରେ ଓଦା ହବା ତୁମ ଦେହରେ ଯାଏନି ତଥାପି ମୋ ଖୁସି ପାଇଁ ତମେ ଭିଜ..

କିନ୍ତୁ ସେଦିନ କଣ ହେଲା କେଜାଣି ତମେ ସ୍ବତ ଭାବେ ଚାଲିଗଲା ପାଣି କୁ ଆଉ ମୁଁ ତୁମକୁ ଅଟକାଇ ପାରିଲିନି ..

ଲୋକେ କୁହନ୍ତି ତୁମେ କାଳେ ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରିଛ .କଣ ସତରେ ??ମତେ କାହିଁ ଜମା ଲାଗୁନି ,ସମୁଦ୍ର କୁ ଘୃଣା କରୁଥିବା ଲୋକ ତା ପୁଣି ସେଇ ସମୁଦ୍ର କୁ ଡେଇଁଲା ବା କାହିଁକି ??

ଲୋକେ ତ ଏଇଆ ବି କୁହନ୍ତି ସମୁଦ୍ର କିଛି ରଖେନି ସବୁ ଫେରେଇ ଦିଏ ,କଣ ତମେ ଆସିବ ??ମୋ ସହ ହସିବ ? ମୋ ଲୁହ ପୋଛି ଖୁସି ଦବ ?

କେଜାଣି ,କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତ ଅପେକ୍ଷା କରିଛି ଆଉ କରିବି ମଧ୍ୟ ..

ପୂରୀ

ପେଟ ପୁରୁନି

-ଶିବାନନ୍ଦ ବାରିକ

ଦଶହରା ସମୟ । ସହର ବଜାର ସବୁଠି ଖଟା ଖଟ ଭିଡ଼ । ସୁନା ରୂପା ଠୁ ଆରମ୍ଭ କରି ନୂଆ ନୂଆ ପୋଷାକ ଘରକରଣା ସାମଗ୍ରୀ ନାହିଁ ନଥିବା ଜିନିଷ ବ୍ୟାପାର ଚାଲିଛି । ସେଇଥର ଆମର ଶେଷ ସେମିଷ୍ଟର ପରୀକ୍ଷା । ଛୁଟିରେ ବି ସେମିତି ରେ ଘରକୁ ଯାଇ କିଛି ପଢ଼ାପଢ଼ି ହେଇପାରିବନି, ଆଉ ଛୁଟି ଖୋଲୁ ଖୋଲୁ କଲେଜ ଆସି ନିଜକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ଏତେ ସହଜ ନୁହଁ , ପୁଣି ଶେଷରେ ପରୀକ୍ଷା ଖରାପ ହେଲେ କିଛି ଉପାୟ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଆଗ ପଛ ନ ଦେଖୁ ଆମେ ଚିନ୍ତା କରିଥିଲୁ ଏଇ ଥର ଦଶହରା ଟା ଏଇଠି ହଷ୍ଟେଲ ରେ ହିଁ ହେଇଯାଉ । ତା ଛଡ଼ା ଆର ବରଷ କୁ ଆଉ କଣ କିଏ ଥିବ କି ?

ଆମକୁ ଦେଖୁ ଆଉ କିଛି ପିଲା ବି ସେୟା ଚିନ୍ତା କରିଥିଲେ ।

ରାତି ପାହିଲେ ଦଶହରା । ଆମେ ଭାବିଲୁ ମାର୍କେଟ ଆଡେ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଯାଇ ଯାହା କିଣା ବିକା କରି ଆସିବୁ । ସାଙ୍ଗରେ ଆଦର୍ଶ, ମୁକେଶ , ସୂର୍ଯ୍ୟକାନ୍ତ ଏମିତି ଆମେ ଚାରି ପାଞ୍ଚ ହୋଇ କିଛି ଖାଇଦେଇ ଚାଲିଗଲୁ ବଜାରକୁ । ଏତେ ଗହଳି , ତଥାପି କୁଆଡେ ନ ଦେଖୁ ମାଡିଗଲୁ ଶପିଙ୍ଗ କମ୍ପ୍ଲେକ୍ସ ଭିତରକୁ । ସବୁ ଚଢ଼ା ଦରରେ ବିକ୍ରୀ ହେଉଛି । ତଥାପି ଯେ ଯା' ପସନ୍ଦର ଜିନିଷ ବାଛି ଚାଲିଲେ । ମୁକେଶ କୁ ଜୋତା ଦରକାର, ସୂର୍ଯ୍ୟ କୁ କପଡ଼ା ଆଉ କିଛି ମୋବାଇଲ ଅଫ୍‌ପ୍ଲାଇଫ । ମୁଁ ବି ପସନ୍ଦ ର ଘରକରଣା ବାଛି ଚାଲିଲି । ଖୁବ୍ ଲମ୍ବା ଧାଡ଼ି ରେ ଲମ୍ବା ବିଲ୍ ପୈଠ କରି ସେଇ ଅଣନିଃଶ୍ୱାସୀ ପରିବେଶ ଭିତରୁ ବାହାରକୁ ଆସି ଖୁବ୍ ହାଲୁକା ଲାଗିଲା । ସମସ୍ତଙ୍କ ହାତରେ ପାର୍ବଣ ର ଅସରାଏ ଆନନ୍ଦର ବ୍ୟାପାର । କିନ୍ତୁ ଆଦର୍ଶ ଖାଲି ହାତରେ । ଭାବିଲି ପଇସା ପତ୍ର ଟିକେ ଅଭାବ ବୋଧେ ତେଣୁ ତାକୁ ଟିକିଏ ପାଖକୁ ଡାକି କହିଲି, " କିରେ ପଇସା କିଛି ଅଛି କି ? , ନା ଦେବି କିଛି କହୁନୁ ? କିଛି ବି କିଣାକିଣି କଲୁନି ? " ସେ ମୋ ଆଡେ ଚାହିଁ ଅସ୍ଥ ହସିଦେଲା । ମୁଁ କିଛି ବୁଝି ପାରୁ ନଥାଏ ।

ଏମିତି ହସି ହସି ଆମେ ଗହଳି ଭିତରକୁ ମାଡିଚାଲିଥାଉ । ହଠାତ୍ ଆଦର୍ଶ ମୋ ହାତ ଟାଣି କହିଲା " ଏ ପିଲା ! ଚାଲ୍ କିଛି ଫଳ ନେଇ ଆସିବା " ।

ବଜାର ରେ ବଡ଼ ବଡ଼ ଫଳ ଦୋକାନ । ସେ କିନ୍ତୁ କୁଆଡେ ନ ଦେଖୁ ସିଧା ମୋତେ ନେଇଗଲା ବସଷ୍ଟାଣ୍ଡ ପାଖରେ ଥିବା ଗୋଟାଏ ବଡ଼ ବଡ଼ିଖୁଣ୍ଟ ତଳେ ବସିଥିବା ବୁଢ଼ୀଟି ପାଖକୁ । ବୟସ ପ୍ରାୟ ୭୦ ଛୁଇଁବଣି । ମୁହଁସାରା ଆଙ୍କ ବାଙ୍କ ଗାର, ଚମ ବି ଓହଳି ଯାଇ ବଡ଼ ବିକଳ ଲାଗୁଛି , ପାଦରେ ଚପଳ ଖଣ୍ଡେ ବି ନାହିଁ , ବାଳ ସବୁ ଭସା ବାଦଲ ପରି ଧଳା, ଯାହା ତାର କରୁଣା ଚେହେରା କୁ ଅଧା ଲୁଚେଇ ଦେଉଛି , ଏମିତି ରେ ମୋଟା ମୋଟି ସେ ବଡ଼ ବିକଳ ଦିଶୁଛି । ବୁଢ଼ୀ ତଳେ ବସି ବଡ଼ ଗୋଟାଏ ଆଖା ଉପରେ କିଛି ସେଓ କମଳା ଆଉ କିଛି କଦଳୀ ରଖି ସମସ୍ତଙ୍କୁ "ଆସ ଆସ ବାବୁ! ମା, ନିଅ ନିଅ କହି ଡାକୁଛି । କିଛି ଲୋକ ଆସୁଛନ୍ତି ମୁହଁ ଫେରେଇ ପୁଣି ଚାଲି ଯାଉଛନ୍ତି । ରଙ୍ଗୀନ୍ ଆଲୁଅ ରେ ଚକ୍ ମକ କରୁଥିବା ଫଳଗୁଡ଼ାକୁ ନ କିଣି ଏଠି ଏମିତି ଅକାନ୍ତରେ ପଡିରହିଥିବା ଫଳଗୁଡ଼ାକ କଣ ସତେଜ ଥିବା ଯେ କିଏ କିଣିବା ?

ମୋର ବି ସେଇ ଏକା ପ୍ରକାର ଭାବନା । କହିଲି " ପାଗଳ କିରେ ! ସେଇଠି କମ୍ପ୍ଲେକ୍ସ ଭିତରେ ଏତେ ସୁନ୍ଦରିଆ ସେଓ କମଳା ସବୁ ଥିଲା ତୁ ଏଠି କାଲି ମନେ ପକେଇଲୁ?,, ସେ କିଛି ଉତ୍ତର ଦେଲାନି ।

ଆଉ ଜଣେ ଧୋବ ଧଉଳିଆ ବାବୁ ସେଇ ବୁଢ଼ୀ ମା ସହ ମୂଳ ଚାଲ କରି କମ୍ ପଇସା ରେ ନେଇଗଲେ ଉପରକୁ ଆଉ ଗୋଟାଏ ଫଳ ଜବରଜସ୍ତି ଉଠେଇ ନେଇ ଚାଲିଗଲେ ।

ସେଓ ଗୋଟେ କିଲୋ ବାଛି ଆଣି ଆଦର୍ଶ ଶହେ ଟଙ୍କିଆ ନୋଟ୍ ଟି ବଢେଇ ଦେଇ ବୁଢ଼ୀ କୁ ପଚାରିଲା ,

"ମାଉସୀ ।। ଏତେ ବୟସ ହେଲାଣି ଘରେ ନା ରହି ଏଇଠି ଫଳ କାଲି ବିକ୍ରି ?"

ବୁଢ଼ୀ ତବା ଭିତରେ ନୋଟ୍ ଟି ରଖୁ ରଖୁ କହିଲା

ଦୁଷାର ଅର୍ଣ୍ୟ

ବାବୁ ରେ କିଏ ଅଛି ମୋର ଯେ ମୋତେ ଖାଇବାକୁ ଦବ ? ପୁଅ ଦି ତା ପାଇଥିଲି ଯେ ।

କହୁ କହୁ ବୁଢ଼ୀର ଆଖି ଜଳେଇ ଆସିଲା । ଲୁହ ପୋଛି ପୋଛି କହିଲା "ପେଟ ପୂରୁନି ରେ ପୁଅ... ସେଇ ଲାଗି ଆସି ବସିଛି,

ଦିହ ପା ଖରାପ ହେଲେ କିଏ ନାହିଁ ପାଖକୁ , ନ ହେଲେ ମଶାଣି କୁ ଗୋଡ଼େ ଘରକୁ ଗୋଡେ ହେଇ ଏଇଟି ଫଳ ବିକ୍ରି"

ବୁଢ଼ୀ ଚିରା ପଣତ କାନି ଲୁହ ପୋଛି ବଳକା ଆଉ ଦଶ ଟଙ୍କା ଏଣୁତେଣୁ କରି ଛୋଟ ତବା ଭିତରୁ ଖୁଚୁରା ବାହାର କରି ଆଦର୍ଶ ହାତକୁ ବଢେଇଲା ।

ଆଉ ଆଉ ମାଉସୀ ରଖ ।

ଏତିକି ରେ କଣ ଆମ ପେଟ ପୁରିଯିବ କି । ତୁମେ ଖୁସିରେ ରୁହ । ମୁଁ ଯେବେ ବି ଆସିବି ତୁମ ପାଖରୁ ନେଇ ଯିବି ।

- ଆସୁଛୁ ବୁଢ଼ୀ ମା

ଫେରିଲା ବେଳେ ବୁଢ଼ୀ ଚାହିଁ ରହି କାନ୍ଦୁଥାଏ । ମୁଁ ଅଳ୍ପ ଦୂର ପରେ ପଚାରିଲି "କିରେ ସେଇଠି ପଇସା ନାହିଁ ବୋଲି କିଛି କିଣିଲୁନି ଆଉ ଏଠି..

ମୂର୍ଖ ତା କିରେ ? ସେ ଲୋକକୁ ଦେଖୁଲୁ ନା ସେ କେମିତି ଅଣୀ ଟଙ୍କାରେ ନେଇଗଲା ଉପରେ ଫଳ ଗୋଟେ ଉଠେଇ ନେଲା ।

।। ଆଉ ତୁ ମୂର୍ଖ ବୁଢ଼ୀ କଥାରେ ଭାସିଗଲୁ" । ସେ ମୋ ଆଡେ ଚାହିଁ ଅଳ୍ପ ହସିଦେଇ କହିଲା,

ହଁ ଆଣିଲି । ମୂର୍ଖ ମୁଁ ନୁହଁ ରେ ମୂର୍ଖ ଆମେ ସମସ୍ତେ , ନ ହେଲେ ଏମିତି ବଡ଼ ବଡ଼ ଏସି କୋଠାରେ ୧୦୦ ଟଙ୍କାର ଫଳ କୁ ଦେଇ ସହ ଟଙ୍କାରେ କିଣି ଉପରେ ଟ୍ୟାକ୍ସ ଦେଇ ଆସନ୍ତେ କି?

ତା ଛଡ଼ା ସେ ଯୋଉ ଉଦ୍ରଲୋକ ଏଠି ମୂଳ ଚାଲ କରି ଉପରକୁ ଆଉ ଗୋଟେ ନେଇ ଚାଲିଗଲେ ସେ କଣ ସେଇ କମ୍ପ୍ଲେକ୍ସ ଭିତରୁ ଏମିତି ଉଠେଇ ପାରନ୍ତେ ? ନା,, ସେ ପାରିନଥନ୍ତେ । ଏଠି ଦୁର୍ବଳ ଉପରେ ସେ ଅତ୍ୟାଚାର କରି ଚାଲିଗଲେ । କାରଣ ସେ ଜାଣନ୍ତି ମାଉସୀ ପେଟ ପାଇଁ କମ୍ ଦର ରେ ବି ଦେଇ ଦେବ ।। ସେ ଏକା କାହିଁକି ଆମେ ସମସ୍ତେ ତ ସେମିତି ହିଁ ଭାବନ୍ତି ନା!

ଥରେ ଭାବିବା କଥା ରେ, ବିଚରା ଗୁଡ଼ାକ ଏଠି କିଛି ବ୍ୟାଙ୍କ୍ ରେ ସେଭିଂ କରିବା ପାଇଁ ନୁହଁ ବରଂ ସର୍ଭାଇଭ୍ କରିବା ପାଇଁ ବସିଛନ୍ତି । ରଙ୍ଗୀନ୍ ଆଲୁଅ ରେ କିଛି କିଣି ବଡ଼ ବଡ଼ ବାବୁଙ୍କୁ ଧନୀ କରିବା ଅପେକ୍ଷା ମୋତେ ଏମିତି ପେଟ ପାଇ ବସିଥିବା ଲୋକଙ୍କ ଠାରୁ କିଣିଲେ ଖୁବ୍ ଭଲ ଲାଗେ ।

ଭାବେନି ମୁଁ ଦୟା କଲି । ଏତିକି ହିଁ ମୁଁ ଦୁଇଶହ କି ଦେଢ଼ଶହ ରେ ଆଣିଥାନ୍ତି ।।। ସେ କେମିତି ବିକଳ ରେ କହୁଥିଲା ଦେଖୁଲୁନି ପେଟ ପୂରୁନି ବୋଲି । ଚାଲ୍ ଯିବ, ଆମେ ଡେରି କଲେ ହଷ୍ଟେଲ ଗେଟ ପଡ଼ିଯିବ ଯେ ।

ଆଦର୍ଶ କଥା ରେ ସତରେ କଣ ଯାହୁ ଥିଲା କେଜାଣି ମୋତେ ଖୁବ୍ ଖୁସି ଲାଗିଲା।। ତା ପାଇଁ ମନରେ ବଡ଼ ସମ୍ମାନ ଗୋଟେ ସାଲମ୍ ଟେକି ହେଇଗଲା।। ଏମିତି ମାଉସୀ ମାନଙ୍କୁ ଆମେ ରାସ୍ତା ଘାଟ ବଜାର ରେ ଦେଖୁ କିନ୍ତୁ ସେଇ ଭଦ୍ର ଲୋକ ପରି କରି ନିଜକୁ ଖୁବ୍ ଚାଲାକ ଭାବୁ । ଆଦର୍ଶ ଟା ଅଲଗା।। ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଅଲଗା ଭାବେ।।
ଆସନ୍ତୁ ନା ଆମେ ବି ଟିକିଏ ଅଲଗା ଭାବିବା ଠିକ୍ ଆଦର୍ଶ ପରି।

ଦୁଷାର ଅର୍ଣ୍ଣ୍ୟ

ଗ୍ରା/ପୋ- ପଥରା

ପିନ୍-୭୭୧୧୦୪

କବିସୂର୍ଯ୍ୟନଗର, ଗଞ୍ଜାମ

Beauty
Vlogs
Lifestyle

Visit channel
on YouTube

Akankshya. Com

ଶେଷ ଉପହାର

-ଲତିଶ୍ରୀ ସାହୁ

ଖୋକା ଭାଇ କହୁଥିଲେ ଯିଏ ଭଲ ପାଇ ଭୁଲିଯାଏ ସେ ପ୍ରେମିକା, ଯିଏ ଭଲ ପାଇ ଭୁଲେ ନାହିଁ ସେ ପ୍ରେମିକାର ସାନ ଭଉଣୀ କିନ୍ତୁ ଯିଏ ଭଲ ପାଇ ନିଜକୁ ଭୁଲି ଯାଏ ସେ କଣ? କେଜାଣି ମତେ ତ ଜଣାନାହିଁ କିନ୍ତୁ ରୀତା କହୁଥିଲା ସେ ହେଉଛି ପ୍ରେମିକ ।

ସେଦିନ ଭାଲେଣ୍ଟାଇନ ଡେ' ରେ ଆୟୋଜିତ ଉତ୍ସବରେ ନିଜ ଅଫିସରେ ଯେତେବେଳେ ରୀତାକୁ ଏହି ଦିନ ଉପରେ ନିଜ ସ୍ମରଣୀୟ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ପତରା ହୋଇଥିଲା ସେ ଏପରି କିଛି କହିଥିଲା ଯାହା ଶୁଣି ସେଠାରେ ଗୋଟିଏ କୋଣରେ ବସି ମୁଁ କିଛି ବୁଝି ନପାରି ପରେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରିଥିଲି ଏବଂ ଉତ୍ତର ଶୁଣି ମୋ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ସେତିକି କଠିନ ଥିଲା ।

ରୀତା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲା ଏକ କାହାଣୀ ଯାହାକୁ ଦୀର୍ଘ ଦିନ ତଳେ ପଛରେ ଛାଡି ଆସିଥିଲା କହିଲା; ଜଣେ ତା ଆଗରେ ନିଜକୁ ନିଜେ କହୁଥିଲା ମୁଁ ଗୋଟେ ପାଗଳ ତୋ ପ୍ରେମରେ ଆଉ ମୁଁ ହସି ହସି କହୁଥିଲି ହଁ ଭଲ ତ, ତୁ ପାଗଳ ହୋଇ ଏ ଦୁନିଆ ଲୋକଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଦେ କି ତୁ ମୋ ପାଇଁ କେତେ ପାଗଳ । ଅବଶ୍ୟ ତାର ଆଉ ମୋର ପାଗଳାମି କାହାକୁ ଆଉ ଅଜଣା ନଥିଲା ଆମ କଲେଜରେ । ଏଇଟି ସତ୍ୟ ଯେ ମୁଁ କେବେ ତାକୁ କିମ୍ବା ତାର ପ୍ରେମ ଉପରେ ତିଳେ ମାତ୍ର ସନ୍ଦେହ କରିନି କିନ୍ତୁ ତାର ସବୁ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦେବାକୁ ଯାଇ ଲାଜେଇ ହସି ମନେ ମନେ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉଥାଏ ଈଶ୍ବରଙ୍କୁ ଯିଏ ମୋତେ ତା ସହ ଏମିତି ବନ୍ଧନରେ ବାନ୍ଧି ଦେଇଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଦିନେ ସବୁ ଯେମିତି ବଦଳିଗଲା ସବୁ କିଛି ଅଲଗା କରିଦେଇ ରୀତା କହିଲା ସେ ତାଲି ଆସିଲା ସେ ସହର ଛାଡି । କାରଣ ସେ କହିଲା ଯେଉଁ ଦିନ ମୋର ଆସିବାର ଥିଲା ସେଦିନ ମୁଁ ଯାଇଥିଲି ତାକୁ ଦେଖା କରିବାକୁ ଗୋଟେ ଗୋଲାପ ଫୁଲ ତୋଡା ଧରି ଆଉ କହିବାକୁ ଯାଇଥିଲି କି ମୁଁ ଆଶା କରୁଛି ଆମ ଦୁହେଁଙ୍କର ଅତିଶୀଘ୍ର ଦେଖାହେବ । ହେଲେ ସେଠି ପହଞ୍ଚି ଦେଖୁଥିଲି ଯେ ସେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଝିଅ ସହ କଥା ହେଉଛି ଯାହା ପାଇଁ ଆମ ଭିତରେ ପୂର୍ବରୁ ବି ବହୁତ ଥର ଝଗଡା ହୋଇଛି । ସେ ଯାହା ହେଉ ତାହା ସେ ଝିଅ ସହ କଥା ହେବା ହସିବା ମୁଁ ଦୂରରୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ଯୋଉଟା ମତେ କଷ୍ଟ ଦେଲା । ତେଣୁ ମୁଁ ତାକୁ ପଚାରିଲି କିନ୍ତୁ ତାର ଉତ୍ତର ମତେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିପାରିନଥିଲା ତେଣୁ ଝଗଡା ଭୟଙ୍କର ରୂପ ନେଇଥିଲା । ସେ ମଧ୍ୟ ତାର ରାଗକୁ ସମ୍ବରଣ ନକରି ପାରି ମତେ ଗୋଟେ ଚାପୁଡା ଦେଲା । ବାସ କଥା ସବୁଦିନ ପାଇଁ ଶେଷ ହୋଇଗଲା କିନ୍ତୁ ସେ ବହୁତ ଥର ସମ୍ପର୍କ ରଖିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଛି କିନ୍ତୁ ନିଜ ଆତ୍ମ ନିଜେ ମୁଁ ଦୂରେଇ ଯାଇଛି । ତାପରେ ଦେଢ ବର୍ଷ ପରେ ରୀତାର ବିବାହ ସରିଯାଇଥାଏ ଜଣେ ଉଚ୍ଚପଦସ୍ଥ ପ୍ରାଶାସନିକ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ସହ ଏବଂ ଅତି ସୁଖ ଉପଭୋଗରେ ଜୀବନ ଅତିବାହିତ ହୋଇଥାଏ ବୋଲି ସେ କହିଲା । ରୀତା କହିଲା ସେଦିନ ଥିଲା ଆମ ଦୁହେଁଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବାହ ବାର୍ଷିକୀ ତେଣୁ ଆମେ ଦୁହେଁ ଦମ୍ପତି ସ୍ଥିର କଲୁ କି ଆମେ ଏହାକୁ ମୁଁ ପଢୁଥିବା ପୁରୁଣା ସହରରେ ପାଳନ କରିବୁ ।

ତାଙ୍କର ବହୁତ ଇଚ୍ଛା ଥିଲା କି ଆମ ସହର ବୁଲି ଦେଖିବାକୁ କିନ୍ତୁ ବ୍ୟସ୍ତମୟ ଜୀବନ ଭିତରେ ଏହା ସମ୍ଭବ ହେଉନଥିଲା । ତେଣୁ ସୁଯୋଗ ମିଳୁଛି ମାନେ ଆମେ ଦୁହେଁ ହାତଛତା କରୁନି ।

ଆମେ ଦୁହେଁ ସକାଳୁ ବାହାରିଗଲୁ ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର ତାପରେ ବହୁତ ବୁଲିଲୁ ଆଉ ମୁଁ ତାକୁ ସବୁ ସ୍ଥାନ ବିଷୟରେ ଭଲ ଭାବରେ କହୁଥାଏ ଓ ମଝିରେ ମଝିରେ ତାକୁ କହୁଥାଏ ଯେତେ ହେଲେ ବି ମୁଁ ଏ ଜାଗାରେ ଏତେ ଦିନ ରହିଛିନି । ତେଣୁ ମତେ ସବୁ ଜଣା । ସେ ମୋର ଅତ୍ୟଧିକ ଖୁସି ଦେଖି ବହୁତ ହସୁଥାନ୍ତି । ଦିନ ସାରା ବୁଲାବୁଲି ସାରି ମଧ୍ୟାହ୍ନ ଭୋଜନ କରିବାକୁ ପହଞ୍ଚି ଯାଇଥିଲୁ ମୋର କଲେଜ ସମୟର ପ୍ରିୟ ହୋଟେଲରେ ଯେଉଁଠାରେ ମୁଁ ବିତେଇଥିଲି ମୋ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ସହ ମୋ ଜୀବନର ସବୁଠାରୁ ମୂଲ୍ୟବାନ ସମୟ । ଏମିତିରେ ବି ସେମାନେ ସେଇଠି ପହଞ୍ଚିବା ପରେ ସେ ତାର ପୁରୁଣା ଦିନକୁ ଫେରିଯାଇଥିଲା ମତେ ଯେମିତି ସେ ଦିନର କଲେଜ ଛାତ୍ରୀ । ଇତି ମଧ୍ୟରେ ଆମେ ହୋଟେଲ ଆଗରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲୁ । ତା'ପରେ ଆମେ ହୋଟେଲକୁ ଯାଇ ନିଜର ବିବାହ ବାର୍ଷିକୀ ଉତ୍ସବ ପାଳନ କଲୁ ଏବଂ ନିଜ ନିଜ ପସନ୍ଦର ଭୋଜନ ଅର୍ଡର କରି ଖାଇଲୁ । ତା'ପରେ କାଉଣ୍ଟରରେ ପଇସା ଦେବାକୁ ଯାଇ ମୋ ସ୍ବାମୀ ମତେ କହିଲେ ତୁମେ ଗାଡି ପାଖକୁ ଯାଅ ମୁଁ ଆସୁଛି । ତା' ପରେ ମୁଁ ଏକା କାର ପାଖକୁ ଆସି ଛିଡା ହୋଇ ଦେଖୁଥାଏ ଆଉ ମତେ ଲାଗୁଥିଲା କି ସତରେ କିଛି ବି ବଦଳିନି ଖାଲି ବଦଳିଛି ସମୟ । କିନ୍ତୁ ଆମେ ସେଇଠି ପହଞ୍ଚିବା ପରଠୁ ମୁଁ ମନେ ମନେ ଭାବୁଥାଏ ପୁରୁଣା ବନ୍ଧୁ କିଏ ଦେଖା ହୋଇଯାଆନ୍ତା କି ତେବେ ମଜା ଆସି ଯାଆନ୍ତା ପୁରୁଣା ଦିନର ସ୍ମୃତି ପୁଣି ଜୀବନ୍ତ ହୋଇଯାଆନ୍ତା । କେତେ ମଜା ସେତେବେଳେ କରୁଥିଲୁ କେତେ କ୍ଲାସ କଲେଜ ବନ୍ଦ କରି ସାଙ୍ଗମାନଙ୍କ ସହ ବୁଲି ସମୟ ବିତେଇଛି ପୁଣି ପରୀକ୍ଷା ସମୟରେ ଆଗରୁ ନପଢି ମରି ପଡି ପଡିଛି । ସତରେ ସେ ଅଭୁଲା ଦିନ କୁଆଡେ ଗଲା? ଗାଡି ପାଖରେ ଥାଇ ଭାବୁଥାଏ । କେତେ ପୂଜା ଉତ୍ସବ କେତେ କଣ ସାଙ୍ଗମାନେ ମିଶି ପାଳନ କରିଛୁ, ସେ ସବୁର ମୁକ୍ତସାକ୍ଷୀ ଏହି ସହର ବୋଲି ନିଜକୁ ନିଜେ କହୁଥାଏ । ସବୁ ପରେ ବି ତା'ର ଗୋଟିଏ କଥା ସତରେ ମନେ ପଡୁନଥାଏ କି ସେ ମନେ ପକାଇବାକୁ ଚାହୁଁନଥାଏ ଏଇଟା ଖାଲି ତାକୁ ହିଁ ଜଣା । ସେ ବିଷୟରେ ସେତେବେଳେ ମତେ କିଛି କହିନଥିଲା । ପୁଣି ରୀତା ଆରମ୍ଭ କଲା ଆଉ କହିଲା ଆଉ ଠିକ ଏତିକି ବେଳକୁ ମୋ ସ୍ବାମୀ ହୋଟେଲରୁ ପଇସା ଦେଇ ଆସି କହିଲେ ତୁମେ ଏଇଠି ଛିଡା ହୋଇଥାଅ ମୁଁ ପାଖ ଦୋକାନରୁ ଆସୁଛି । ଠିକ ସେହି ସମୟରେ ସେ ନିଜ ନାମ କାହା ପାଟିରୁ ଶୁଣିଲା ତା'ପରେ ହଠାତ୍ ଚମକି ପଡିଲା କହିଲା ମତେ କିଏ ଡାକୁଛି । ତା'ପରେ କହିଲା ଯାହା ହଉ କିଏ ଗୋଟେ ସାଙ୍ଗ ତ ଦେଖାହେବ । କିନ୍ତୁ ସେ ଯାହା ଦେଖିଲା ସେ କିଛି ବୁଝିପାରିଲା ନାହିଁ କାରଣ ସେ ଗୋଟେ ପାଗଳ ପିଲା ଯିଏକି ପୁରା ଅପରିଷ୍କାର ହୋଇ ସେଇଠି ବସିଛି । ସେ ଭାବିଲା ସେ ପାଗଳ ବୋଧେ ମନକୁ ମନ ଗପୁଛି । କିନ୍ତୁ ତା ପାଖରେ ପଡିଥିଲା ଗୋଟେ ଜିନିଷ ଯାହା ହଜିଯାଇଥିଲା ବୋଲି ସେ ପାଗଳ ଧରିବାକୁ ଚାଲିଆସିଲା । ତାକୁ ଦେଖି ସେସବୁ ବୁଝିପାରୁଥିଲା ସେ ଠିକ ଚିହ୍ନି ପାରିଥିଲା ସେ କିଏ? ସେ ଆଉ ତା ପାଇଁ ପାଗଳ ହୋଇ କିମ୍ବା ଅତିହୀନ ହୋଇନଥିଲା । ବୋଧ ହୁଏ ତାର ସବୁ ମନେ ପଡିଯାଇଥିଲା । ପୁଣି ସେ ସବୁ ଗୋଟି ଗୋଟି ତା ଆଖି ଆଗରେ ତାକୁ ଧ୍ବଞ୍ଜୟ କରୁଥାଆନ୍ତା ତ କିଏ ପରିହାସ କରୁଥିଲା । ଆଉ କହୁଥିଲେ ଆରେ ବା ତୁ ତ ବହୁତ ଖୁସିରେ ଅଛୁ ତାହାଲେ କାହିଁକି ଯାକୁ ଦେଖୁ ତୁ କାନ୍ଦୁଛୁ? ସେ ତ ତା ଜୀବନରେ ବହୁତ ସୁଖରେ ଅଛି ପୁରା ଅଲଗା ଦୁନିଆରେ । ଖାଲି ଏତିକି ଫରକ ସେ ତା କଳ୍ପନାରେ ବଢିଛି ନହେଲେ ସତ ଦୁନିଆରେ ଥିଲେ ଆଜି ଯାଏ କଣ ବଢିଥାନ୍ତା? ଏବେ ତାର ସବୁ ସେଦିନର ଘଟଣା ମନେ ପଡିଗଲା କେତେ ସେ ତାକୁ ବୁଝେଇଥିଲା ଫେରିଆସିବାକୁ କିନ୍ତୁ ରୀତା ଫେରିନଥିଲା । ଆଜି ସେ ପାଗଳ ବେଶରେ ବାରମ୍ବାର ପଚାରୁଥିଲା କି ତାର ଭୁଲ କଣ ଥିଲା? ଖାଲି ଏତିକି ରାଗିକି ରୀତାକୁ ଗୋଟେ ଚାପୁଡା ମାରିଥିଲା । ତା ବୋଲି ଏହାର ପରିମାଣ କଣ ଏତେ ବଡ ଶାସ୍ତି?

ତାପରେ ଏସବୁ କଥା ଭାବୁଥାନ୍ତୁ ସେ କେଉଁ ଦୁନିଆରେ ହଜିଯାଇଥାଏ କେଜାଣି । ହଠାତ ଆଉ କାହାର ଡାକରେ ସେ ବାସ୍ତବିକ ଛିତିକୁ ଆସିଲା । ସେ ହେଉଛନ୍ତି ତାର ସ୍ବାମୀ, ସେ କହିଲେ ରୀତାକୁ କଣ ଭାବୁଛୁ ?
 ରୀତା ଗନ୍ଧାର ସ୍ବରରେ କହିଲା କିଛି ନାହିଁ । ସେ ପୁଣି ପଚାରିଲେ ମୋତେ କହିବନି । ମୁଁ ତୁମର ସବୁ କଥା ଜାଣିପାରେ ଯେମିତି ଏବେ ତୁମ ମନ ଭଲ ନାହିଁ ବୋଲି ଜାଣିପାରିଲି ଅବଶ୍ୟ କାରଣ ବି ମୁଁ ଜାଣେ । ତାପରେ ରୀତା ଚମକି ପଡିଲା କହିଲା ମାନେ, ତୁମେ କଣ ଜାଣିଛ ? ତାପରେ ତାର ସ୍ବାମୀ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ ଆରେ ବାବା ତୁମ ସାଙ୍ଗ କେହି ଦେଖା ହେଲେନି ବୋଲି ମନ କଷ୍ଟ କରୁଛ ନା ? ଆରେ ବ୍ୟସ୍ତ ହୁଅନା ତୁମେ ପରା କହୁଥିଲ ଅପରାହ୍ନରେ ଆହୁରି ବୁଲିବା ତେବେ ସେତେବେଳେ ନିଶ୍ଚୟ କିଏ ସାଙ୍ଗ ଦେଖା ହୋଇଯିବେ । ସେତେବେଳେ ରୀତା ମନେ ମନେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ନିଜକୁ ନିଜେ କହିଲା ଆରେ ମୁଁ କେତେ କଣ ଭାବି ଦେଇଥିଲି । ତାପରେ ତାର ସ୍ବାମୀଙ୍କୁ କହିଲା ନାହିଁ ମୋ ଦେହ ଭଲ ଲାଗୁନି ଆମେ ଅପରାହ୍ନରେ ଆଉ ବୁଲିବାନି ତାଲ ଆମେ ସିଧା ଘରକୁ ପଲେଇବା । ସେମାନେ ଗାଡିରେ ବସିଲେ । ରୀତା ଗାଡିର କାଚ ଝରକା ପାଖରେ ବସି ବାହାରକୁ ଚାହିଁ ଭାବୁଥାଏ ପୁଣି ଫେରିଯିବି କି ସେ ପୁରୁଣା ଦିନକୁ ସବୁ କିଛି ଛାଡିଦେଇ ଚାଲିଯିବିକି ତା ପାଖକୁ ? ଯେଉଁ ଲୋକଟାକୁ ମୁଁ ଏତେ ବର୍ଷ ହେଲାଣି ଛାଡି ଆସିଛି ସେ କଣ ସେଇଠି ଅଟକି ଯାଇଛି ? ସେ ମୋତେ ସବୁବେଳେ ଉପହାର ଦେଉଥିଲା, ଆଉ ଆଜି କଣ ତା ଭଲ ପାଇବାର ଶେଷ ଉପହାର ଦେଲା ? ସେ ଆଜି ତାର କଥା ରଖିବାରେ ସଫଳ ହୋଇଗଲା, ସତରେ ସେ ପାଗଳ ଥିଲା ସେ ଦିନ ବି ଆଉ ଆଜି ବି । ବାସ ଖାଲି ସେଦିନ ପାଗଳାମିରେ ବାସ୍ତବରେ ରୀତା ଥିଲା କିନ୍ତୁ ଆଜି ତାର କଳ୍ପନାରେ ରୀତା ଅଛି । ଆଉ ତା ସମ୍ମୁଖରେ ଅଛି ତାର ପ୍ରେମିକ ତା ପାଇଁ ଦେଇଥିବା ଶେଷ ଉପହାର ତାର ପାଗଳାମି । ଏତିକି କହି ମୋ ସମ୍ମୁଖରେ ରୀତା ଆଖିର ପଲକ ପକେଇଲା ବେଳକୁ ତା ଆଖିରୁ ଦୁଇ ଚୋପା ଲୁହ ଝରି ପଡି ତଳେ ତାକୁ ପରିହାସ କରି କହିଲା ସେଦିନ ବି ଆମେ ଝରିଥିଲୁ ଖୁସିରେ ଯେତେବେଳେ ତୋ ପ୍ରେମିକ ତୋତେ ଉପହାର ଦେଉଥିଲା ଆଉ ଆଜିବି ଝୁରୁଛୁ ଖୁସିରେ କି ଦୁଃଖରେ ଜାଣିନୁ କିନ୍ତୁ ଏତିକି ଜାଣିଛୁ ତୋ ପ୍ରେମିକର ଏହା ଶେଷ ଉପହାର ।

ଯାଜପୁର

BOOK REVIEWS

ARTICLES

STORIES

Storipsa

The tale of life

Click here to read

ଦୁଷାର ଅର୍ଘ୍ୟ

କବିତା ବିଭାଗ

ସେଇ ନୀରବ ରାସ୍ତା ରେ

-ଲିସ୍ତା ଦାସ

ସେଦିନ ରାତିରେ....

ତୁମେ ଥିଲୁ ମୁଁ ଥିଲି

ଚାଲୁଥିଲେ ଆମେ ଦୁହେଁ

ସେଇ ନୀରବ ରାସ୍ତାରେ।

ଚନ୍ଦ୍ର କିରଣରେ....

ଦେଖୁଥିଲି ତୁମକୁ ମୁଁ

ମୋର ଅତି ନିକଟରେ

ସେଇ ନୀରବ ରାସ୍ତାରେ।

ଥରୁଥିଲୁ ତୁମେ....

ଅନ୍ଧାରର ଭୟରେ

ଧରିଥିଲୁ ହାତକୁ ମୋର

ସେଇ ନୀରବ ରାସ୍ତାରେ।

ସେଇ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ....

ଘର କରିଥିଲୁ ତୁମେ

ମୋର ଛୋଟିଆ ହୃଦୟରେ

ସେଇ ନୀରବ ରାସ୍ତାରେ।

କହିବାକୁ ଚାହିଁଥିଲି....

ମନ କଥା ତୁମରି ଆଗରେ

କିନ୍ତୁ କହିପାରିନଥିଲି

ସେଇ ନୀରବ ରାସ୍ତାରେ।

ଆଜି ଏତେ

ବର୍ଷ ପରେ....

ଭାବୁଛି ମୁଁ ତୁମକୁ ହରାଇବା ପରେ

ସେଦିନ ସୁଯୋଗ ଥିଲା ମୋ ପାଖେ

ସେଇ ନୀରବ ରାସ୍ତାରେ।

ଆଜି ଚାଲୁଛି ମୁଁ....

ଜୀବନର ଲକ୍ଷ୍ୟହୀନ ପଥରେ

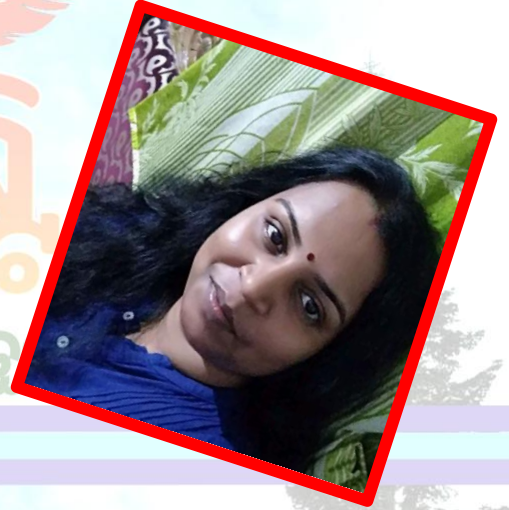
କେବଳ ତୁମକୁ ଖୋଜି ଖୋଜି

ସେଇ ନୀରବ ରାସ୍ତାରେ।

ଭୁବନେଶ୍ୱର

ସ୍ମୃତି ତୁମ ପାଇଁ ପଦେ

-ଶ୍ରୀମତୀ ନିରୁପମା ମିଶ୍ର

ସ୍ମୃତି! ତୁମେ କାହା ପାଇଁ
ଅତୀତ, ଅଭିଶାପ...
ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି କାହା ପାଇଁ
କୁହା ଅକୁହା କଥା ତ '
ବ୍ୟଥା ର ଆଞ୍ଜୁଳୀଏ ତର୍ପନିତ ଦୁଃଖ... |

ମିଛ, ସତ, ପାପ ର
ଅଭିସାର ତମେ ସ୍ମୃତି,
ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଓ ପ୍ରତ୍ୟାଶା ର ମଞ୍ଜରୀତ ତିଥି.
ହେମନ୍ତ ରୁ ଶରତ....
ବସନ୍ତ ରୁ ଶ୍ରାବଣ.. ଯାଏ
କୋହ ଭିଜା କ୍ରନ୍ଦନର ବିକର୍ଷ ପୃଥିବୀ. |

ପ୍ରେମୀ ଯୁଗଳଙ୍କ ସନ୍ଧ୍ୟା ଧୂପ କେବେ ତୁମେ,
ବଂଶୀ ର ଧ୍ବନି, ତ ଝରଣା ର ଝର ଝର ସ୍ବନ.
କୋଇଲି ର ନିର୍ଦ୍ଦୟ କାନ୍ଦଣା ତୁମେ ସ୍ମୃତି,
କେବେ ପୁଣି ନିରୋଳା ନିର୍ଜନ ପ୍ରେମିକା ର ରାତି.
ବିରହୀ ନବବଧୂ ର ଓଦା ଓଦା ଆଖି. |

ସ୍ମୃତି ତମେ ବହୁରୂପୀ,
କେତେବେଳେ ବିରହୀ ପ୍ରମିଳା ର
ପୁଣି ବିବର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରେମ ର.
ହଁ ଗୋ ସ୍ମୃତି ତୁମେ ସବୁବେଳେ ନିଜର
ଅତି ଆପଣାର,
ନା ତମକୁ ଭୁଲି ହୁଏ ନାହିଁ ମନ ରଖୁହୁଏ.
ତୁମେ, କେବେ ଝରି ଯାଅ ହସ ରେ
ପୁଣି କେବେ ଲୁହ ରେ.... |

ଅଧ୍ୟାପିକା, ଗ୍ରନ୍ଥାଗାର ଏବଂ ସୂଚନା ବିଭାଗ
ଉଦୟ ନାଥ ସ୍ବୟଂ ଶାସିତ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ.
ଅଡ଼ଶପୁର, କଟକ

ସୁନ୍ଦର ଏ ଆମ ସଂସାର

-ଅନିତା ଜେନା

ଆହା କି ସୁନ୍ଦର
ଏ ସଂସାର ଆମର,
କେତେ ମନଲୋଭା ପରିବେଶ
ଚମତ୍କାର ଏ ସୃଷ୍ଟି ତୁମର ।

ଆହେ ଦୟାମୟ ଅଗୋଚର
ହେ ତୁମ ଅପାର ,
ତୁମ ରି ଦୟା ରେ ଝଲକି ଉଠେ
ଆମ ସୃଷ୍ଟି ର ସମ୍ଭାର ।

ଦିଶି ଯାଏ ତାରି ପାରୁଣେ
ସବୁଜିମା ଭରା ଜଙ୍ଗଲ,
ଅତି ସୁନ୍ଦର ଦିଶେ ବେଢ଼ିଥିବା
ରଙ୍ଗ ବେରଙ୍ଗର ର ଫୁଲ ।

କି ଅବା ଉପମା ଅଛି
କେତେ ମନୋହର ଏ ସଂସାର,
ରାତି ହେଲେ ଶଶି ଆପେ ଆସି ଯାଏ
ସକାଳେ ଦିଶେ ଆଲୋକ ର ଝର ।

ମନ କିଣି ନିଏ ବଣ ବିଲ ମାଳ
କୋଇଲି ର କୁହୁ ତାନ,
ସୁନ୍ଦର ଲଗାଇ ସେ ମୟୂର ପୁଛ
ଧନ୍ୟ ହେ ତୁମେ ଭଗବାନ ।

ରତ୍ନ ପରେ ରତ୍ନ ଆସେ
ନେଇ ନୂଆ ଶୋଭା ,

ମନମୁଗ୍ଧକର ସୃଷ୍ଟି ହେ ତୁମ
ଲାଗଇ ମନଲୋଭା ।

ଗିରି ଝରଣା ଟି ବହି ଯାଏ ପୁଣି
କରି କୁଳୁକୁଳୁ ନାଦ ,
ପୁଣି ହିଁ କିଶଇ ମନ ସେ
ଜୀବ ଜନ୍ତୁ ଙ୍କ ର ଶବ୍ଦ ।

ଛୋଟ ରୁ ବଡ଼ ହୁଏ ଯେ ବୃକ୍ଷ
ଫୁଲ ରୁ ହୁଅଇ ଫଳ,
କାହିଁ କେତେ ଉପକାର ମିଳେ
ବୃକ୍ଷ ମାଗେ ନାହିଁ କେବେ ମୂଲ ।

ସବୁ କିଛି ମିଳି ଯାଇ ଏଠି
ତୁମରି ଆଶିଷେ ,
ଦୁଃଖ ପରେ ସୁଖ ବି ମିଳେ
ବଞ୍ଚିବା କୁ ହୁଏ ତୁମରି ବିଶ୍ୱାସେ ।

ଧନ୍ୟ ହେ ପ୍ରଭୁ ତୁମେ
ଧନ୍ୟ ତୁମର ଏ କୀର୍ତ୍ତି ,
ତୁମରି ଆଦେଶେ ସୃଷ୍ଟି ର ଆରମ୍ଭ
ତୁମରି ଆଦେଶେ ଇତି । । ।

ଦକ୍ଷିଣ ଉତ୍ତମା, କଟକ

ପ୍ରକୃତି

-ରଶ୍ମିବାଳା ଶତପଥୀ

ସୃଷ୍ଟିର ପ୍ରାରମ୍ଭ ସୃଷ୍ଟିର ବିଳୟ ଯେଉଁଠି
ପ୍ରାଣର କ୍ଷୟ ପ୍ରାଣର ସୃଷ୍ଟି ଯେଉଁଠି
କାଳଚକ୍ର ସଦାସର୍ବଦା ଚଳଚଞ୍ଚଳ ଯେଉଁଠି
ପରିବର୍ତ୍ତନର ପ୍ରତିଟି ମୁହୂର୍ତ୍ତ ନିଶ୍ଚିତ ଯେଉଁଠି
ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଦେଶରେ ଛିଟି ଯାହାର, ତାହା ପ୍ରକୃତି । ୧ ।

ମନର କ୍ଳାନ୍ତିକୁ ଦୁରେଇ ଉଲ୍ଲାସ ଭରେ ଯିଏ
ଧରା ପୃଷ୍ଠେ ଶସ୍ୟ ଶ୍ୟାମଳା ସବୁଜିମା ଭରେ ଯିଏ
ପ୍ରଳୟ ପରେ ଇନ୍ଦ୍ରଧନୁ ରଙ୍ଗ ଆଙ୍କେ ଯିଏ
ଲୁହର ପସରା ମେଲି ଆନନ୍ଦ ମହକରେ ମହକାଏ
ସଦା ଅଦ୍ୱେଷଣ କରିବାକୁ କହିଥାଏ ମତି, ତାହା ପ୍ରକୃତି । ୨ ।

ଜୀବନର ପ୍ରତିଟି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ମନକୁ ଆନ୍ଦୋଳିତ କରେ ଯିଏ
ବାଧାବିଘ୍ନ ସହି ଅଜ୍ଞାବଜ୍ଞା ରାସ୍ତାରେ ଆଗକୁ ବାଟ କଢ଼ାଏ ଯେ
ଧର୍ଯ୍ୟ ସାହସ ଶକ୍ତିର ମୂଲ୍ୟ ବୁଝାଏ ଯିଏ
ମାନବ କଲ୍ୟାଣ ନିମନ୍ତେ ସୃଷ୍ଟିର ସ୍ରଷ୍ଟା ଯିଏ
ସହନଶୀଳତାର ବାର୍ତ୍ତା ସଦା ଯିଏ ଦିଏ, ତାହା ପ୍ରକୃତି । ୩ ।

ଯାହାର କୋଳରେ ଆନନ୍ଦ ଲଭନ୍ତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୁବାସୀ
ଯିଏ ଦାନ କରେ ଅମୃତ ମେଢ଼ାଇବା ପାଇଁ ଶୋଷ
ଯାହାର ପବନ କ୍ଳାନ୍ତ ମନେ ଆଶେ ଉଦ୍ଘାତ ସାହସ
ପ୍ରତିଟି ପ୍ରାଣରେ ଅସୁମାରୀ ଆଶାର ସଞ୍ଚାର ତଥା ବହୁ କ୍ଳେଶ
ବାସ୍ତବରେ ପ୍ରାଣହୀନ କରେ ପ୍ରାଣର ଉପୃତ୍ତି, ତାହା ପ୍ରକୃତି । ୪ ।

ଯାଜପୁର ଟାଉନ୍, ଯାଜପୁର

ଶିଶୁ ଅଟେ ପରା ଭବିଷ୍ୟତ ଏ ଦେଶର

-ଶାନ୍ତନୁ କୁମାର ରାଉତ

ନିଷ୍ଠାଳଙ୍କ ନିଷ୍ଠାପଟ ହୃଦୟଟି ମୋର
ଯାହା ମୋତେ ଶିକ୍ଷା ଦେବେ
ମିଳେ ସେହି ଉପହାର

ମାଟି ପିଣ୍ଡୁଳାଟେ ଅଟେ ମୋ କୋମଳ ଶରୀର
ସେଇଠୁ ମାନବ ଆଉ ସେଇଠୁ ଦାନବ
ଅଟେ ନିର୍ମାଣ ର ଗାର

ମନରେ ମୋ ଭରି ଅଛି ସପନ ଅସାର
କେବେ ହୁଏ ସାକାର ଆଉ କେବେ ତୁରମାର
ଏଇ ଜୀବନ ମୋଅର

ସମୟର ସ୍ରୋତରେ ଯେ ସମସ୍ତେ ନିଜର
କିଏ ହୁଏ ସ୍ୱାକ୍ଷରତା ଆଉ କିଏ ଖଣ୍ଡ ଚୋର
ଲାଗେ ଅଭାବ ସଂସ୍କାର

ଗୁରୁଜନ ମାନଙ୍କୁ ଏ ନିବେଦନ ମୋର
ପ୍ରୟାସ ଜାରି ରଖନ୍ତୁ ଗଢି ତୋଳିବାର
ଶିଶୁ ଅଟେ ପରା ଭବିଷ୍ୟତ ଏ ଦେଶର

ପାଟରଙ୍ଗା , ଯାଜପୁର

ଗାଁରେ ପଢ଼ିଛି ଶୀତ

-ରୁଦ୍ର ନାରାୟଣ ପାଣିଗ୍ରାହୀ

ଶୀତଳ ପବନେ
କାକର ବିନ୍ଦୁରେ
ଆସିଛି ପୁଣି ଶୀତ,
ହଁ ଗାଁରେ ପଢ଼ିଛି ଶୀତ ।

କାର୍ତ୍ତିକ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା
ତଙ୍ଗାରେ ବସିକି
ଆସିଛି ପୁଣି ଶୀତ,
ହଁ ଗାଁରେ ପଢ଼ିଛି ଶୀତ ।

ଦିନର ଆୟୁଷ
ଶୋଷଣ କରିକି
ଆସିଛି ଜରତୀ ଶୀତ,
ହଁ ଗାଁରେ ପଢ଼ିଛି ଶୀତ ।

ନିରବ ନିଷ୍ଠବ
ରଜନୀକୁ ନେଇ
ଆସିଛି ପୁଣି ଶୀତ,
ହଁ ଗାଁରେ ପଢ଼ିଛି ଶୀତ ।

ମାଲୁଣୀ ବୁଢ଼ୀର
କୁହୁକ ପରି
ଘେରା କୁହୁଡ଼ି କବଚ ,
ହଁ ଗାଁରେ ପଢ଼ିଛି ଶୀତ ।

ମୁକ୍ତା କଣାର
ଭ୍ରମ ସୃଷ୍ଟି କରେ
ଶୀତଦିନ ସୂର୍ଯ୍ୟକିରଣ ,
ହଁ ଗାଁରେ ପଢ଼ିଛି ଶୀତ ।

ରଇତ ହାତରେ
ଦା' ଧରାଇ
କ୍ଷେତକୁ ଦେଖାଏ ବାଟ,
ହଁ ଗାଁରେ ପଢ଼ିଛି ଶୀତ ।

କମ୍ପିତ କଣ୍ଠରେ
ଗାଁ ବୁଢ଼ୀ ଓଠୁ
ଶୁଭୁଛି ଜପପାଠ ,
ହଁ ଗାଁରେ ପଢ଼ିଛି ଶୀତ ।

ସଂଜବେଳରେ
ପଶୁମ ଆକାଶେ
ଦିଶିଲାଣି ନାଲି ସୂର୍ଯ୍ୟ,
ହଁ ଗାଁରେ ପଢ଼ିଛି ଶୀତ ।

ବରଗଛ ମୂଳେ
ନିଆଁ ଉଠେଇ
ବସିଛନ୍ତି ଗାଁ ବୃଦ୍ଧ ,
ହଁ ଗାଁରେ ପଢ଼ିଛି ଶୀତ ।

ଦିଗନ୍ତବିସ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ
ପାଟିଲା ଧାନକୁ
ସୋରିଷ ଫୁଲର ଦୃଶ୍ୟ,
ହଁ ଗାଁରେ ପଢ଼ିଛି ଶୀତ ।

ଧବଳ ଝୋଟିରେ
ନୂଆବୋହୁ ପୁଣି
ସଜେଇଛି ଗାଁ ଦାଣ୍ଡ,
ହଁ ଗାଁରେ ପଢ଼ିଛି ଶୀତ ।

ଗାଁ ରେ ଶୀତ
ଭାରି ମନୋରମ
ଉଲ୍ଲାସିତ ଉତ୍ସାହିତ
ନଥାଏ ଆର୍ତ୍ତତା କିମ୍ବା ରୁକ୍ଷତା,
ପଲ୍ଲୀର ମିତ ସେ ଶୀତ ।

ପୂର୍ବକଳ୍ପ, ସାଲେପୁର

ସତ୍ୟବାନ ବ୍ରତ ୨୦୪୦

-ପବିତ୍ର ବେହେରା

ଉପବାସ କରି କରେ ପୂଜା
ଯାଇ ମୋ କନିଆଁ ଘର
ମୋ ପାଇଁ ଆସେ ମୋ ବାପା ଘରୁ
କେତେ କଣ ଭାରୀ।

ମୋ ଭାରିଜା ଆଣେ ମୋ ପାଇଁ
ତା ମନ ର ପୋଷାକ,
ମୋ ପଇସା ରେ ମୋତେ
କରାଏ ଅଭିଷେକ।

ସତ୍ୟବାନ ବ୍ରତ ସାରି
ମୋ ସ୍ତ୍ରୀ ର ପାଦ ଧୋଇ,
ପାଇବି ପାଦୁକା
କେତେ ହରସ ହୋଇ।।
ଭାଙ୍ଗିବି ସତ୍ୟବାନ ବ୍ରତ
ମାରି ମୁଣ୍ଡିଆ ପତ୍ନୀ ପାଦର,
ନନ୍ଦୀ ଉଠେଇ ସେଲ୍ ଫି
ପୋଷ୍ଟ କରିବ ଫେସବୁକ ଠାର।।

ବିବି କୁ ଖୁଆଇ ଫଳ ମୂଳ
ଚାଟିବି ତାଙ୍କ ଅଇଁଠା ପତର,
ଜନ୍ମ ମୃତ୍ୟୁ ର ସାଥ୍ ସେଇ
ରଖିବି ମାନ ତାଙ୍କର।।

ବାଡ଼ି ଦେଇ ରାତ୍ରି ଭୋଜନ
ଖୁଆଇବି ଖୁସି ରେ,
କରି ଦେଉଥିବି ପଞ୍ଜୀ
ବସି ମୋ ପତ୍ନୀ ପାଶରେ।।

ଶୋଇବା ପୂର୍ବରୁ ପାରି ଦେବି
ବିଛଣା ତାଙ୍କ ପାଇଁ,
ମୋଡ଼ି ଦେଇ ଗୋଡ଼ ଶୋଇବା ପରେ
ଶୋଇବି ମୁଁ।।

କହିଲି ଭବିଷ୍ୟତ ର କଥା
କରିବେନି ମୋତେ ଅନ୍ୟଥା,
ଭୁଲ୍ ଥିଲେ କରିବେ କ୍ଷମା
ପିଟି ବେନି ଜମା ମଥା।।

ବକ୍ସି ବଜାର, ନାକଟିଦେଉଳ
ରେଢ଼ାଖୋଲ, ସମ୍ବଲପୁର

ଅନାମିକା

-ଅନ୍ଧଜା ମହାନ୍ତି

ହେ ଅନାମିକା.....

ମୁଁ ଶିଳ୍ପୀ ନୁହେଁ,

ତୁମ ଛବିକୁ ରୂପ ଦେବି କ୍ୟାନଭାସରେ।

ହେଲେ ଆଜି ପାରେ ହୃଦୟ ଚିତ୍ରକୁ,

ରଫ ଖାତାର ପଛ ପୃଷ୍ଠା ପରେ।

ମୁଁ କବି ନୁହେଁ,

ଲେଖି ଦେବି ତୁମ ପାଇଁ ଏକ କବିତା।

ହେଲେ ତୁମ ଓଠେ ହସଟିଏ ପାଇଁ,

ଶବ୍ଦ ଭରିବି ପ୍ରେମ ପତରରେ।

ମୁଁ ଯନ୍ତ୍ରୀ ନୁହେଁ,

ଗଢ଼ିଦେବି ତୁମ ପାଇଁ ତାଜମହଲ।

ହେଲେ ବି ମୁଁ ଏପରି ପ୍ରେମିକଟିଏ ,

ପ୍ରେମର ସୌଧ ଗଢ଼ି ଦେଇପାରେ।

ମୁଁ ବନ୍ଧୁ ନୁହେଁ,

କେବେ ଦେଖା କରିବିନି ପଥପ୍ରାନ୍ତେ,

ହେଲେ ବି ତୁମ ପ୍ରେମର ସଂଜ୍ଞା ନେଇ,

ବଞ୍ଚି ମୁଁ ଥିବି ଜନ୍ମ ଜନ୍ମାନ୍ତରେ।

ଶ୍ରୀ ବିହାର କଲୋନୀ, ତୁଳସୀପୁର

କଟକ

ସଂସାର ନୁହେଁ ଜହର

-ଶ୍ରୀ ଯତିନ୍ଦ୍ର ସ୍ୱାଇଁ

ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉଦୟରୁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅସ୍ତ ଯାଏ
ମାନବଟି ଘୁରୁଥାଏ,

ତଥାପି କାହିଁକି ମନଟି ତାହାର

ଚଞ୍ଚଳିତ ହେଉଥାଏ। (୧)

ଜିଜ୍ଞାସାର ଏକ ପ୍ରଶ୍ନବାଚୀ ହୁଏ !

ହେ ଇଶ୍ୱର ! ଦିଅ ଉତ୍ତର ?

ମାନବଟି କଣ ଏତେ ଅସହାୟ !

ନାହିଁ କେବେ ତା ନିସ୍ତାର ? (୨)

ପରିବାରରୁପୀ ବ୍ୟାଧି ଜାଲିକାରେ

କରେ ସିଏ ହାହାକାର,

ଚିକ୍କାର କରିଣ ଲିଶ୍ୱରଙ୍କୁ କହେ

ପ୍ରଭୁ ମୋତେ ରକ୍ଷା କର।(୩)

କାମନା ଲାଳସା ଅନ୍ଧ କରିବାରୁ

ସଂସାରେ ଟାଣି ହୋଇଛି,

ଅବେଳରେ ପୁଣି ଆଜି ସେହି ଲୋକ

ମନସ୍ଥାପ କରୁଅଛି।(୪)

ସଂସାର ରୂପକ ବାରିଧି ମଧ୍ୟରେ

ଗ୍ରାସିତ ସେ ବରମ୍ବାର,

ସେହି ବାରିଧିରୁ ଉଦ୍ଧାର ପାଇଁକି

କରୁଅଛି ସେ ଚିକ୍କାର।(୫)

ସମୀକ୍ଷାର ଏବେ ବେଳ ଆସିଅଛି

ହେ ଇଶ୍ୱର ! ମୋକ୍ଷ କର,

ଜୀବନଟା ତାର ସବୁଦିନ ପାଇଁ

ହୋଇଯାଉ ପରିସ୍କାର।(୬)

ଅମୃତ କଳସ ଭାବିଣ ମଣିଷ

କରିଥିଲା ଏ ସଂସାର,

ଘାତ ପ୍ରତିଘାତେ ଅନୁଭବ କଲା

ସଂସାର ନୁହେଁ ଜହର।

ହେ ଇଶ୍ୱର ! କର ତାକୁ

ଭବୁ ଉଦ୍ଧାର !! (୭)

ଗୋଡ଼ିଶ୍ୱଳ, ଜାମୁଡ଼ିହା
ବାଲେଶ୍ୱର (୭୫୬୦୪୧)

ମୁଁ ଜାଣିନି

-ଭବାନୀ ଶଙ୍କର ନାୟକ

ମୁଁ ଜାଣିନି
ମୁଁ ଆଗକୁ ଯାଉଛି କି
ପଛକୁ ଯାଉଛି ।

ମୁଁ ଜାଣିନି
ମୋର ଆସନ୍ତା କାଲି ସବୁ
ସରି ସରି ଆସୁଛି ନା
ଗତକାଲି ସବୁ ପୁଣି ଥରେ
ଫେରି ଫେରି ଆସୁଛି ।

ଆଜି ସକାଳୁ ପଚାରିଲି
ମୋ ପ୍ରିୟ କବିଙ୍କୁ
କବିତା ଲେଖିଲେ କ'ଣ ମିଳେ
ସେ କହିଲେ
ମୁଁ ଜାଣିନି ।

କାଲି ସଞ୍ଜରେ
ପଚାରିଲି ପୁରୀ ସମୁଦ୍ରକୁ
ମୁଁ କେମିତି ଅଛୁ
ଖୁସିରେ ନା ଦୁଃଖରେ
ସେ କହିଲା
ମୁଁ ଜାଣିନି ।

ରାତିରେ ପଚାରିଲି ମୋ ପ୍ରିୟାଙ୍କୁ
କୁହ ତ ଦେଖ ତୁମ ପାଇଁ
ଦେହ ବଡ଼ ନା ମନ
ସେ କହିଲା
ମୁଁ ଜାଣିନି ।

ଅସୁରେଶ୍ୱର

ସନ୍ଧ୍ୟା

-ଲଲାଟେନ୍ଦୁ ବାରିକ

ସୁରୁଜ ହୁବେ ଗିରି ଉଆଡେ
ଦିବସ ଯାଏ ସରି
ରଜନୀ ରାଣୀ ଆସଇ ମାଡ଼ି
ଅନ୍ଧକାର ବେଶ ଧରି
ଯେ ଯା ନୀଡେ ଅତି ଆନନ୍ଦେ
ଉଡ଼ିଛି ବିହଙ୍ଗ ରାଜି
ଗୋପଲ ଦଳ ଗୋରୁ ଫେରନ୍ତି
ଉଡ଼ାଇ ଧୁଳି ମାନ
ନବବଧୂ ଚି ଦିପାଳୀ ଜାଳେ
ବୃନ୍ଦାବତୀଙ୍କ ପାଶେ
ସାରିଆ ମା ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଜାଳେ
ସନ୍ଧ୍ୟା ର ଆଗମନେ
ମୋ ଗାଁ ଚି ଲୁଚକାଳି ଖେଳେ
ପୂର୍ଣ୍ଣମୀ ଇନ୍ଦୁ ତାଳେ
ଖଦ୍ୟୋତ କୀଟ ଉଡ଼ି ବୁଲଇ
ଗହନ ନିଶାର ମେଳେ
ଭାଗବତ ଘରୁ ଭାସି ଆସଇ
ରାମନାମ ସଂକୀର୍ତ୍ତନ
ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟ ମୁଖରିତ ହୁଏ
ମୃଦଙ୍ଗ ଝାଞ୍ଜ ପାଇଁ
ବରଗଛ ତାଳ ପତ୍ର ଉଆଡେ
ରାବଇ ପେଟା ପକ୍ଷୀ
ହୋକେ ହୋ କରେ ବିଲୁଆ ନନା
ପାଖ କିଆବୁଦା ବଣୁ ॥

ବାସୁଦେବପୁର ଉଦ୍ରକ

ତୁମେ ଯେ ସେହି

-ଦୁଷ୍ମନ୍ତ

ତୁମେ ଯେ ସେହି... ତୁମେ ଯେ ସେହି..
ମୋ ମନର ମାନସୀ ପ୍ରୀତି ର ପ୍ରେମସୀ
ରୂପ ବଗିଚାର ରୂପସୀ ମୋ ଇନ୍ଦ୍ରମହଲ ର ଉର୍ବଶୀ
ତୁମେ ଯେ ସେହି...

ତୁମେ ଯେ ସେହି,
ଯାହାର ଆଗମନରେ ତମୁ ମନ ମୋର ଆନ୍ଦୋଳିତ ହୁଏ
ଏକ କ୍ଷୁଦ୍ର ଗଳ୍ପାବଳୀର ତରଣୀଟିଏ ପରି
ଯାହାର ସ୍ୱର୍ଗ ଆଉ ଛୁଆଁ ମନରେ ରୋମାଞ୍ଚ ଭରିଦିଏ
ଶୀତୁଆ ସକାଳରେ ଥରୁଥିବା ଲଙ୍ଗଳା ଶିଶୁଟେ ପରି
ତୁମେ ଯେ ସେହି ||୧||

ତୁମେ ଯେ ସେହି... ତୁମେ ଯେ ସେହି..
ମୋ ମନର ମାନସୀ ପ୍ରୀତି ର ପ୍ରେମସୀ
ରୂପ ବଗିଚାର ରୂପସୀ ମୋ ଇନ୍ଦ୍ରମହଲ ର ଉର୍ବଶୀ
ତୁମେ ଯେ ସେହି...

ତୁମେ ଯେ ସେହି....
ଯାହାର କ୍ଷଣିକ ଉପସ୍ଥିତିରେ ହୃଦୟ ମୋର ହୋଇଯାଏ
ଶକ୍ତ ହୀରା କାତୁଥିବା, କାତ ଖଣ୍ଡ ପରି
ଯାହାର କଥାଭାଷ ରୂପ ରାଜିରୁ ଝରି ଯାଏ
ଶୀତଳ ଜହ୍ନରୁ ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନାଭରା ଅସୁମାରୀ
ତୁମେ ଯେ ସେହି ||୨||

ତୁମେ ଯେ ସେହି... ତୁମେ ଯେ ସେହି..
ମୋ ମନର ମାନସୀ ପ୍ରୀତି ର ପ୍ରେମସୀ
ରୂପ ବଗିଚାର ରୂପସୀ ମୋ ଇନ୍ଦ୍ରମହଲ ର ଉର୍ବଶୀ
ତୁମେ ଯେ ସେହି...

ତୁମେ ଯେ ସେହି...

ଯାହାର ରୂପ ଲାବଣ୍ୟରେ ଫୁଲବି ଝାଉଁଳି ଯାଏ
ଇନ୍ଦ୍ରମହଲ ର ଉର୍ବଶୀ ବି ସାଜେ ବଜରୀ
ଯାହାର ଚକ୍ଷୁ ଯୁଗଳ, ଉଦାସ ଓଠ ଲାଜେଇ ଯାଏ
ବର୍ଷା ଭିଜା ରାତିର ଲାଜକୁଳୀ ଲତା ପରି

ତୁମେ ଯେ ସେହି ||୩||

ତୁଷାର ଅର୍ଘ୍ୟ

ତୁମେ ଯେ ସେହି...

ତୁମେ ଯେ ସେହି..

ମୋ ମନର ମାନସୀ

ପ୍ରୀତି ର ପ୍ରେୟସୀ

ରୂପ ବଗିଚାର ରୂପସୀ ମୋ ଇନ୍ଦ୍ରମହଲ ର ଉର୍ବଶୀ

ତୁମେ ଯେ ସେହି...

ତୁମେ ଯେ ସେହି....

ଯାହାର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ କୁ ତୁଳୀ ର ମାପ ଦେଇ ହଜିଯାଏ
ଭସା ଭସା ବାଦଲ ରେ ଜହ୍ନ ହଜେ ଯେପରି
ଯାହାର ଚକ୍ଷୁ ଯୁଗଳରେ ମେଘ ମହ୍ଲାରରେ ନାଚିଯାଏ
କଳାହାଣ୍ଡିଆ ମେଘ ରେ ବିଭୋର ଯେପରି ମୟୂରୀ

ତୁମେ ଯେ ସେହି ||୪||

ତୁମେ ଯେ ସେହି...

ତୁମେ ଯେ ସେହି..

ମୋ ମନର ମାନସୀ

ପ୍ରୀତି ର ପ୍ରେୟସୀ

ରୂପ ବଗିଚାର ରୂପସୀ ମୋ ଇନ୍ଦ୍ରମହଲ ର ଉର୍ବଶୀ

ତୁମେ ଯେ ସେହି...

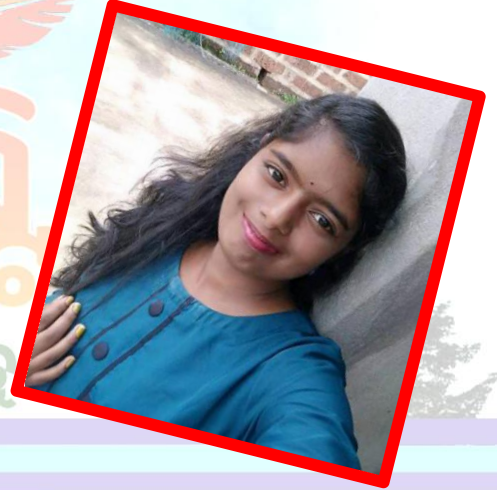
ଧଳପୁର, ଢେଙ୍କାନାଳ

ତୁମେ ଯନ୍ତ୍ରଣା ନା ଆନନ୍ଦ?

ମୁଁ ବୁଝିପାରୁନି

ତୁମେ ଯନ୍ତ୍ରଣା ନା ଆନନ୍ଦ?

-ଶୁଭଦ୍ରା ବେହେରା

ତୁମକୁ ନ ଦେଖିଲା ଯାଏ

ଅସ୍ତବ୍ୟସ୍ତ ଅଜଗରୀ ମନ

କଡ଼ଲେଉଟାଉ ଥାଏ

ଯନ୍ତ୍ରଣାର ଜଙ୍ଗଲରେ,

ଗୋଟାଏ ଝଲକରେ

ମେଣ୍ଟିଯାଏ ଲକ୍ଷେ ଜନ୍ମର ଶୋଷ

କିନ୍ତୁ

ପ୍ରାପ୍ତିର ବିକଳପଣରେ

ଆଜନ୍ମ ଜନ୍ମୁଥାଏ ଜୀବନ ॥

ଥରେ ପାଦ ଥାପି ଦେଖ

ମୋ ପୃଥିବୀରେ,

ମୁଁ ଜିତିଯିବି ମରଣକୁ

ନ ହେଲେ,

ବଞ୍ଚିଥିବି ଚିରକାଳ

କେବେ ବି ସରୁନଥିବି

ପ୍ରଲୟିତ ବେଦନାବୋଧର

ଦ୍ଵିତୀୟ ଅଶ୍ଵତ୍ଥାମା ॥

ରଘୁନାଥପ୍ରସାଦ, କଟକ

ପ୍ରକୃତିର ରାଣୀ ତିଖାଲି

-କ୍ଷିରସିନ୍ଧୁ ନାଏକ

ବିଶାଳ ନୀଳ ଆକାଶେ
ବିହଙ୍ଗର କ୍ରନ୍ଦନ,
ଚତୁଃପାର୍ଶ୍ବରେ ଅମ୍ବର
କରିଅଛନ୍ତି ଉପସ୍ଥାପନ।

ତୋ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟରେ ଦର୍ଶକ
ମନମୁଗ୍ଧ ହୋଇ ଦେଖୁଥାଏ ରାତିଦିନ,
ବାସ୍ତବରେ ପ୍ରକୃତି ରାଣୀ
ନୟନର ତୃଷ୍ଣାକୁ ମେଣ୍ଟେଇ ପାରିବ କେଉଁ ଜନ।

ରେ ନିମ୍ନ ଇନ୍ଦ୍ର ଜଳସେଚନ ପ୍ରକୃତି ତିଖାଲି
କେଉଁ ଉପମା, ଅଳଙ୍କାରରେ ଭୂଷିତ କହିଦେ ଖୋଲି,
ତୋ ଉପମା, ଅଳଙ୍କାରରେ କିଏ ହେବକି ସରି ?
ତୋ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଦେଖୁ ତୋ ପ୍ରେମରେ ପାଗଳ ମୁଁ ଗତକାଲି।

ବାସ୍ତବରେ ତିଖାଲି
ପ୍ରକୃତି କବି କହିଛନ୍ତି ଖୋଲି,
ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ତୃପ୍ତିର ଅବସାଧନା ନାହିଁ
ଯେତେ ଦେଖୁଥିଲେ ନୂଆ ଦିଶୁଥାଉ।

ବାସ୍ତବରେ ପ୍ରକୃତି ତିଖାଲି
ତୋ ପ୍ରେମରେ ପ୍ରକୃତିପ୍ରେମିକ କ୍ଷିରସିନ୍ଧୁ,
ପଢୁଅଛି ଭାଲି
ବାସ୍ତବରେ ପ୍ରକୃତିର ରାଣୀ ହିଁ ତିଖାଲି।

(+୩ ଇଂରାଜୀ ଭାଷା ସାହିତ୍ୟ ପ୍ରଥମବର୍ଷ)

ରାୟଗଡ଼ା ସ୍ବୟଂଶାସିତ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ , ରାୟଗଡ଼ା (ବ୍ରହ୍ମପୁର ବିଶ୍ବବିଦ୍ୟାଳୟ)

ବୁଦ୍ଧାର ଅର୍ଘ୍ୟ

ପ୍ରବନ୍ଧ ବିଭାଗ

ଅଲୋଡ଼ା କନ୍ୟା ସନ୍ତାନ

-ନିଗମ କୁମାର ବେହେରା

ଶାସ୍ତ୍ରାନୁଯାୟୀ - "ଯତ୍ର ନାର୍ଯ୍ୟସ୍ତୁ ପୂଜ୍ୟକ୍ତେ, ରମକ୍ତେ ତତ୍ର ଦେବତା ।"
ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ନାରୀକୁ ସମ୍ମାନ ଦିଆଯାଇଥାଏ, ସେହିଠାରେ ସ୍ୱୟଂ
ନାରୀୟଣ ବାସ କରିଥାନ୍ତି । ଆଜି ମନୁଷ୍ୟ ଏକବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀର ବିଜ୍ଞାନ
ଯୁଗରେ ପହଞ୍ଚି ଅନ୍ତରୀକ୍ଷରେ ରାଜୁତି କରୁଥିବା ବେଳେ ନାରୀ ପ୍ରତି ଏହାର ମାନସିକତାରେ କୌଣସି ପରିବର୍ତ୍ତନ
ଘଟିନାହିଁ । ପ୍ରତିଦିନ ମୁଦ୍ରଣ ଗଣମାଧ୍ୟମ ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ବୈଦ୍ୟୁତିକ ଗଣମାଧ୍ୟମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏବଂ ପଲ୍ଲୀ ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ
କରି ଦିଲ୍ଲୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନାରୀ ନିର୍ଯ୍ୟାତନାର ଚିତ୍ର ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି । ପୂର୍ବରୁ ଦେବୀ ରୂପେ ପୂଜିତା ନାରୀ ଆଜି ଧର୍ଷଣ
ଓ ନିର୍ଯ୍ୟାତନାର ଶିକାର ହେଉଛି; ଯେଉଁ ନାରୀ ସମାଜ ଓ ପରିବାରର ଉନ୍ନତି ସକାଶେ ନିଜ ଜୀବନକୁ ଜଳାଞ୍ଜଳି
ଦେଇଥାଏ ଆଜି ସେହି ନାରୀ ହିଁ ସମାଜ ପାଇଁ ଅଲୋଡ଼ା ।

ବିଧାନସଭାରେ ଚଳିତ ବର୍ଷର ଶୀତ ଅଧିବେଶନ ଜାରି ରହିଥିବା ବେଳେ ଏହାର ବାହାରେ ନୟାଗଡ଼
ଜିଲ୍ଲାର ଜନୈକ ଦମ୍ପତି ଆତ୍ମହତ୍ତି ଉଦ୍ୟମ କରିଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ଆତ୍ମହତ୍ତି ଉଦ୍ୟମର କାରଣ ଥିଲା ତାଙ୍କ ୫
ବର୍ଷୀୟ ଝିଅ ପରୀର ହତ୍ୟାକୁ ଦୀର୍ଘ ୪ ମାସର ବିଚିନ୍ତାଧାରରେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ନ୍ୟାୟ ପାଇବାରେ ବିଫଳ
ହୋଇଥିଲେ । ଆଜି ସମଗ୍ର ରାଜ୍ୟରେ ପରୀ ତାତି ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ପରୀ ଝଡ଼ର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେଉଛନ୍ତି । ୫
ବର୍ଷର ନୀରିହ ଓ ନିଷ୍ଠାପ ଶିଶୁ ପରୀ ପ୍ରତି ହୋଇଥିବା ଅମାନୁଷିକତାକୁ ସହଜରେ ଗ୍ରହଣ କରିପାରୁନାହାନ୍ତି
ଓଡ଼ିଶାବାସୀ । କିଏ କହୁଛି ପରୀକୁ ଅଙ୍ଗ ପାଇଁ ହତ୍ୟା କରାଯାଇଛି, କିଏ କହୁଛି ପରୀକୁ ବଳି ଦିଆଯାଇଛି, ତ କିଏ
କହୁଛି ପରୀକୁ ବଳାକାର କରି ହତ୍ୟା କରାଯାଇଛି; କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତ ସତ୍ୟ ଅନୁସନ୍ଧାନ ଶେଷ ହେବା ପରେ
ଲୋକଲୋଚନକୁ ଆସିବ । ବିରୋଧୀଙ୍କ ଭୟ ଯୋଗୁଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ପ୍ରଥମେ କ୍ରାଇମ୍‌ଟ୍ରାଷ୍ଟ ଓ ପରେ ଏସଆଇଟି
ତଦନ୍ତ ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି । ନବୀନ ସରକାରରେ ସଂଗଠିତ ସମସ୍ତ ଏସଆଇଟିର କୌଣସି ନିର୍ଯ୍ୟାସ ବାହାରି ନଥିବା
ବେଳେ ପରୀ କେତେ ଦୂର ନ୍ୟାୟ ପାଇବ ଏହା ଆମ ସର୍ବଜ୍ଞ ହୃଦୟରେ ପ୍ରଶ୍ନବାଚୀ ସୃଷ୍ଟି କରୁଛି । ଏଣୁ ବିରୋଧୀ
ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷା ଓ କୃଷି ମନ୍ତ୍ରୀ ଅରୁଣ ସାହୁଙ୍କ ଇସ୍ତଫା ସହ ଘଟଣାର ସିବିଆଇ ତଦନ୍ତ ଦାବି କରୁଛନ୍ତି ।

ରାଜ୍ୟର ଗୃହ ବିଭାଗ ମାନ୍ୟବର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ହସ୍ତରେ ନ୍ୟସ୍ତ ଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ରାଜ୍ୟରେ ଦିନକୁ ଦିନ ନାରୀ
ପ୍ରତି ବ୍ୟାଭିଚାର, ନିର୍ଯ୍ୟାତନା ଓ ଦୁଷ୍କର୍ମ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବାରେ ଲାଗିଛି । ଏହାର ନିରାକରଣ ତ ଦୂରର କଥା ରାଜ୍ୟ
ସରକାର ଦୋଷୀମାନଙ୍କ ଚିହ୍ନଟ ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଦଣ୍ଡବିଧାନ କରିବାରେ ମଧ୍ୟ ବିଫଳ । ଏଭଳି କ୍ଷେତ୍ରରେ
ସାଧାରଣ ଜନତାଙ୍କ ମନରେ ସରକାରଙ୍କ ପ୍ରତି ବିରୋଧାଭାଷ ଓ ବିଶ୍ୱାସହୀନତା ବୃଦ୍ଧି ପାଇବା ସ୍ୱାଭାବିକ । ବର୍ତ୍ତମାନ
ପାପୀଙ୍କ ଲୋଲୁପ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ନିଷ୍ଠାପ ଶିଶୁ ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ବୟସ୍କ ମଧ୍ୟ ବାଦ ପଡ଼ୁନଥିବା ବେଳେ ଏଭଳି କୁକର୍ମମାନ
ଉପାନ୍ତ କୋରାପୁଟ ଜିଲ୍ଲାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ରାଜ୍ୟ ରାଜଧାନୀରେ ମଧ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି ।

"ନ୍ୟାସନାଲ କ୍ରାଇମ ରେକର୍ଡ଼ ବ୍ୟୁରୋ" (ଏନସିଆରବି)ର ୨୦୧୭ ମସିହାର ରିପୋର୍ଟ ଅନୁଯାୟୀ ଓଡ଼ିଶା
ନାରୀଙ୍କୁ ଅସମ୍ମାନ ପ୍ରଦର୍ଶନରେ ଏକ ନମ୍ବର । ରାଜ୍ୟରେ ୨୦୧୮ ମସିହାରେ ୨୦,୨୭୪ ଟି ନାରୀ ନିର୍ଯ୍ୟାତନା ମାମଲା
ରୁଜୁ ହୋଇଥିବା ବେଳେ ୨୦୧୯ ମସିହାରେ ଏହି ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି ପାଇ ୨୩,୧୮୩ ରେ
ପହଞ୍ଚିଥିଲା ।

ସେହିପରି ୨୦୧୭ ମସିହାରେ ରୁଦ୍ର ହୋଇଥିବା ସମୁଦାୟ ୧୦୩୮୭୭ ଟି ମାମଲା ମଧ୍ୟରୁ ୨୦,୦୦୦ରୁ ଅଧିକ ନାରୀ ନିର୍ଯାତନା ମାମଲା ଥିଲା । ୨୦୧୭ ମସିହାରେ ମଧ୍ୟ ଦେଶର ଅନ୍ୟ ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ତୁଳନାରେ ଓଡ଼ିଶାରେ ନାରୀ ନିର୍ଯାତନା ସଂଖ୍ୟା ଅଧିକ ରହିଥିଲା । ୨୦୧୭ ମସିହାରେ ରାଜ୍ୟରେ ସମୁଦାୟ ୨୦୭୦ ଟି ଦୁଷ୍ଟମ ମାମଲା ଦାୟାର ହୋଇଥିଲା ଅର୍ଥାତ ପ୍ରତିଦିନ ୬ଟି ଦୁଷ୍ଟମ ମାମଲା । ଓଡ଼ିଶାରେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ହାରାହାରି ୧୩୮୩ ଟି ସାବାଳିକା ଦୁଷ୍ଟମ ମାମଲା ରୁଦ୍ର ହେଉଥିବା ବେଳେ ୧୫୦୫ ଟି ଶିଶୁ ବଳାକାର ମାମଲା ରୁଦ୍ର ହେଉଛି । ଓଡ଼ିଶା ସମଗ୍ର ଦେଶରେ ସାବାଳିକା ଦୁଷ୍ଟମରେ ଅଷ୍ଟମ ସ୍ଥାନରେ ରହିଥିବା ବେଳେ ଶିଶୁ ବଳାକାର ମାମଲାରେ ସପ୍ତମ ସ୍ଥାନରେ ରହିଛି । ୧୧,୩୧୮ ଟି ମାମଲା ସହ ଯୌନ ଉପାତନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଓଡ଼ିଶା ସାରା ଦେଶରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ଥାନରେ ରହିଥିବା ବେଳେ ୧୨,୧୫୭ ଟି ମାମଲା ସହ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ଦେଶରେ ପ୍ରଥମ । ଏଭଳି ବଳାକାର ଓ ଯୌନ ଉପାତନ ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି ପାଇଲେ ସେହି ଦିନ ଦୂର ନାହିଁ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଓଡ଼ିଶା ଏହି ତାଲିକାର ଶୀର୍ଷରେ ପହଞ୍ଚିବ । ଏହା ହିଁ କଣ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଓ ରାଜ୍ୟବାସୀଙ୍କ ଉପଲବ୍ଧି ? ରାଜ୍ୟ ମହିଳା କମିଶନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ପକ୍ଷରୁ ଜାରି ସୂଚନା ଅନୁସାରେ ଚଳିତ ବର୍ଷର ପ୍ରଥମ ୧୦ ମାସରେ ପ୍ରାୟ ୧୮୯୦ ଟି ନାରୀ ନିର୍ଯାତନା ମାମଲା ରୁଦ୍ର ହୋଇଛି । ରାଜ୍ୟ ରାଜଧାନୀ ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ନାରୀ ନିର୍ଯାତନା ମାମଲା ସର୍ବାଧିକ ଏବଂ ସମ୍ବଲପୁର ଜିଲ୍ଲାରେ ସର୍ବନିମ୍ନ ମାମଲା ରୁଦ୍ର ହୋଇଛି । ରାଜ୍ୟ ରାଜଧାନୀରେ ଯଦି ନାରୀ ଅସୁରକ୍ଷିତ ତେବେ ଉପାନ୍ତ ଅଞ୍ଚଳର ଚିତ୍ର କଣ ହୋଇଥିବ ? ସେହିପରି ରାଜ୍ୟରେ ଯୌତୁକ ଜନିତ ହତ୍ୟା ମଧ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବାରେ ଲାଗିଛି । ୨୦୧୭ ମସିହାରେ ଓଡ଼ିଶାରେ ୩୨୭ ଟି ଯୌତୁକ ହତ୍ୟା ଘଟଣା ସାମ୍ନାକୁ ଆସିଥିବା ବେଳେ ଓଡ଼ିଶା ସମଗ୍ର ଭାରତରେ ଯୌତୁକ ମୃତ୍ୟୁ ମାମଲାରେ ଷଷ୍ଠ ସ୍ଥାନରେ ।

ଆଜିର ଦିନରେ ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରତି ୧ ଲକ୍ଷ ଜନସଂଖ୍ୟାରେ ୧୦ ଜଣ ମହିଳା ଦୁଷ୍ଟମର ଶିକାର ହେଉଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହି ୧୦ ଜଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନାବାଳିକା ମଧ୍ୟ ସାମିଲ । ଓଡ଼ିଶାରେ ଦୁଷ୍ଟମ ଏବଂ ନାରୀ ନିର୍ଯାତନା ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି ପାଇବାର ଅନ୍ୟତମ କାରଣ ଦୋଷୀଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡବିଧାନରେ ବିଳମ୍ବ ହେବା । ପ୍ରତି ବର୍ଷ ରୁଦ୍ର ହେଉଥିବା ପ୍ରାୟ ୪୭୭୯ ଟି ନାରୀ ନିର୍ଯାତନା ମାମଲାରୁ ମାତ୍ର ୩୭୭ ଟି ମାମଲାରେ ଦୋଷୀଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ବିଧାନ ହେଉଛି । ଓଡ଼ିଶାରେ ଦୋଷୀଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡବିଧାନ ହାର ମାତ୍ର ୭.୪ ପ୍ରତିଶତ ରହିଥିବା ବେଳେ ଏହା ସମଗ୍ର ଦେଶରେ ପଞ୍ଚମ ସର୍ବନିମ୍ନ । ଇଡିଗ୍ରୀ, ବେବିନା, ଛବିରାଣୀ ଭଳି ଆଉ କେତେ ମୁଣ୍ଡ ଗଡ଼ିଲେ ଚେତିବେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ? ସରକାର ନାରୀ ନିର୍ଯାତନା ସଂକ୍ରାନ୍ତୀୟ ମାମଲାଗୁଡ଼ିକର ତୁରନ୍ତ ସମାଧାନ ପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆନାରେ ମହିଳା ଡେସ୍କ ସହ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ମହିଳା ଆନା ଓ ଅଦାଲତର ସ୍ଥାପନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ସେହିପରି ରାଜ୍ୟବ୍ୟାପୀ ଖାଲି ପଡ଼ିଥିବା ଆରକ୍ଷା ପଦବୀ ପୂରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଜନସଚେତନାକୁ ବ୍ୟାପକ କରିବା ସହ ବିଦ୍ୟାଳୟସ୍ତରରୁ ନାରୀଙ୍କୁ ଆତ୍ମରକ୍ଷାର ତାଲିମ ଦେବାକୁ ହେବ । ସେହିପରି ରାଜ୍ୟ ଆରକ୍ଷା ବାହିନୀ ନେତାଙ୍କ ଗୋଲାମଗିରି ଓ ନିଜ ପକେଟ ଗରମ କରିବା ନିଶା ତ୍ୟାଗ କରି ପାଡ଼ିତାକୁ ଉଦ୍ଧୃତ ନ୍ୟାୟ ଦେବା ପାଇଁ ଉଦ୍ୟମ କରିବାକୁ ହେବ । କଥାରେ ଅଛି "ନାରୀ ହେଉଛି ସଂସାରର ମୂଳ, ନାରୀ ବିନା ସଂସାର କିପରି ପାଲିବ ନର ?" ଏଣୁ ସର୍ବୋପ ଶୁଭ ଯେ ନାରୀଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଜଣାଇ, ବିକାଶର ସହଭାଗୀ ହେବ ।

ରାମନାଗୁଡ଼ା, ରାୟଗଡ଼ା

ଜୟ କିଷାନ ଧନିର ବାର୍ତ୍ତାବହକ : କୃଷି ବିଧେୟକ

-ଅଶୁମାନ ମହାରଣା

ନିକଟ ଅତୀତରେ ବିରୋଧୀ ଦଳ ମାନଙ୍କ ପ୍ରବଳ ପ୍ରତିବାଦ ଭିତରେ ସଂସଦରେ ଗୃହୀତ ହୋଇଥିବା କୃଷି ବିଲ ଭାବରେ ପରିଚିତ କୃଷି ସମ୍ପର୍କିତ ୩ ଟି ବିଧେୟକ କୁ ଭାରତର ମହାମହିମ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ମଞ୍ଜୁରୀ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । ଜୁନ ୫ ରେ ସଂସଦରେ ଅଧ୍ୟାଦେଶ ଭାବରେ ଅଣାଯାଇଥିବା ଏହି ବିଧେୟକ ଗୁଡ଼ିକ ଲକ୍ଷ୍ନୋରେ କୃଷି ସଂସ୍କାରକୁ ଦ୍ଵିଗୁଣିତ କରିବାକୁ ଅଣାଯାଇଥିଲା । ବର୍ଷ ବର୍ଷ ଧରି ବିଚାରଧୀନ ଥିବା ସ୍ଵାମୀନାଥନ କମିଟିର ସୁପାରିସ କୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ ମୋଦୀ ସରକାରଙ୍କ ଏହି

ବିଲ୍ ରେ କେତେକ ଗୋଷ୍ଠୀର ଦୁରନ୍ତ ଲାଭ ଏବଂ ସାଧାରଣ କୃଷକଙ୍କ ସ୍ଵାର୍ଥ ଓ କୃଷି କ୍ଷେତ୍ରର ବିକାଶ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ଵାର୍ଥ ଅପେକ୍ଷା ବିସ୍ତୃତ ଭାବରେ ଆଲୋଚନା କରାଯାଇଛି । ଏହି କୃଷି ବିଲ ବର୍ଷ ବର୍ଷ ଧରି ମଣ୍ଡିରେ ଚାଲୁଥିବା ଚାଷୀଙ୍କ ଶୋଷଣକୁ ଶେଷ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆଗତ କରାଯାଇଛି । ସଂସଦୀୟ ଷ୍ଟାଣ୍ଡିଂ କମିଟି (କୃଷି) ୨୦୧୮-୧୯ ର ସୁପାରିଶ ଅନୁଯାୟୀ ମଧ୍ୟ ଏହି କୃଷି ବିଲ୍ ରହିଛି, ଯେଉଁଥିରେ ବିଭିନ୍ନ ଦଳର ସଂସଦ ମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହାର ସଦସ୍ୟ ଥିଲେ । ଯେଉଁମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା ଉପରେ ରାଜନୀତି କରୁଛନ୍ତି । କୃଷକଙ୍କ ସ୍ଵାର୍ଥ ରକ୍ଷା ତଥା ସେମାନଙ୍କ ଉତ୍ପାଦ ପାଇଁ ଅଧିକତମ ମୂଲ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏହି ଅଧ୍ୟାଦେଶକୁ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ବିରୋଧ କରାଯାଉଛି ।

୨୦୦୮ ରେ ସ୍ଵାମୀନାଥନ କମିଟି କହିଥିଲା ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ୧ ଏପିଏମସି ବଜାରରେ ୪୯୬ ବର୍ଗ କିଲୋମିଟର ଅଞ୍ଚଳ ଦେଖା ଯାଉଥିବା ବେଳେ ଭାରତର କୃଷକ ଆୟୋଗର ସୁପାରିଶ ଅନୁଯାୟୀ ସୀମା ୮୦ କିଲୋମିଟର ହେବା ଉଚିତ । ତେଣୁ ଏପରି ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯାହା ଦ୍ଵାରା କୃଷକ ସର୍ବାଧିକ ଲାଭ ପାଇପାରିବେ । ସଂସଦୀୟ ଷ୍ଟାଣ୍ଡିଂ କମିଟି (କୃଷି) ଜାଣିବାକୁ ପାଇଥିଲା ଯେ କୃଷକ ମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଉତ୍ପାଦର ମୂଲ୍ୟ ପାଇବା ପାଇଁ ସ୍ଵଳ୍ପ ବ୍ୟବସ୍ଥା, ସହଜ ପ୍ରବେଶ ଏବଂ ଦକ୍ଷ ବଜାର ପ୍ଲଟଫର୍ମ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କିନ୍ତୁ ୧ ଏପିଏମସି ବଜାରରେ ଏହି ସୁବିଧା ଗୁଡ଼ିକର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଭାବ । ଦେଶର ଶତକଡ଼ା ୮୬ ପ୍ରତିଶତ କୃଷକ ହେଉଛନ୍ତି କ୍ଷୁଦ୍ର ହୋଲଡିଂ କୃଷକ, ଯେଉଁମାନେ ଏହି ଏପିଏମସି ବଜାରକୁ ପ୍ରବେଶ କରିପାରିବେ ନାହିଁ କିମ୍ବା ପହଞ୍ଚିବା ପରେ ସେମାନଙ୍କ ଉତ୍ପାଦନର ସଠିକ ମୂଲ୍ୟ ପାଇବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ବୁଝାମଣା କ୍ଷମତା ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ନୁହେଁ । କାରଣ ଅଧିକାଂଶ ଏପିଏମସି ବଜାରରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସ୍ଵଳ୍ପ ନୁହେଁ ।

କୃଷକମାନେ ବାଣିଜ୍ୟ ଏବଂ ବାଣିଜ୍ୟ ଉତ୍ପାଦନ (ପଦୋନ୍ନତି ଏବଂ ସୁବିଧା) ବିଲ ୨୦୨୦ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ସ୍ଥାନୀୟ ମଣ୍ଡି ଉପରେ କୃଷକଙ୍କ ନିର୍ଭରଶୀଳତା ହ୍ରାସ କରିବା । କୃଷକ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେଶର ଯେକୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ନିଜର ଫସଲ ବିକ୍ରୟ କରିବାରେ ସକ୍ଷମ ହେବେ । କୃଷକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଶସ୍ୟକୁ ସ୍ଥାନୀୟ ମଣ୍ଡିରେ ବିକ୍ରୟ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ନୁହଁନ୍ତି । ଏହି ବିଲ ସେମାନଙ୍କର ଫସଲକୁ ଅନ୍ୟତ୍ର ବିକ୍ରୟ କରିବାର ସ୍ଵାଧୀନତା ପ୍ରଦାନ କରୁଛି । କୃଷିମନ୍ତ୍ରୀ ନରେନ୍ଦ୍ର ସିଂ ତୋମାର ମଧ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଏହା ସର୍ବନିମ୍ନ ସହାୟକ ମୂଲ୍ୟ ଉପରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ପ୍ରଭାବ ପକାଇବ ନାହିଁ । ପ୍ରକୃତରେ କୃଷି ବିଲ କୃଷକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଉତ୍ପାଦର ସର୍ବାଧିକ ମୂଲ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିବ ।

ଏହି କୃଷି ବିଲ କୃଷି ବଜାରର ପାରମ୍ପରିକ ଅର୍ଥକୁ ବଦଳାଇବା ସହ କୃଷକ ମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥି ଏବଂ ଚାକିରୀ ପ୍ରଣାଳୀରୁ ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଉଛି । ସେଇ କ୍ଷେତ୍ରରେ ହିଁ କୃଷି ବିଲ କୁ ଅଧିକ ବିରୋଧ କରାଯାଉଛି, ଯେଉଁଠାରେ ପାରମ୍ପରିକ ମଣ୍ଡି କମିଟି ଅଧୀନରେ ରହିଛି । ଏଭଳି କ୍ଷେତ୍ରରେ ମଣ୍ଡି କମିଟି ଅଧୀନରେ ସକ୍ରିୟ ଥିବା କୃଷକ ସଂଗଠନ ଗୁଡ଼ିକ କୃଷକଙ୍କ ବ୍ୟାପକ ସ୍ୱାର୍ଥ ଉପରେ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ୱାର୍ଥକୁ ଅଧିକ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି ।

ଭାରତ ସରକାର କିଛି ଦିନ ପୂର୍ବରୁ ଇ-ନାମ ମାଧ୍ୟମରେ ସମଗ୍ର ଦେଶରେ ମଣ୍ଡି ଗୁଡ଼ିକୁ ପରସ୍ପର ସହ ଯୋଡ଼ିଥିଲେ । ଏହାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା ଯେ କୃଷକ ମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଫସଲ କୃଷି ଉତ୍ପାଦନ ବାଣିଜ୍ୟ ଏବଂ ବାଣିଜ୍ୟ ଉତ୍ପାଦନ (ପଦୋନତି ଏବଂ ସୁବିଧା) ବିଲ ୨୦୨୦ ପାଇଁ ଉଚିତ ମୂଲ୍ୟ ପାଇବେ । ଅଶୋକ ଗୁଲାଟିଙ୍କ ପରି କୃଷିକ୍ଷେତ୍ରର ବିଦ୍ୱାନ ମଧ୍ୟ ଦୀର୍ଘ ଦିନ ଧରି ଏହି ନୀତି କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାକୁ ଓକିଲାତି କରି ଆସୁଛନ୍ତି । ବିଗତ ଅନେକ ବର୍ଷ ଧରି ରାଜ୍ୟ ତଥା କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ନୂତନ ସଂସ୍କାର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ତଥା ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିବା ପାଇଁ ମଣ୍ଡି କମିଟି ମାନଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରିଆସୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ଅଧ୍ୟୟନରେ ଏବଂ ସଂସଦୀୟ କମିଟିର ରିପୋର୍ଟରେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଜଣା ପଡ଼ିଛି ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଚାଷୀ ମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର କରୁଛି । ବଜାର କମିଟିରେ ଯାହାର ପ୍ରବେଶ କରାଯିବ, ସେଥି ନିମନ୍ତେ କ୍ରୟ ଓ ବିକ୍ରୟର ସମସ୍ତ ନିୟମ ପୃଥକ ଭାବରେ କରାଯାଇଛି । ଯେଉଁଥି ପାଇଁ କୃଷକ ମାନଙ୍କର ବଜାରରେ ବହୁତ କମ ବିକଳ ଥିଲା । ଏହି ସବୁ ସମସ୍ୟାକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇ ବର୍ତ୍ତମାନର ବିଲ କୁ ବିସ୍ତୃତ ପରାମର୍ଶ ପରେ ଅଣାଯାଇଥିଲା । ଏହି ବିଲ ପ୍ରଣୟନ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଭାରତ ସରକାର ୭ ଜଣ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଏକ କମିଟି ଗଠନ କରିଥିଲେ, ଯାହାର କାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା କୃଷକ ମାନେ କିପରି ସେମାନଙ୍କ ଉତ୍ପାଦ ପାଇଁ ସର୍ବୋତ୍ତମ ମୂଲ୍ୟ ପାଇ ପାରିବେ । ଏପରି ସ୍ଥଳେ କିଛି ରାଜ୍ୟ ତଥା ସଂଗଠନ ମାନେ ବିରୋଧ କରିବାର ସବୁଠୁ ବଡ଼ କାରଣ ହେଲା, ଏହି ବିଲ ପରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ବଜାରରେ କ୍ରୟ ଏବଂ ବିକ୍ରୟ ଉପରେ ଚାଷୀଙ୍କ ଉପରେ କୌଣସି ଟିକସ ଲଗାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ ।

କୃଷକ ମାନଙ୍କୁ କୃଷିକ୍ଷେତ୍ରରେ ଅନେକ ଅନିଶ୍ଚିତତାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାକୁ ପଡ଼ୁଛି । ଫସଲ ଉତ୍ପାଦନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ସମସ୍ୟାକୁ ସାମନା କରିବାକୁ ପଡ଼ୁଛି, ଯେଉଁଥିପାଇଁ କୃଷକ ମାନେ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ପରିମାଣର ଆୟ ପାଇ ପାରୁନାହାନ୍ତି । ଏହି ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ନିମନ୍ତେ ସରକାର ତୁଚ୍ଛଭିତ୍ତିକ କୃଷି କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଛନ୍ତି, ଯେଉଁଥିରେ କୃଷକର ଫସଲ ନଷ୍ଟ ହେଲେ ତୁଚ୍ଛଭିତ୍ତିକ ନେଇ କୃଷି କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଏଥିନିମନ୍ତେ ଦାୟୀ ରହିବେ । ଏଥି ସହିତ କୃଷିକ୍ଷେତ୍ରରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା କମ୍ପାନୀ ଗୁଡ଼ିକ ବର୍ତ୍ତମାନ କ୍ଷୁଦ୍ର ଚାଷୀଙ୍କ ଚାଷ ଜମି ଉଡ଼ାରେ ନେଇ କୃଷି କରିପାରିବେ, ଯେଉଁଥିରୁ କୃଷକ ମାନେ ଏକ ସୁରକ୍ଷିତ ଆୟ ପାଇ ପାରିବେ । ତୁଚ୍ଛଭିତ୍ତିକ କୃଷି ଅନେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏବେ ବି ପ୍ରଚଳିତ । କୃଷି ଉତ୍ପାଦନ ବାଣିଜ୍ୟ ଏବଂ ବାଣିଜ୍ୟ ଉତ୍ପାଦନ (ପଦୋନତି ଏବଂ ସୁବିଧା) ବିଲ ୨୦୨୦ ଏହାକୁ ସାମ୍ବିଧାନିକ ଅଧିକାର ଦେବ କୃଷକଙ୍କ ସ୍ୱାର୍ଥ ଆଇନ ଦ୍ୱାରା ସୁରକ୍ଷିତ ରହିବ । କୃଷି ବିଲ ୨୦୨୦ ମାଧ୍ୟମରେ ସମବାୟଭିତ୍ତିକ କୃଷି ଏବଂ ବେସରକାରୀ କ୍ଷେତ୍ର କୃଷିକ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରବେଶ କରିପାରିବେ, ଯାହାଦ୍ୱାରା କୃଷିଭିତ୍ତିକ ପ୍ରଯୁକ୍ତିବିଦ୍ୟା ଏବଂ କୃଷି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସୁବିଧା ମଧ୍ୟ ବିକଶିତ ହେବ । ଏହି କୃଷି ବିଲ କୃଷକ ମାନଙ୍କୁ ଫସଲ ବିକ୍ରୟ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ବିକ୍ରେତା ସହ ତୁଚ୍ଛ କରିବାର ଅଧିକାର ଦେଇଥାଏ । ଏଥି ଅନୁଯାୟୀ ଫସଲର ମୂଲ୍ୟ ତୁଚ୍ଛରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ କୃଷକଙ୍କ ସ୍ୱାର୍ଥ ସୁରକ୍ଷିତ ରହିବ ।

ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ କହିଛି । ପ୍ରଥମ ସମନ୍ବୟ ବୋର୍ଡ଼, ଦ୍ଵିତୀୟ ସର୍ବ-ଡ଼ିଜିଟାଲ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ଏବଂ ତୃତୀୟ ଅପିଲଟି ଅଥରିଟି । ସମୟ ସୀମା ମଧ୍ୟରେ ଏହି ତିନୋଟି ପଦ୍ଧତି ଉପରେ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇ ପାରିବ ।

ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ସାମଗ୍ରୀ (ସଂଶୋଧନ) ବିଲ ୨୦୨୦ ନିଶ୍ଚିତ କରିବ ଯେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର କେବଳ ଅସାଧାରଣ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ଦ୍ରବ୍ୟ ଯୋଗାଣକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିପାରିବେ । ଏହି ବିଲ ରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ଉଦ୍ୟାନ କୃଷିଜାତ ଦ୍ରବ୍ୟର ମୂଲ୍ୟ ୧୦୦ ପ୍ରତିଶତ ଏବଂ ନଷ୍ଟ ହୋଇ ନ ଥିବା କୃଷିଜାତ ଦ୍ରବ୍ୟର ମୂଲ୍ୟ ୫୦ ପ୍ରତିଶତ ବୃଦ୍ଧି ହେଲେ ହିଁ ଦ୍ରବ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇ ପାରିବ । ଶୀତଳ ଭଣ୍ଡାର ଏବଂ ଖାଦ୍ୟ ଯୋଗାଣ ଶୃଙ୍ଖଳାର ଆଧୁନିକୀକରଣରେ ଏହି ଆଧୁନିକ ଗୁଡ଼ିକ ବିଶେଷ ସହଯୋଗୀ ହେବ, ଯାହା କୃଷକ ତଥା ଗ୍ରାହକଙ୍କ ପାଇଁ ମୂଲ୍ୟ ସ୍ଥିର ରଖିବ । ଏଥି ଆଧୀନରେ ଥିବା ଶସ୍ୟ, ଡାଲି, ତେଲ ମଞ୍ଜି, ଖାଇବା ତେଲ, ଆଳୁ ଇତ୍ୟାଦି ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ସାମଗ୍ରୀ ତାଲିକା ହଟାଇ ଦିଆଯାଇଛି । ଏହି ପଦକ୍ଷେପ ଉତ୍ପାଦନ, ସଂରକ୍ଷଣ, ଗତି ଏବଂ ବଂଚନ ଉପରେ ସରକାରୀ ନିୟମକୁ ସମାପ୍ତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ । ଏହି ବିଲ ପଡ଼ିଏସ କୁ ଏକ ବ୍ୟତିକ୍ରମ ବୋଲି ବିବେଚନା କରେ ଏବଂ ଏହାର ଯୋଗାଣକୁ ଏଥିରୁ ଅଲଗା ରଖେ । ଅର୍ଥାତ ପୂର୍ବ ସରକାରୀ ଯୋଜନା ଗୁଡ଼ିକ ପୂର୍ବପରି ଚାଲୁ ରହିବ ତଥା ସେହି ସରକାରୀ ଯୋଜନା ଗୁଡ଼ିକ ଏହି କୃଷି ବିଲ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରଭାବିତ ହେବ ନାହିଁ । ସଂକ୍ଷେପରେ କହିବାକୁ ଗଲେ ଏହି କୃଷି ବିଲ ଦ୍ଵାରା ଏମଏସପି ର ସୁରକ୍ଷା ରହିବା ସହିତ କୃଷକ ମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଥିବା ବିକଳରେ ସରଳୀକରଣ ହେବ । ଯାହା ଭାରତର ପୂର୍ବତନ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଲାଲ ବାହାଦୁର ଶାସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ଜୟ କିଷାନ ଧ୍ଵନି ସାର୍ଥକତା ବହନ କରିବ ।

anshumanmaharanamedia@gmail.com

अभिलाषा
हिंदी ई पत्रिका
पढ़ने के लिए अभी देखिए हमारी वेबसाइट
Click here

ଗୋଆ ମୁକ୍ତି ସଂଗ୍ରାମର ଗୁମନାମ ଗାଥା

-ଓମ ପ୍ରିୟଦର୍ଶୀ ଛୋଟରାୟ

ଦୀର୍ଘ ଦୁଇ ଶତାବ୍ଦୀର ବ୍ରିଟିଶରାଜ ଏବଂ ଉତ୍ତମ ଅହିଂସା ଓ ସଶସ୍ତ୍ର ଆନ୍ଦୋଳନ ଦ୍ୱାରା

୧୯୪୭ ରେ ପ୍ରାପ୍ତ ସ୍ୱାଧୀନତାର ଇତିହାସ ପ୍ରାୟ ସବୁ ଭାରତୀୟଙ୍କୁ ଜ୍ଞାତ। କିନ୍ତୁ ସେବେ ସୁଦ୍ଧା ଭାରତ

ବୈଦେଶିକ ଉପନିବେଶବାଦରୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ନଥିଲା । ଗୋଆ, ପଣ୍ଡିଚେରୀ, ଡାମନ, ଡିଉ ଆଦି ଅଞ୍ଚଳ ପର୍ତୁଗୀଜ ଓ ପ୍ରାନ୍ତ ଶାସନାଧୀନ ଥିଲେ । ସ୍ୱାଧୀନତା ହାସଲ ପରେ ଜାତୀୟ କଂଗ୍ରେସ ଓ ଅନ୍ୟ ତୁଙ୍ଗ ନେତାଗଣ ବିଭାଜନ, ଶରଣାର୍ଥୀ ଅଭ୍ୟାସ, ସାମ୍ପ୍ରଦାୟିକ ଦଙ୍ଗା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ, ସମ୍ବିଧାନ ପ୍ରଣୟନ ଆଦି କାର୍ଯ୍ୟରେ ବ୍ୟସ୍ତ ରହିଥିଲେ । ୧୯୪୮ ରେ ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ଆକସ୍ମିକ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ନେହେରୁ ସଭା ହାସଲ ପାଇଁ ଖୁବ ବ୍ୟଗ୍ର ଥିବା ବେଳେ ଗୋଆ ଓ ପଣ୍ଡିଚେରୀର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା ଏକ ପ୍ରକାର କୋଣଠେସା ହୋଇଯାଇଥିଲା । ଆକାର ଓ ଜନସଂଖ୍ୟା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଗୋଆ ବିଶେଷ ବଡ଼ ହୋଇନଥିଲେ ମଧ୍ୟ ପର୍ତୁଗାଲ ପାଇଁ ଏହା ଖୁବ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା ।

୧୫୦୯ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦରେ ଗୋଆର ହିନ୍ଦୁ ସମୁଦାୟ ବିଜାପୁର ସୁଲତାନ ଆଦିଲ ଶାହାଙ୍କ ଅତ୍ୟାଚାରରେ ଅତିଷ୍ଠ ହୋଇ ହୋନାଭର ରାଜାଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ଲୋଡ଼ିଥିଲେ । ହୋନାଭର ରାଜାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କ୍ରମେ ସେନାପତି ଚିନୋଜା ପର୍ତୁଗୀଜ ନୌସେନାଧ୍ୟକ୍ଷ ଅଫୋନ୍ସୁ ଅଲବୁକୁରେକଙ୍କ ସହ ମେଣ୍ଟ କରି ଗୋଆ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ । ସର୍ତ୍ତ ଥିଲା ଗୋଆ ମୁକ୍ତି ପରେ ପର୍ତୁଗୀଜ ସେନା ସ୍ଥିରୀକୃତ ଟଙ୍କା ଓ ସୁନା ସହ ନିଜ ଦେଶକୁ ଫେରିଯିବ । ଏଥିପାଇଁ ଗୋଆବାସୀ ପର୍ତୁଗୀଜ ସେନାଙ୍କୁ ଆକୃଷ୍ଟ ସହଯୋଗ ପ୍ରଦାନ କଲେ । ୧୫୧୦ ରେ ଗୋଆ ସୁଲତାନୀ ଶାସନରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ଅଲବୁକୁରେକ ଚତୁରତାର ସହ ସେନାପତି ଚିନୋଜାଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରି ଗୋଆକୁ ପର୍ତୁଗାଲର ଉପନିବେଶ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରିଦେଲେ ।

ପର୍ତୁଗୀଜମାନେ ଭାରତର ଗୋଆ, ଦାମନ, ବମ୍ବେ, କୋଚିନ, କାଲିକଟ (ଏଷ୍ଟାଡୋ ଡା ଇଣ୍ଡିଆ) ସହ ମଲାକା (ମାଲେସିଆର ଏକ ଅଂଶ), ପିଲିପାଲନ୍, ସିଲୋନ (ବର୍ତ୍ତମାନ ଶ୍ରୀଲଙ୍କା), ମକାଉ, ଇଷ୍ଟ ଡିମୋର, ଇଣ୍ଡୋନେସିଆ ଓ ଜାପାନର କିଛି ଦ୍ୱୀପକୁ ଅଧିକାର କରି ଦକ୍ଷିଣ-ପୂର୍ବ ଏସିଆରେ ଏକ ବିଶାଳ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ । ଏହି ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ରାଜଧାନୀ ହୋଇଥିଲା ଭାରତର ଗୋଆ । ପର୍ତୁଗୀଜ ନ୍ୟାୟାଳୟ, ସଚିବାଳୟ, ଗଭର୍ଣ୍ଣର ଜେନେରାଲଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଆଦି ଗୋଆରେ ହିଁ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା । ତେଣୁ ପର୍ତୁଗାଲ କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଗୋଆକୁ ହାତଛତା କରିବାକୁ ଚାହୁଁ ନଥିଲା । ସ୍ପୋଡ଼ଶ ଶତାବ୍ଦୀର ମଧ୍ୟଭାଗରୁ ଗୋଆରେ ଧର୍ମାନ୍ତରୀକରଣ ଗତିବିଧି ଆରମ୍ଭ ହୋଇଗଲା । ଇଉରୋପୀୟ ମିଶନାରୀମାନେ କେରଳ ପରେ ଗୋଆକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଧର୍ମ ପ୍ରଚାରର ଅନ୍ୟତମ କେନ୍ଦ୍ର ବନାଇଥିଲେ । ଏହିଠାରୁ ହିଁ ସାରା ଭାରତର ଧର୍ମାନ୍ତରୀକରଣ କାର୍ଯ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା ।

କେବଳ ଗୋଆରେ ୨୦୦୦ ରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ହିନ୍ଦୁ ମନ୍ଦିରକୁ ଧ୍ୱଂସ କରିଦିଆଗଲା । ଖ୍ରୀଷ୍ଟଧର୍ମ ନ ଆପଣାଇବାରୁ ଶତାଧିକ

ପରିବାର ଗୋଆ ଛାଡ଼ି ନିଜ ଗ୍ରାମକୁ ଫେରିଆସିଥିଲେ ।

ସ୍ପଷ୍ଟ ସଂସ୍କରଣ

୧୯୨୦ ରେ ନ୍ୟାୟିକ ଅଧିକାର ଓ ପ୍ରେସ ସ୍ୱାଧୀନତାର ଦାବି ନେଇ ଗୋଆ ଜାତୀୟ କଂଗ୍ରେସର ସ୍ଥାପନା କରାଗଲା । ସେତେବେଳେ ଗୋଆରେ ବିବାହ ନିମନ୍ତ୍ରଣ ପତ୍ର ବାଣ୍ଟିବା ପୂର୍ବରୁ ତାର ସମସ୍ତ ନକଲ ସ୍ଥାନୀୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ଦେଖାଇବାକୁ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଥିଲା, ଯେପରି ସେଥିରେ କୌଣସି ଜାତୀୟତାବାଦୀ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉଲ୍ଲେଖ ନଥାଏ । ୧୯୪୨ ଭାରତଛାଡ଼ ଆନ୍ଦୋଳନରେ ଗୋଆ କଂଗ୍ରେସର ସହସ୍ରାଧିକ କର୍ମୀ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗୋଆକୁ ଅତଳ କରିଦେଇଥିଲେ । ଏହାର ଫଳ ସ୍ୱରୂପ ପର୍ତ୍ତୁଗୀଜଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କଠୋର ଦମନଳୀଳା ଚଳାଯାଇ ଆଖିବୁଜା ଗୁଳିମାଡ଼ ହୋଇଥିଲା ଓ ପ୍ରମୁଖ ନେତାଙ୍କୁ ପର୍ତ୍ତୁଗାଲ ଓ ଆଫ୍ରିକାର ଆଜୋଲା ଦ୍ୱୀପରେ କାରାଦଣ୍ଡ ଦିଆଗଲା । ୧୯୫୦ ରେ ରାମ ମନୋହର ଲୋହିଆଙ୍କ ପରି କିଛି ବରିଷ୍ଠ ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀଙ୍କ ଚାପ ପରେ ଭାରତ ସରକାର ଗୋଆ ଓ ପଶ୍ଚିମବେଙ୍ଗର ମୁକ୍ତି ପାଇଁ ଆଲୋଚନା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ ।

୧୯୫୪ ରେ ପଶ୍ଚିମବେଙ୍ଗ ଫରାସୀ ଉପନିବେଶରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇଲା । କିନ୍ତୁ ପର୍ତ୍ତୁଗାଲ ଗୋଆ ଛାଡ଼ିବାକୁ ରୋକଠୋକ ମନା କରିଦେଲା । ଲିସବନର ମନ୍ତବ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀ ଗୋଆ ଏକ ପର୍ତ୍ତୁଗୀଜ ଉପନିବେଶ ନୁହେଁ ବରଂ ସମଗ୍ର ପର୍ତ୍ତୁଗାଲର ଏକ ଅଭିନ୍ନ ଅଂଶ ଅଟେ, ଯଦିବା ଏହା ମୂଳ ଭୂଖଣ୍ଡ ଠାରୁ କିଛି ଦୂରରେ ଅବସ୍ଥିତ । ଏତଦ୍ ବ୍ୟତୀତ ଗୋଆକୁ ଭାରତକୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କଲେ ଏଠାରେ ବାସ କରୁଥିବା ୩୫ ପ୍ରତିଶତ କ୍ୟାଥୋଲିକ ଧର୍ମାତ୍ମଲମ୍ବୀ ଅସୁରକ୍ଷିତ ହୋଇଯିବେ । ତତ୍କାଳୀନ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ନେହେରୁ ପର୍ତ୍ତୁଗାଲ ସହ ସମସ୍ତ କୃତନୈତିକ ସମ୍ପର୍କ ଛିନ୍ନ କରିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସୈନ୍ୟଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଗୋଆ ହାସଲ ପାଇଁ ମନ ବଳାଇ ନଥିଲେ । ଇତିମଧ୍ୟରେ ଗୋଆରେ ଆଜାଦ ଗୋମନ୍ତକ ଦଳ ଓ ଗୋଆ ଲିବେରସନ ଆର୍ମି ଭଳି ଅନେକ ଛୋଟ ବଡ଼ ଜାତୀୟତାବାଦୀ ସଙ୍ଗଠନର ଅଭ୍ୟୁଦୟ ହୋଇ ସାରିଥାଏ । ଏ ସମସ୍ତ ସଙ୍ଗଠନକୁ ସହଯୋଗ ଓ ନେତୃତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରୁଥିଲେ ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ସ୍ୱୟଂସେବକ ସଂଘ ଓ ଅଖିଳ ଭାରତୀୟ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ପରିଷଦର କାର୍ଯ୍ୟକର୍ତ୍ତା ଗଣ ।

ସଂଘ ସ୍ୱୟଂସେବକମାନେ ଘର ଘର ବୁଲି ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ ଆନ୍ଦୋଳନ ପ୍ରତି ଉତ୍ସାହିତ କରିଥିଲେ । ସେହିପରି ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ପରିଷଦ ତରଫରୁ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ଓ ଯୁବକମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରି ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ଆହୁରି ତୀବ୍ର କରାଗଲା । ୧୯୫୫ ଜୁଲାଇ ୨୨ ତାରିଖ ଦିନ ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ସ୍ୱୟଂସେବକ ସଂଘ ନେତୃତ୍ୱରେ ସତ୍ୟାଗ୍ରହୀଙ୍କ ଏକ ଦଳ ପର୍ତ୍ତୁଗୀଜ ପୋଲିସ ସର୍ଜେଣ୍ଟ ଆନିସେଟୋ ତୋ ରୋସାରିଓ ଓ କନେଷ୍ଟବଲ ଆଣ୍ଟୋନିଓ ଫର୍ଣ୍ଣାଣ୍ଡିସଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବା ସହ ଜୁଲାଇ ୨୮ ତାରିଖରେ ନରୋଲିକୁ ନିଜ ଅକ୍ତିଆରକୁ ନେଇ ଗଲେ । ଏଥିରେ ଉତ୍ସାହିତ ହୋଇ ଦେଶର ଅନ୍ୟ ପ୍ରାନ୍ତରୁ ପ୍ରାୟ ୫ ହଜାର ସଂଗ୍ରାମୀ ଗୋଆରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ପ୍ରୟାସ କରିଥିଲେ । ଏମାନେ ମୁଖ୍ୟତଃ ସଂଘ ସ୍ୱୟଂସେବକ ଓ ଭାରତୀୟ ଜନସଂଘର କାର୍ଯ୍ୟକର୍ତ୍ତା ଥିଲେ । ଏଥିରେ କ୍ଷୁବ୍ଧ ହୋଇ ପର୍ତ୍ତୁଗୀଜ ପୋଲିସ ଆଖିବୁଜା ଗୁଳି ଚାଳନା କରିଥିଲା ଯେଉଁଥିରେ ୩୦ ରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ସତ୍ୟାଗ୍ରହୀ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ । ସ୍ୱୟଂସେବକ ତଥା ଜନସଂଘ ନେତା ଜଗନ୍ନାଥ ରାଓ ଯୋଶୀଙ୍କ ମେରୁଦଣ୍ଡ ହାଡ଼ ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଥିଲା ବେଳେ ନାରୀନେତ୍ରୀ ସହୋଦରା ଦେବୀ ଗୁରୁତର ଆହତ ହୋଇଥିଲେ । ମଧ୍ୟଭାରତ ସତ୍ୟାଗ୍ରହୀ ଦଳର ନେତୃତ୍ୱ ନେଉଥିବା ଉତ୍କଳିନୀର ସ୍ୱୟଂସେବକ ରାଜାଭାଇ ମହଂକାଳ ପୋଲିସ ଗୁଳିରେ ପ୍ରାଣବଳି ଦେଇଥିଲେ ।

୧୯୬୧ ନଭେମ୍ବର ୨୪ ତାରିଖରେ ପର୍ତ୍ତୁଗୀଜମାନେ ଅଂଜିଦିଭ ରୁ କୋଟି ଯାଉଥିବା ଏକ ଯାତ୍ରୀବାହୀ ଜାହାଜ ଉପରକୁ ଗୁଳିମାଡ଼ କରିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ଜଣେ ଯାତ୍ରୀ ନିହତ ହେବା ସହ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଗଭୀର ଆଘାତ ପହଞ୍ଚିଥିଲା । ଏହି ଘଟଣା ଗୋଆ ମୁକ୍ତି ପାଇଁ

ଏକ ଜାତୀୟ ବାତାବରଣ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲା ଓ ଭାରତୀୟ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଗୋଆ ଆକ୍ରମଣ ପାଇଁ ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତି କଲେ ।

୧୮ ଡିସେମ୍ବର ୧୯୬୧ ରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା 'ଅପରେସନ ବିଜୟ' । ଭାରତୀୟ ସେନା ଉଭୟ ଜଳ, ସ୍ଥଳ ଓ ଆକାଶ ମାର୍ଗରୁ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲା । ଆଜାଦ ଗୋମନ୍ତକ ଦଳ ପର୍ତୁଗୀଜ ଥାନା, ବ୍ୟାଙ୍କ ଓ ମିଲିଟାରୀ କ୍ୟାମ୍ପ ଉପରେ ବିସ୍ଫୋରଣ ଜାରି ରଖୁଥିଲା । ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ସ୍ଥୂଳସେବକ ସଂଘ, ମିଳିତ ଗୋଆ ସାମ୍ବୁଧ୍ୟ ସହ ମିଶି ସମସ୍ତ ପୋଲ ଓ ରାସ୍ତା ଗୁଡ଼ିକୁ ସୁରକ୍ଷିତ କରୁଥିଲା ଯଦ୍ୱାରା ଭାରତୀୟ ସ୍ଥଳସେନା ସହଜରେ ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କରି ପାରିବ । ଶେଷରେ ୧୯୬୧ ଡିସେମ୍ବର ୧୯ ସକାଳ ୮:୩୦ ରେ ପର୍ତୁଗୀଜ ସେନାଧ୍ୟକ୍ଷ ଆତ୍ମସମର୍ପଣ କରିବା ସହ ଗୋଆବାସୀ ଦୀର୍ଘ ୪୫୧ ବର୍ଷର ଗୁଳାମୀରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇଥିଲେ । ପର୍ତୁଗାଲ ଏହି ଆକ୍ରମଣକୁ ଆମେରିକା ଓ ବ୍ରିଟେନ ସମର୍ଥନରେ ଜାତିସଂଘରେ ବିରୋଧ କରିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଅବିଭକ୍ତ ରୁଷିଆର (ୟୁ.ଏସ.ଏସ.ଆର) ଭିତ୍ତି ପ୍ରୟୋଗ ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନ ଖାରଜ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ଗୋଆ ମୁକ୍ତି ସଂଗ୍ରାମରେ ପ୍ରାଣବଳି ଦେଇଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ସତ୍ୟାଗ୍ରହୀଙ୍କ ନିକଟରେ ଆମେ ଚିର କୃତଜ୍ଞ ରହିବା, ନଚେତ୍ ଆଜି ଆମକୁ ଗୋଆ ଭ୍ରମଣ ପାଇଁ ଭିସା ଆବେଦନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥାନ୍ତା ।

ଟ୍ୱିଟର (Twitter): iommpriyadarshi

ମୋ: ୯୧୭୮୫୭୦୩୫୫

RADIO JAJABARA

RADIO JAJABARA IS AN OIA
INTERNET RADIO STATION,
BROADCASTING SONGS,
SHOWS.

**DOWNLOAD
OUR APP FROM**

Google Play

Click here

ଦୁଷାର ଅର୍ଘ୍ୟ

ଆମ
ରୋଷେଇ ଶାଳା

ଭ୍ରାଗନ୍ ଚିକେନ୍

ଆବଶ୍ୟକୀୟ ସାମଗ୍ରୀ -

ତେଲ, ବୋନଲେସ ଚିକେନ୍, ଲୁଣ, ଗୋଲମରିଚ ଗୁଣ୍ଡ, ସୋୟାସସ, ଅଣ୍ଡା, କର୍ଣ୍ଣ
ଫ୍ଲୋର୍ (ମକାଚୁନା), ଅଦା, ରସୁଣ, କୂଟା ହେଇଥିବା ଶୁଖିଲା ଲଙ୍କା , ପିଆଜ
ପତ୍ର/ଶାଗର ପିଆଜ କୁଳ (ଧଳା), ସିମଲା ଲଙ୍କା, ଚିଲି ସସ, ଟମାଟୋ କେଚ ଅପ,
ଚିନି

ପ୍ରଣାଳୀ -

ଗୋଟିଏ ପାତ୍ରରେ କିଛି ବୋନଲେସ ଚିକେନ୍, ଲୁଣ, ଗୋଲମରିଚ ଗୁଣ୍ଡ,
ସୋୟାସସ, ଗୋଟେ ଅଣ୍ଡା ଏବଂ କିଛି କର୍ଣ୍ଣ ଫ୍ଲୋର୍ (ମକାଚୁନା) ମିଶାଇ ତାକୁ ୩୦ ମିନିଟ ପାଇଁ ଘୋଡେଇକି ରଖିଦେବ।
ଗୋଟିଏ କଡେଇରେ ଚିକେ ଅଧିକ ତେଲ ଛାଣିବା ପାଇଁ ଗରମ କରିବ ଓ ଚିକେନ ଖଣ୍ଡ ଗୁଡିକୁ ଛାଣିଦେବ।

ଚିକେନ ଛାଣି ହୋଇଗଲା ପରେ ଗୋଟିଏ କଡେଇରେ ତେଲ , ତୁନା ତୁନା ଅଦା, ରସୁଣ, କୂଟା ହେଇଥିବା ଶୁଖିଲା ଲଙ୍କା ,
ପିଆଜ ପତ୍ର/ଶାଗର ପିଆଜ କୁଳ (ଧଳା) (କଟା ହୋଇଇଥିବା) , ସିମଲା ଲଙ୍କା ପକାଇ ହାଲକା ଭାଜି ନେବେ। ତାପରେ
ସେଥିରେ ସୋୟାସସ, ଚିଲି ସସ, ଟମାଟୋ କେଚ ଅପ, ଅଳ୍ପ ଚିନି,
ଅଧକପ ପାଣି ଓ କର୍ଣ୍ଣ ଫ୍ଲୋର୍ (ମକାଚୁନା) କୁ ପାଣିରେ ଗୋଳେଇ
ରଖିଥିବା ସ୍ମୁରି ୨ ଚାମଚ ଓ ଲୁଣ ସ୍ବାଦାନୁସାରେ ପାଣି ଦେଇ ଫୁଟାଇବ।
ତାପରେ ଛଣାହୋଇଥିବା ଚିକେନ୍ କୁ ସେଥିରେ ପକାଇ ଘାଞ୍ଜିବ ଓ ୫
ମିନିଟ ପରେ ସେଥିରେ ପିଆଜ ପତ୍ର/ଶାଗ ର ସବୁଜ ଅଂଶକୁ ପକାଇ
ଗରମ ଗରମ ଭ୍ରାଗନ୍ ଚିକେନ୍ କୁ ରୋଟି, ନାନ, ଭାତ କିମ୍ବା ପ୍ରାଏ
ରାଇସ୍ ସହ ସର୍ଭ କରିବ । ନିଜେ ଖାଇବ ଓ ପରିବାର ଏବଂ
ସାଙ୍ଗସାଥୀଙ୍କୁ ଖୁଆଇବ।

(ପ୍ରାଏ ରାଇସ୍ ସହିତ ଭ୍ରାଗନ୍ ଚିକେନ୍)

ଦେବସ୍ମିତା ସିଂହ ପଟ୍ଟନାୟକ

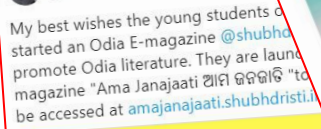
ନ୍ୟୁ ପନଜେଲ୍, ନଭି ମୁମ୍ବାଇ, ମହାରାଷ୍ଟ୍ର, ୪୧୦୨୦୬

ସୂଚନା

- ଶୁଭଦୃଷ୍ଟି ଏକ ଦ୍ୱିମାସିକ ସାହିତ୍ୟ ଲ ପତ୍ରିକା। ଏହା ପ୍ରତି ୨ ମାସରେ ଥରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥାଏ। ଏହାର ଆଗାମୀ ସଂସ୍କରଣ ପ୍ରଣୟ ଅର୍ଘ୍ୟ ଫେବୃଆରୀ ୨୦୨୧ ରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ। ଏଥିପାଇଁ ଲେଖା ପଠାଇବାର ଶେଷ ତାରିଖ ଜାନୁଆରୀ ୨୫, ୨୦୨୧। ଲେଖା ପଠାଇବା ସମୟରେ ଇମେଲ୍ ରେ ସବଜେକ୍ଟ ଲେଖିବେ - **Your name (ଆପଣଙ୍କ ନାମ) ଫେବୃଆରୀ ୨୦୨୧ ।**

○ ଆମର ଲେଖା ସଂଗ୍ରହ ଇମେଲ୍ - **shubhdristi2018@gmail.com**

- ପତ୍ରିକାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂସ୍କରଣରେ ଜଣେ ଲେଖକଙ୍କର ଯେ କୌଣସି ବିଭାଗରେ କେବଳ ଗୋଟିଏ ଲେଖା ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥାଏ, ତେଣୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂସ୍କରଣ ନିମନ୍ତେ ନିଜର ଗୋଟିଏ ଲେଖା ପଠାନ୍ତୁ। ପତ୍ରିକା ପାଇଁ ଲେଖାଦେବା ସମୟରେ ଧ୍ୟାନ ରଖନ୍ତୁ ଲେଖାଟିକୁ ଟାଇପ୍ କରି ଖାର୍ଚ୍ଚ ଫାଇଲ୍ ରେ ପଠାନ୍ତୁ। ଲେଖା ସହିତ ନିଜର ଗୋଟିଏ ପାସପୋର୍ଟ ଫଟୋ ନଚେତ୍ ଏକ ସୁନ୍ଦର ଫଟୋ ଏବଂ ଠିକଣା ଲେଖି ପଠାଇବେ। ଫଟୋ କିମ୍ବା ପି ଡି ଏଫ୍ ଫାଇଲରେ ପଠାଯାଇଥିବା ଲେଖା ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ।
- ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲେଖା ଉପରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧିକାର କେବଳ ଲେଖକଙ୍କର ରହିବ। କୌଣସି ଲେଖାକୁ ନେଇ ଉଠିଥିବା ବିବାଦର ଉତ୍ତରଦାୟିତ୍ୱ ଲେଖକଙ୍କର, ଏଥିପାଇଁ ପତ୍ରିକା କିମ୍ବା ସମ୍ପାଦକ ଉତ୍ତରଦାୟୀ ନୁହନ୍ତି।
- ବ୍ୟାକରଣ ଗତ ତ୍ରୁଟି ପାଇଁ ସମ୍ପାଦକ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥୀ ।

କଥା ଓ କବିତା

ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ଅପରାହ୍ନ ୩ଟା ଓ ରାତି ୧୦ଟା
କେବଳ ରେଡ଼ିଓ ଯାଯାବର ରେ

TO LISTEN

DOWNLOAD THE RADIO JAJABARA ANDROID APP FROM GOOGLE PLAY STORE
OR
GO TO THE WEBSITE - WWW.RADIOJAJABARA.COM

